

437.4
๑ ๒๒๓๗
๓.๑

การเปรียบเทียบการสอนสำนวนภาษาอังกฤษ โดยสอดคล้องกับธรรมชาติ
โดยให้เกาความหมายของสำนวนจากบริบท และโดยสอนตามคู่มือครู

ปริญญาโท
ของ
อารีย์ แวชาญ

ห้องสมุด มหาวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๒-๘ เลข. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กันยายน 2529
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

176801

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำวันสี่และคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปฏิญานี้
ฉบับนี้ เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาการศึกษาหาบัณฑิตของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการที่ปรึกษา

.....
.....กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

.....
.....กรรมการ
.....กรรมการ

ประกาศผลการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ทรงพระราชทาน "ทุนภูมิพล" ช่วยเหลือการวิจัย ผู้วิจัยรู้สึกสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณเป็น
ล้นเกล้าล้นกระหม่อม

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย รองศาสตราจารย์
ดร.ไพศาล หวังพานิช ดร.สุติมา เจียนศิริ และ ดร.พัชรประภา อกุลวิทย์ ที่ได้กรุณาให้
คำแนะนำ ช่วยเหลือ ตลอดจนกรุณาตรวจแก้ไขขอบกพร่องต่าง ๆ มาตั้งแต่คนจนสำเร็จ

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนนางกะปิ อาจารย์ทุกท่านในหมวดภาษาอังกฤษ
โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจารย์ นภา ชำนาญคี และนักเรียนทุกคนที่ได้ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวก
ในการดำเนินงานเป็นอย่างดี

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้รับความร่วมมือ และช่วยเหลือจากอาจารย์ Vincent Barnes
แห่งภาควิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน และ Mr. Donald Hook
เลขาธิการสถานทูตออสเตรเลีย ในการให้ความรู้ทางวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ
และการบันทึกเพลง ซึ่งผู้วิจัยขอขอบพระคุณไว้ในโอกาสนี้ด้วย

ขอขอบคุณ คุณเอื้อโร คุณเกษม คุณรัชต์ ศิริมาดา คุณอุษา น้อยพิมพ์ ที่ได้ให้ความ
ช่วยเหลือและให้กำลังใจด้วยดีตลอดมา นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณ คุณวรสระ ออ วรธินา
ที่ได้ช่วยเหลือในเรื่องการพิมพ์จนสำเร็จ

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ย่อมเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดา มารดา
และครูอาจารย์ทุกท่านของผู้วิจัย

อารีย์ แววชาญ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
คำนำ	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
การอ่านและทฤษฎี Schema กับการสอนอ่าน	12
สำนวนและการสอนสำนวน	19
การสอนโดยสอดแทรกวัฒนธรรม	27
การสอนคำศัพท์โดยให้เดาความหมายจากบริบท	33
ความคงทนในการเรียนรู้	44
แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	46
สมมติฐานในการวิจัย	50
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	51
กลุ่มตัวอย่าง	51
การดำเนินการทดลอง	52
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	55
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	58
การวิเคราะห์ข้อมูล	64
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	64

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	69
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	69
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	70
เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่ม ควบคุมและกลุ่มทดลอง	70
เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง	73
เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษภายในกลุ่ม ควบคุมและกลุ่มทดลอง	75
เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษภายในกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง	76
เปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ระหว่างกลุ่มควบคุมและ กลุ่มทดลอง	78
5 สรุปผล อภิปรายผล และขอเสนอแนะ	82
สรุปผล	82
จุดมุ่งหมายในการวิจัย	82
สมมติฐานในการวิจัย	83
วิธีดำเนินการวิจัย	84
การวิเคราะห์ข้อมูล	86
สรุปผลการอภิปรายผล	87
การอภิปรายผล	88
ขอเสนอแนะ	98
ขอเสนอแนะในการเรียนการสอน	99
ขอเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป	100

บรรณานุกรม	101
ภาคผนวก	112
ภาคผนวก ก	113
ภาคผนวก ข	131
ภาคผนวก ค	135

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แบบแผนของการทดลอง	54
2 คาสถิติพื้นฐานที่ใช้ในการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง	70
3 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องวัฒนธรรม วิธีการสอนที่ให้เาคความหมายของคำศัพท์ และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครู	71
4 การทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องวัฒนธรรม วิธีการสอนที่ให้เาคความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครูในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มเป็นรายคู่	72
5 คาสถิติพื้นฐานที่ใช้ในการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง	73
6 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องวัฒนธรรม วิธีการสอนที่ให้เาคความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครู	74
7 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องวัฒนธรรม วิธีการสอนที่ให้เาคความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครู	75

8	การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างก่อน และหลังการทดลองของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้อง วัฒนธรรม วิธีการสอนที่ให้เ้าความหมายของคำศัพท์และสำนวนจาก บริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครู ในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม	76
9	ประสิทธิภาพพื้นฐานที่ใช้ในการเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง	78
10	การเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยวิธี การสอนที่สอดคล้องวัฒนธรรม วิธีการสอนที่ให้เ้าความหมาย ของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครู	79
11	การทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของความคงทนใน การเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้อง วัฒนธรรม วิธีการสอนที่ให้เ้าความหมายของ คำศัพท์และ สำนวนจากบริบท	80
12	ค่าอำนาจจำแนกและความยากง่ายของแบบทดสอบวัดความสามารถ ในการอ่าน	132
13	ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษา อังกฤษ	133

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แนวโน้มของการใช้กลุ่มคำกริยา	20
2 กราฟวิเคราะห์ความนิยมใช้ Phrasal verb ในภาษา American English และ British English บางส่วน	22
3 ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่กับเวลา	46

บทนำ

ทักษะการอ่านเป็นเป้าหมายสำคัญประการหนึ่ง ของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพราะนอกจากจะช่วยเพิ่มพูนความรู้ในด้านต่าง ๆ แล้ว การอ่านยังช่วยเสริมประสบการณ์ และให้ความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่าน ทั้งยังเป็นรากฐานสำคัญของการเรียนรู้สืบต่อไปด้วย (Finocchiaro. 1969 : 134) การอ่านที่ดีมีใช้เพียงสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้องหรือ อ่านได้รวดเร็วเท่านั้น แต่จะต้องอ่านด้วยความเข้าใจ และสามารถจับใจความสำคัญของเนื้อหา ความสามารถดังกล่าวขึ้นอยู่กับความเข้าใจความหมายของคำแต่ละคำ รวมคำเหล่านั้นให้เป็นที่ เข้าใจได้ และรวมถึงความสามารถที่จะต้องเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างคำต่อคำในประโยค ระหว่างประโยคต่อประโยคในอนุเฉท (Paragraph) และระหว่างอนุเฉทของอนุเฉทของเนื้อความ ทั้งหมด

นอกจากการเรียนรู้เรื่องความหมายของคำ โครงสร้างไวยากรณ์ ความสัมพันธ์ในลักษณะต่าง ๆ ของคำและอนุเฉท และลักษณะอื่น ๆ ของภาษาแล้ว การเรียนรู้ "สำนวน" หรือ "Idiom" ในภาษาอังกฤษที่มีความหมายไม่ตรงตามตัวอักษร ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญของการอ่านภาษาอังกฤษ เพราะสำนวนคือหัวใจของภาษา ก่อให้เกิดความเป็นกันเอง สีสัน เสน่ห์ และความแน่นอนในภาษาพูดและภาษาเขียนที่ใช้อยู่เป็นประจำ (Weinert. 1975 : 3) นอกจากนี้ สำนวนยังเป็นชีวิตจิตใจของภาษา ช่วยเพิ่มน้ำหนักและความสละสลวยให้กับภาษา และเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่จะขาดเสียมิได้ในการใช้ภาษา

ควบคู่ไปกับกลการการเรียนรู้สำนวนต่าง ๆ จึงเข้ามาเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วย ดังที่ แฮนด์ชิน (Handschin. 1970 : 160) ได้กล่าวไว้ว่า หากผู้เรียนภาษาอังกฤษ เข้าใจความหมายของคำทุกคำ และสำนวนทุกสำนวนในข้อความ ที่อ่านแล้ว แม้จะรู้หลักไวยากรณ์เพียงเล็กน้อยก็ยังไม่ทำให้เข้าใจความหมายของข้อความนั้นผิดไปได้ นอกจากนี้ วิทย์ ศิวศิริยานนท์ (วิทย์ ศิวศิริยานนท์ 2513 : 5) ได้กล่าวถึง

ความสำคัญของการเรียนรู้สำนวนภาษาอังกฤษไว้เช่นกันว่า การเรียนรู้สำนวนภาษาอังกฤษไม่ว่าจะเป็นแบบอังกฤษหรือแบบอเมริกันก็ตาม จะช่วยให้เข้าใจภาษาอังกฤษที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันได้อย่างถูกต้องลึกซึ้ง

สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้น เท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ปรากฏว่าผู้เรียนยังไม่เข้าใจ และไม่สามารถใช้สำนวนภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและเพียงพอ ยังจะเห็นได้จากผลการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย โดย กองกาญจน์ นิธิพงศ์ (กองกาญจน์ นิธิพงศ์ 2516) นพพร ทรัพย์ทวีบุญ (นพพร ทรัพย์ทวีบุญ 2517) และประทีป รุ่งทรานนท์ (ประทีป รุ่งทรานนท์ 2517) ที่พบว่า ในจำนวนข้อบกพร่องในการเรียนภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้านคือ ข้อบกพร่องในด้านการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ การใช้ศัพท์และสำนวนด้านการสะกดคำ และด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอนของนักศึกษาในสถาบันฝึกหัดครูนั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีข้อบกพร่องในด้านการใช้ศัพท์และสำนวนมากที่สุด นอกจากนั้น แสงพลอง (Saengplong. 1968 : 4) ก็สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับข้อบกพร่องทางด้านไวยากรณ์และการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายว่า ส่วนใหญ่มีข้อบกพร่องในด้านการใช้สำนวนภาษาอังกฤษเช่นเดียวกับข้อบกพร่องในด้านอื่น ๆ

จากข้อค้นพบดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่าปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษคือ นักเรียนมีข้อบกพร่องในการนำความรู้ด้านคำศัพท์และสำนวนไปใช้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเรียนการสอนคำศัพท์และสำนวนในประเทศไทยยังคงเป็นไปในแบบเก่า ซึ่งจากการวิจัยของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน (ศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน 2528 : 257 - 259) ที่ได้ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยในส่วนที่เกี่ยวกับการสอนอ่านนั้น พบว่า ครูส่วนมากยังนิยมใช้การแปลอรรถาธิบาย ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ คียู ปาลิคุปต์ (คียู ปาลิคุปต์ 2520 : 45) ที่ว่า การเรียนการสอนศัพท์และสำนวนในประเทศไทยยังคงใช้การแปลความหมายมากกว่าการฝึกหรือสอนให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้นั้นไปใช้ได้อย่างแท้จริง ซึ่ง คาร์เวอร์ (Carver. 1971 : 47) ได้เสนอแนะไว้ว่าผู้สอนควรสอนสำนวนภาษาอังกฤษควบคู่กันที่จะช่วยให้ผู้เรียนนำสำนวนนั้นไปใช้ได้อย่างถูกต้อง เพราะการเข้าใจเพียงความหมายของสำนวนมิได้หมายความว่าผู้เรียนจะสามารถใช้สำนวนนั้นได้และถูกต้อง

สำหรับวิธีสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนนำสำนวนไปใช้ได้อย่างถูกต้องนั้น เมย์ (May. 1979 : 681) ได้กล่าวแนะนำไว้ว่า สำนวนนั้นเป็นกลุ่มคำที่คลุมเคลือผู้เรียนจะเข้าใจความหมายของสำนวนได้ก็หากผู้เรียนมีประสบการณ์ทางวัฒนธรรม (Cultural's experience) เพราะคำหรือสำนวนในภาษาหนึ่งและวัฒนธรรมหนึ่ง อาจจะไม่ได้อยู่ในอีกภาษาและอีกวัฒนธรรมหนึ่ง จึงจำเป็นอย่างมากสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศจะต้องให้ความสนใจในเรื่องวัฒนธรรมควบ นอกจากนั้น แอนโธนี (วไลยพร นาวิการ 2527 : 73 อ้างอิงมาจาก Anthony. 1975) ยังได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมไว้ว่าในการสอนคำหรือกลุ่มใหม่ ๆ ในภาษาต่างประเทศ ผู้สอนควรจะสอนคำหรือกลุ่มคำนั้น ๆ ในเนื้อหาที่พาดพิงไปสู่การดำเนินชีวิตและวัฒนธรรมของชนชาตินั้น ๆ

นอกจากข้อเสนอแนะที่ว่าควรจะสอนสำนวนในเนื้อหาที่พาดพิงไปสู่ประสบการณ์ทางวัฒนธรรมแล้ว ยังมีผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษบางท่านได้เสนอแนะแนวคิดในการเรียนการสอนสำนวนในลักษณะที่แตกต่างกันออกไปคือ สุขวิวัฒน์ (Sukwiwat. 1981 : 23) ได้กล่าวไว้ว่า ในการเรียนคำศัพท์สำนวนหรือประโยคใหม่ในภาษาต่างประเทศ เราไม่ควรยึดถือคำแปลตรงตัวแต่เพียงอย่างเดียว แต่ควรคำนึงถึงบริบท (Context) ที่มาประกอบด้วย ทั้งนี้เนื่องจากว่า คำคำหนึ่งมีที่ใช้ได้แตกต่างกันและให้ความหมายไม่เหมือนกันในเนื้อความต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของซูกาโน (Sugano. 1981 : 63 - 64) ที่กล่าวไว้เช่นกันว่าปัญหาในการสอนสำนวนมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับปัญหาในการสอนคำศัพท์ ซึ่งผู้เรียนมักจะใช้ความรู้ในภาษาแม่ในการแปลความหมายของคำศัพท์และสำนวนที่พบ อันจะแก้ปัญหาเช่นนี้ได้โดยการแนะนำให้ผู้เรียนรู้จักการเดาความหมายของศัพท์และสำนวนจากบริบท

จากความเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวคิดในการสอนภาษาอังกฤษทั้ง 2 แนว คือ แนวคิดแรกที่มีความเห็นว่าควรจะสอนคำศัพท์และสำนวนในเนื้อหาที่พาดพิงไปสู่ประสบการณ์ทางวัฒนธรรมและแนวคิดหลังที่เสนอแนะว่าควรจะสอนให้ผู้เรียนเดาความหมายของศัพท์และสำนวนจากบริบททำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาค้นคว้า และทดลองสอนคำศัพท์ และสำนวนภาษาอังกฤษโดยสอดคล้องกับวัฒนธรรม และการสอนคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษ โดยการให้นักเรียนเดาความหมายของศัพท์ และสำนวนจากบริบท เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

ของนักเรียน เมื่อเรียนโดยวิธีการทั้งสองวิธีนี้ ซึ่งผลจากการค้นคว้าในครั้งนี้ จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในส่วนที่เกี่ยวกับการสอนคำศัพท์และสำนวน เพื่อหาทางแก้ปัญหาของนักเรียนไทยที่กำลังกล่าวแหว่งข้างตน

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ม.4) ที่เรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ โดยวิธีการสอนคำศัพท์ และสำนวนที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการให้เาคความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ม.4) ที่เรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนคำศัพท์ และสำนวนที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการให้เาคความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบทและนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ม.4) ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง เมื่อเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนคำศัพท์และสำนวนที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมวิธีการให้เาคความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครู
4. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ม.4) ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง เมื่อเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ โดยวิธีการสอนคำศัพท์และสำนวนที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม วิธีการให้เาคความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครู
5. เพื่อเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ม.4) ที่เรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนคำศัพท์และสำนวนที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการให้เาคความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางประกอบการตัดสินใจให้แก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในการเลือกใช้วิธีการสอนคำศัพท์และสำนวน เพื่อการพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยจะสามารถพิจารณาความเหมาะสมในการนำไปใช้ได้จากคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน ความคงทนในการเรียนรู้ และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของแต่ละวิธีการ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา ทดลอง เปรียบเทียบวิธีการสอนคำศัพท์ และสำนวน ภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับธรรมชาติ วิธีการสอนโดยให้เดาคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครู ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ม.4) รายวิชาการอ่าน 1 (อ.431) โดยใช้เนื้อหาในหนังสือเรียน Improve Your Reading Book 1. บทที่ 4 - 9 โดยทำการสอนทั้งหมด 12 คาบ
2. กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 โรงเรียนบางกะปิ จำนวน 129 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 45 คน และ 43 คน กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม จำนวน 41 คน รวม 129 คน
3. ตัวแปรที่จะศึกษา
 - 3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือวิธีการสอนคำศัพท์และสำนวน 3 วิธี ได้แก่
 - 3.1.1 วิธีการสอนคำศัพท์และสำนวนที่สอดคล้องกับธรรมชาติ
 - 3.1.2 วิธีการสอนคำศัพท์และสำนวนโดยการให้เดาความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท
 - 3.1.3 วิธีการสอนตามคู่มือครู รายวิชาการอ่าน 1 (อ.431)

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) จากการสอนทั้ง 3 วิธี ได้แก่

3.2.1 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

3.2.2 ความคงทนในการเรียนรู้

3.2.3 แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สำนวน หมายถึง คำหรือกลุ่มคำที่สื่อความหมายพิเศษเฉพาะตัว โดยจะมีความหมายแตกต่างไปจากความหมายตามตัวอักษร และเป็นที่ยอมรับใช้ในภาษาอังกฤษปัจจุบัน

2. วัฒนธรรม หมายถึง ระเบียบสังคม ชีวิตความเป็นอยู่ ศาสนา และความเชื่อถือที่เป็นลักษณะประจำกลุ่มชน หรือประเทศชาติ ซึ่งเป็นเครื่องบ่งชี้ให้เห็นถึงลักษณะที่แตกต่างกันของกลุ่มชนหรือประเทศนั้น ๆ กับกลุ่มชนหรือประเทศอื่น ๆ

3. การสอนคำศัพท์และสำนวนที่สอดแทรกวัฒนธรรม หมายถึง การสอนตามบันทึกการสอนของครู ที่ใช้เนื้อหาตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ รายวิชาการอ่าน 1 (อ 431) ในหนังสือ Improve Your Reading Book 1. บทที่ 4 - 9 โดยสอดแทรกวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ 5 ชาติคือ อังกฤษ อเมริกา แคนาดา ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ ในรูปของการเล่าเรื่อง การยกสถานการณ์ประกอบ การแสดงบทบาทสมมติ การใช้ทัศนศึกษา รูปภาพ การฟัง การใช้วิธี Audio Motor-Unit (คือการที่ให้นักเรียนได้ฟังคำสั่งจากเพลงแล้ว ทำกิจกรรมหรือแสดงละครตามเหตุการณ์ที่ได้รับฟัง) ทั้งนี้โดยสอดแทรกคำศัพท์และสำนวนไว้ในกิจกรรมดังกล่าว ซึ่งรูปแบบของวัฒนธรรมที่จะใช้สอนนั้น ผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบวัฒนธรรม 11 รูปแบบที่ คร. กิตติพิทย สิงหะเนติ ได้ทำการสำรวจและวิเคราะห์จากแบบเรียนภาษาอังกฤษสำหรับ ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศและภาษาที่สอง ซึ่งนิยมใช้กันทั่วโลก จำนวน 15 เล่ม โดยรูปแบบของวัฒนธรรมดังนี้

3.1 Various communicative functions

3.2 Proper choice of words or sentences within certain situation

- 3.3 Holidays and Celebrations
- 3.4 Distinguishing types of information
- 3.5 Tone feelings attitudes
- 3.6 Daily past-time use
- 3.7 Association with places or setting
- 3.8 Sources of information
- 3.9 Role Relationship
- 3.10 Rhetorical device in literature
- 3.11 Cultural specificity about names

4. การเดาความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท คือการใช้เนื้อความที่เป็นบริบท ซึ่งมีลักษณะและประเภทต่าง ๆ มาใช้เป็นแนวทางในการเดาความหมายของคำศัพท์และสำนวนที่ไม่รู้มาก่อน

5. การสอนโดยให้เดาความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท หมายถึง การสอนตามบันทึกการสอนของครู โดยใช้เนื้อหาในหนังสือ Improve Your Reading Book 1. บทที่ 4 - 9 ซึ่งครูจะสอนให้นักเรียนได้ทราบถึงบริบทแบบต่าง ๆ อันจะมีส่วนให้นักเรียนสามารถเดาคำศัพท์และสำนวนที่ไม่ทราบได้ โดยประเภทของบริบทแบบต่าง ๆ นั้น ผู้วิจัยได้เลือกประเภทของบริบท 6 ชนิด จากการจำแนกของ คลาร์ก และซิลเบอร์สไตน์ (Clark and Silberstein. 1977 : 145 - 146) ดังนี้

5.1 การเดาจากคำหรือข้อความที่มีความหมายคล้ายกับคำยานั้น ๆ

(Synonym in apposition)

5.2 การเดาจากคำที่มีความหมายตรงข้ามกับคำยาน (antonym)

5.3 การเดาจากสาเหตุและผลที่เกิดขึ้น (Cause and effect)

5.4 การเดาจากการบอกหรือแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งของกับจุดมุ่งหมายในการกล่าวถึงสิ่งนั้น หรือความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งของกับประโยค (Assosiation between an object and its purpose of use)

5.5 การบรรยายหรือการบอกรายละเอียดเกี่ยวกับคำยานคำนั้น (Description)

5.6 การเดาจากอุปสรรคและปัจจัย (Prefix and suffix)

6. การสอนตามคู่มือครู หมายถึง การสอนตามบันทึกการสอนของครู ตามคำแนะนำในคู่มือครู ของหน่วยศึกษานิเทศ กรมสามัญศึกษา รายวิชาการอ่าน 1 - 2 (อ 431 และ อ 432) ซึ่งมีลักษณะของวิธีการสอนคำศัพท์และส่วนที่แตกต่าไปจากวิธีการสอนคำศัพท์และส่วนที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม และวิธีการสอนคำศัพท์และส่วนโดยให้เฝ้าความหมายจากบริบท กล่าวคือวิธีการสอนตามคู่มือครูนั้น ครูจะเป็นผู้อธิบายความหมายของคำศัพท์และส่วนก่อน ตามควยกิจกรรมในลักษณะต่าง ๆ ที่จะช่วยให้นักเรียน เข้าใจเรื่องที่อ่านมากขึ้น แต่จะไม่มีการสอดคล้องกับวัฒนธรรมหรือคำศัพท์และส่วนจากบริบท กิจกรรมดังกล่าว เช่น การอภิปรายพร้อมกันทั้งชั้นเกี่ยวกับเรื่องหรือการตอบคำถามครูเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง การเล่นเกมต่าง ๆ เป็นต้น

7. ความสามารถในการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการ แปลความ ที่ความขยายความ และจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน และการนำคำศัพท์ ส่วน โครงสร้าง ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านที่เป็นเนื้อความที่นักเรียนไม่เคยเห็นมาก่อน (Unseen Passage) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง และนำไปทดลองหาคุณภาพแล้ว

8. ความคงทนในการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถในการจำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปแล้ว ซึ่งวัดได้จาก ผลต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยที่ได้มาจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ รายวิชาการอ่าน 1 (อ 431) เมื่อทำการทดสอบภายหลังสอนทันที และเมื่อทิ้งช่วงไป 2 สัปดาห์ ซึ่งการสวทั้งสองครั้งนั้นใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านฉบับเดียวกันที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองและนำไปทดลองหาคุณภาพแล้ว

9. แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความใคร่ และความต้องการที่จะส่งเสริมตัวเองในด้านการเรียนภาษาอังกฤษให้มีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น อันเกิดจากวิธีการสอนของครูที่จะเป็นตัวกระตุ้นให้เด็กเกิดความรู้สึกต่อการเรียนภาษาอังกฤษหรือความพยายามที่จะเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยปรับปรุงมาจากแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของ นิยม สารวัณ (นิยม สารวัณ 2524 : 63 - 83) ที่ผู้วิจัยได้นำไปทดลองหาคุณภาพแล้ว

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะแยกกล่าวตามหัวข้อต่อไปนี้คือ

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน และทฤษฎี Schema กับการสอนอ่าน
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสำนวนและการสอนสำนวน
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนโดยสอดแทรกวัฒนธรรม
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนคำศัพท์โดยให้เดาความหมายจากบริบท
5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคงทนในการเรียนรู้
6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่ยากซึ่งต้องอาศัยการทำงานของสมองในขั้นสูง กล่าวคือ การอ่านต้องอาศัยการนึกย้อนกลับ (Recall) การหาเหตุผล (Reasoning) การประเมินผล (Evaluation) การจินตนาการ (Imagining) การเรียบเรียงเป็นหมวดหมู่ (Organizing) การนำไปใช้ (Applying) และการแก้ปัญหา (Problem Solving) (อติชัย ภิรมย์วัน และ เพ็ญศรี รังสิยาภักดิ์ 2521 : 3) สำหรับความหมายของการอ่านนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายไว้เป็นจำนวนมาก เช่น

รัดเคิล (Ruddlel. 1973 : 18 - 19) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการสองชั้น ซึ่งรวมถึงการเปลี่ยนแปลงภาษาเขียนให้เป็นความหมาย

นอกจากนี้ แอร์โรสมิท (Arrowsmith. 1972 : 84) ก็ได้กล่าวว่า การอ่านคือ ความคิด ความรู้สึก หรือมโนภาพ ซึ่งเกิดขึ้นในใจ จากความเข้าใจในตัวอักษรที่พิมพ์บนกระดาษ ความเข้าใจในการอ่านที่สมบูรณ์จะเกิดขึ้นเมื่อ ความคิด ความรู้สึก หรือมโนภาพที่เกิดขึ้นในใจของผู้อ่าน เป็นความคิด ความรู้สึก หรือมโนภาพเดียวกันกับที่เกิดขึ้นในใจของผู้เขียน เมื่อเขาเขียนข้อความเหล่านั้นขึ้นมา

และแฮร์ริส (Harris. 1969 : 59) ได้กล่าวถึงความสามารถที่จำเป็นในการอ่าน โดยทั่วไปว่าประกอบด้วยความสามารถดังต่อไปนี้

1. ความสามารถทางภาษาและตัวหนังสือ ได้แก่ ความสามารถในการที่จะเข้าใจ ความหมายของคำใหม่ ๆ จากบริบท ความสามารถที่จะเข้าใจโครงสร้างของประโยค และความสามารถที่จะเข้าใจเครื่องหมายวรรคตอนและตัวพิมพ์ใหญ่ เป็นต้น
2. ความสามารถทางการคิด ได้แก่ ความสามารถที่จะระบุจุดประสงค์ของผู้แต่ง ความสามารถที่จะเข้าใจความสำคัญ และความคิดย่อยที่สนับสนุนความคิดสำคัญ และความสามารถที่จะสรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
3. ความสามารถในการตีความหมายจากน้ำเสียง และส่วนที่ผู้เขียนแสดงออกและความสามารถที่จะระบุห่วงหาอาว การเขียนของผู้เขียน

ส่วน เกตส์ (Gates. 1967 : 358 - 374) ได้กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่าน ควรจะพิจารณาจากสิ่งต่อไปนี้คือ

1. ชนิดของการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งแบ่งออกเป็น 8 ประเภทดังนี้
 - 1.1 การอ่านเพื่อเก็บใจความสำคัญ
 - 1.2 การอ่านเพื่อศึกษารายละเอียดสำคัญ
 - 1.3 การอ่านเพื่อศึกษาและจดจำคำแนะนำต่าง ๆ
 - 1.4 การอ่านเพื่อคาดการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องจะดำเนินต่อไปอย่างไรและจะจบอย่างไร
 - 1.5 การอ่านเพื่อประเมินคุณค่าของเรื่องที่อ่าน
 - 1.6 การอ่านเพื่อสรุปความในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เรื่องย่อ และโครงเรื่อง
 - 1.7 การอ่านเพื่อเปรียบเทียบ
 - 1.8 การอ่านเพื่อจดจำเนื้อหาไปใช้

2. ปริมาณ ความสามารถในการอ่าน

ปริมาณความสามารถในการอ่านขึ้นอยู่กับระดับสติปัญญาและประสบการณ์ของผู้อ่าน ตลอดจนความยากง่ายของเรื่องที่อ่าน

3. ความถูกต้องในการอ่าน

ความถูกต้องในการอ่านพิจารณาจากจุดมุ่งหมายในการอ่านของผู้อ่าน

4. ระดับความยากง่ายในการอ่าน

ระดับความยากง่ายในการอ่านขึ้นอยู่กับระดับสติปัญญา ความสามารถเกี่ยวกับคำศัพท์ และประสบการณ์ของผู้อ่านเป็นต้น

5. ความเร็วในการอ่าน

ความเร็วในการอ่านขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่าน ความรวดเร็วในการรับรู้ ตัวอักษรความยากง่ายของเนื้อหา และประเภทของการอ่าน

จะเห็นว่า การอ่านเป็นทักษะที่ยากซับซ้อนมาก การที่บุคคลจะอ่านได้เข้าใจนั้น ขึ้นอยู่กับความสามารถทางภาษา ซึ่งได้แก่ คำศัพท์ และโครงสร้างของประโยค และความสามารถในการคิด ซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมและระดับสติปัญญาของผู้อ่านเป็นสำคัญ ซึ่งในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการอ่านนี้ ได้มีผู้ทำการศึกษาค้นคว้าไว้มากมายหลายท่านด้วยกัน เช่น

ใน ค.ศ. 1963 ดอนเนล (Donnel. 1963 : 313 - 316) แห่ง เม้าท์ โอลิฟ จูเนียร์ คอลเลจ ได้ทำการวิจัย ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสัมพันธทางโครงสร้างของประโยคกับความสามารถในการอ่านเอาความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในรัฐเคนตักกี จำนวน 115 คน ผลปรากฏว่า ความรู้ด้านกฎเกณฑ์ไวยากรณ์มักจะมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความสัมพันธทางโครงสร้างของประโยค และความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสัมพันธทางโครงสร้างของประโยค กับความสามารถในการอ่านเอาความ ไม่สูงพอที่จะสนับสนุนว่าการใช้การสอนโครงสร้างภาษาเป็นเครื่องมือพัฒนาความสามารถในการอ่านเอาความ

นอกจากนี้ โจนส์ (Jones. 1977 : 373-A) ได้ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังความต้องการและความรู้ของครู ที่เมืองราเลย์ (Raleigh) นอร์ท คาโรไลนา ครูเหล่านี้สอนวิชาต่าง ๆ รวมทั้งสอนอ่านด้วย กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 86 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านของครู และแบบสอบถามครูผู้สอนในระดับประถมและระดับกลาง (Intermediate) ผลปรากฏว่า ครูมีความรู้และความต้องการเพิ่มพูนความรู้ในการอ่านไม่แตกต่างกัน แต่แตกต่างกันในด้านเนื้อหาในการสอนอ่านให้มีประสิทธิภาพ

สุธรรม ชาศะสิงห์ (สุธรรม ชาศะสิงห์ 2515) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ของ ความเข้าใจโครงสร้าง และ ความรู้ศัพท์ภาษาอังกฤษ กับความสามารถในการอ่านเอาความของ นักเรียนประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 2 ของวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา ปรากฏผลว่า

1. ความสามารถในการอ่านของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับความสามารถทางโครงสร้าง และทางศัพท์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูง และนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ มีความสามารถทางโครงสร้างต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูง และนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ มีความสามารถทางศัพท์ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

พิณทิพย์ ทวยเจริญ (พิณทิพย์ ทวยเจริญ 2515 : 44) ได้ศึกษาข้อผิดพลาดในการอ่านตำราเรียนภาษาอังกฤษ ของนิสิตชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร และปทุมวัน ในปีการศึกษา 2515 พบว่า นิสิตมีข้อผิดพลาดในด้านความหมายของคำศัพท์มากที่สุด และพบว่า ความเข้าใจในเรื่องที่อ่านกับความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ในเรื่องมีความสัมพันธ์กัน

นอกจากนี้ ผจงกาญจน์ ท้าวทอง (ผจงกาญจน์ ท้าวทอง 2520) ได้ศึกษาองค์ประกอบ บางประการที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านเร็ว ของนักเรียนฝึกหัดครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการ ศึกษาชั้นสูง ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกจากวิทยาลัยครู 7 แห่ง ได้ผลการวิจัยว่า องค์ประกอบของความสามารถในการอ่านเร็วแต่ละด้าน คือความสามารถในการเข้าใจโครงสร้าง ความสามารถในการจับใจความสำคัญ และความสามารถในการอ่านข้ามคำ มีความสัมพันธ์กับ ความสามารถในการอ่านเร็วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ทฤษฎี Schema กับการสอนอ่าน

คานท์ (Kant. 1781) ได้เคยกล่าวไว้ว่า ไม่ว่าจะเป็นข่าวสาร ความคิด หรือ ข้อมูลใด ๆ ก็ตาม จะมีความหมายได้ก็ต่อเมื่อผู้รับสามารถสัมพันธ์ข้อมูลเหล่านั้น เข้ากับสิ่งหนึ่ง สิ่งใดที่ตัวเขาเองมีความรู้หรือรู้จักอยู่แล้ว คำกล่าวนี้ มีความเกี่ยวข้องอย่างมากกับการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และภาษาที่สอง เพราะได้มีงานวิจัยในสาขาสอนภาษาอังกฤษ

ซึ่งมีชื่อว่า ทฤษฎี Schema ได้แสดงให้เห็นว่า คำกล่าวของ คานท์ นั้นได้ให้ความสำคัญกับความรูเดิม (Background Knowledge) ในขอบข่ายของจิตวิทยาภาษาศาสตร์เกี่ยวกับการอ่าน ซึ่งได้รับอิทธิพลจาก จิตวิทยาภาษาศาสตร์ในรูปแบบที่ กูดแมน (Goodman. 1977 : 120 - 135) เรียกว่า เกมการทายทางจิตวิทยาภาษาศาสตร์ (Psycholinguistic Guessing Game) ที่เขาอธิบายว่า เป็นกระบวนการซึ่งเป็นวงจรที่เริ่มตั้งแต่ การรับข่าวสารจากสิ่งท่อน (Input Text) การแปลความหมายหรือทายสิ่งท่อนนั้น การทดสอบ การทบทวน หรือการทายที่ใดททายไปแล้วในกระบวนการนี้ ผู้อ่านซึ่งถึงแม้ว่า จะเป็นผู้อ่านที่มีความเชี่ยวชาญในการอ่านก็ตาม จะมีได้ใช้ตัวแนะ (Clues) ทั้งหมดซึ่งมีอยู่ในข้อความนั้นในการเดาความหมายข้อความที่อ่าน แต่ผู้อ่านจะเลือกเอาข่าวสารบางอย่างในข้อความนั้น มาผนวกกับความรูเดิมของผู้อ่านเกี่ยวกับเรื่องท่อน จึงจะสามารถเข้าใจเรื่องนั้นได้

เกี่ยวกับความรูเดิมของผู้อ่านนั้น โคดี้ (Coady. 1979 : 7) ได้กล่าวไว้ว่า ความรูเดิมนั้นเป็นข้อแปรสำคัญ ที่ผู้อ่านและผู้เรียนการอ่านพึงระมัดระวังที่จะไม่มองข้ามไป เพราะนักเรียนที่มีความรูเดิมเกี่ยวกับประเทศตะวันตกและประเทศเจ้าของภาษามบาง จะเรียนภาษาอังกฤษได้เร็วกว่านักเรียนที่ไม่มีความรู้เดิมดังกล่าว ซึ่งความรู้เดิมเกี่ยวกับประเทศตะวันตกและประเทศเจ้าของภาษานั้น จะชดเชยในเรื่องความยากของรูปประโยคที่นักเรียนอ่านได้เพราะความรู้เดิมจะทำให้ให้นักเรียนมีความสามารถที่จะเข้าใจสิ่งท่อนใดอย่างมีเหตุผล และเข้าใจข้อความที่โครงสร้างซับซ้อนได้ดีกว่า

ในทางปฏิบัติโดยทั่วไปนั้นปรากฏว่า การสอนอ่านในลักษณะที่เป็นการสอนภาษาต่างประเทศและภาษาที่สองนั้น ครูโคดจะเลิความสำคัญของความรูเดิมนี้ไปเสีย ถึงแม้จะมีนักภาษาศาสตร์หลายคน เช่น คลาร์ค และซิลเบอร์สไตน์ (Clark and Silberstien. 1977 : 136 - 137) ได้ยืนยันว่า ทักษะในการอ่านนั้นขึ้นอยู่กับอย่างมากกับความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้ทางภาษาศาสตร์กับความรูเกี่ยวกับโลก (Knowledge of the World)

ฉะนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนการอ่าน เป็นภาษาต่างประเทศและภาษาที่สองจะต้องหันมาให้ความสนใจกับความรูเดิม ซึ่งจะกล่าวถึงในรูปของทฤษฎี โลกทัศน์ (Schema)

หากจะพิจารณาตามทฤษฎี โลกทัศน์ แล้วจะพบว่า ข้อความที่อ่านกันโดยทั่วไปนั้น ให้เพียงคำอธิบาย เพียงในส่วนที่ผู้อ่านสามารถจะสามารถแปลความหมายของข้อความได้จาก สิ่งที่เขาเจออยู่แล้วเท่านั้น ซึ่งสิ่งที่ผู้อ่านเจออยู่แล้วนั้น บารท์เลต และคนอื่น ๆ (Bartlett et al. 1932) ได้ให้ความหมายว่า คือความรู้เดิมของผู้อ่าน และโครงสร้างความรู้เดิมของผู้อ่าน เรียกว่า "Schemata"

ในกระบวนการตีความหมายสิ่งทีอ่านนั้น จะขึ้นอยู่กับกฎที่ว่า สิ่งทีอ่านทุกทุกอย่างจะต้อง มีความสัมพันธ์กับความรู้เดิมที่ผู้อ่านมีอยู่ จากกฎดังกล่าวนี้ สามารถเขียนเป็นแบบแผนของกระบวนการตีความหมายจากข้อความ ตามทฤษฎี โลกทัศน์ ได้ 2 แบบคือ

1. กระบวนการจากล่างขึ้นบน (Bottom up)

2. กระบวนการจากบนลงล่าง (Top down)

1. กระบวนการจากล่างขึ้นบน จะต้องพิจารณาจากข้อมูลที่ได้รับตามขั้นตอนดังนี้

- ข้อมูลจะได้รับการตีความในลักษณะที่เหมาะสมที่สุดที่ผู้อ่านจะสามารถตีความได้
- โครงสร้างความรู้เดิมจะถูกจัดระเบียบ อย่างเป็นขั้นตอนโดยที่ความรู้ทั่ว ๆ ไป

(General) จะอยู่ด้านบน และความรู้เฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับเรื่องทีอ่าน หรือความรู้เกี่ยวกับ โครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์จะอยู่ด้านล่าง เมื่อจะนำความรู้ที่ถูกจัดระเบียบแล้วนั้นมาใช้อ่าน จะค่อย ๆ ดึงเอาความรู้จากระดับล่างสุดขึ้นมาก่อน แล้วจะเขยื้อนขึ้นมาในระดับสูงขึ้นมาเรื่อย ๆ ในขณะที่ผู้อ่านพบข้อความที่จำเป็นต้องอาศัยความรู้เดิม ดังนั้นกระบวนการจากล่างขึ้นบนนี้ จึงเรียกว่า กระบวนการนำพาโดยข้อมูล (Data - Driven)

2. กระบวนการจากบนลงล่าง จะเป็นไปในลักษณะกลับกันกับกระบวนการจากล่างขึ้นบน คือ กระบวนการจากบนลงล่าง เกิดขึ้นในระบบที่ผู้อ่านตีความหมายของสิ่งทีอ่านโดยอาศัยข้อมูลในระดับสูงกว่า กระบวนการจากล่างขึ้นบน คือ จะอาศัยความรู้ทั่ว ๆ ไปที่อยู่ในระดับบนและจากนั้น ผู้อ่านก็จะค้นหาข้อมูลในระดับล่างให้เหมาะสมกับการตีความที่ผู้อ่านคิดไว้ ดังนั้นกระบวนการจากบนลงล่างจึงเรียกว่า กระบวนการนำพาข้อมูลโดยสังกัป (Conceptually - Driven)

ลักษณะสำคัญของกระบวนการบนลงล่าง และล่างขึ้นบน นี้ก็คือ ทั้ง 2 กระบวนการจะเกิดขึ้นพร้อม ๆ กันในขณะที่ผู้อ่านตีความข้อมูล (Rumelhart. 1980) และเพื่อแสดงให้เห็นถึงผล

ของความรู้เดิม การตีความโดยโลกทัศน์ และการเกิดกระบวนการบนลงล่างและล่างขึ้นบนที่เกิดขึ้นในขณะเดียวกัน คอลลินส์ และควินเลียน (Collins and Quillian, 1972) โดยกล่าวอย่างให้เห็นโดยพิจารณาจากประโยค

The policeman held up his hand and stopped the cars.

ในกระบวนการที่ผู้อ่านพยายามจะเข้าใจประโยคนี้ ผู้อ่านจะต้องพยายามสัมพันธ์ข้อความเหล่านี้เข้ากับสิ่งที่ตนเคยมาก่อน และพยายามหาโลกทัศน์ที่จะสามารถอธิบายเหตุการณ์ที่อ่านให้ได้ และโลกทัศน์ อันหนึ่งที่ผู้อ่านโดยทั่วไปจะนึกถึงก็คือ โลกทัศน์ ที่เกี่ยวกับ ตำรวจจราจร ผู้ซึ่งกำลังให้สัญญาณกับผู้ใช้รถ เพื่อให้พวกเขาหยุดรถ ส่วน โลกทัศน์ อื่น ๆ ที่เหลืมนั้นไม่ได้เขียนเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ในข้อความ แต่ถึงกระนั้น โดยปกติเมื่อผู้อ่านโดยทั่วไปอ่านข้อความนี้แล้ว ก็สามารถจะจินตนาการเอาเองได้ว่า รถจะต้องมีคนขับ และตำรวจจราจรคนนั้นกำลังให้สัญญาณกับคนขับเพื่อให้คนขับแตะเบรก ซึ่งจะมีผลให้รถหยุดและความหมายของสัญญาณที่ตำรวจยกมือขึ้น เพื่อให้คนขับหยุดรถนั้น อันที่จริงแล้ว มิได้กล่าวถึงในข้อความที่ยกมานี้ หรือสามารถที่จะมองเห็นได้ในเหตุการณ์จริงเลย แต่ผู้อ่านจะรู้ได้เพราะความรู้เดิมทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับการจราจรที่ตำรวจสื่อสารกับผู้ใช้รถ

หากจะเปรียบเทียบให้เห็นโดยง่าย ก็ควรพิจารณากรณีนี้ ถ้าตำรวจจราจรเป็นทั้งผู้ชักนำก็ของคนทั่วไปว่าเป็น Superman และรถยนต์ก็เป็นทั้งที่รู้ว่าเคลื่อนที่ได้โดยไม่มีคนขับ ผู้อ่านก็จะต้องใช้โลกทัศน์ ที่แตกต่างออกไปอย่างสิ้นเชิงในการตีความข้อความนี้ คือเมื่อผู้อ่านนึกถึงตำรวจจราจรในลักษณะที่เป็น Superman (Superman Schema) ในลักษณะนี้การยกมือขึ้นของตำรวจจะไม่สามารถตีความหมายว่าเป็นการให้สัญญาณได้อีกต่อไป แต่จะกลายเป็นการยกมือขึ้นเพื่อใช้กำลังกาย (Physical Mechanism) ที่จะหยุดรถ ในความหมายนี้มือของตำรวจจราจรจะต้องสัมผัสตัวรถ และกำลังกายจะเป็นตัวที่ทำให้รถหยุด สังกัป (Concept) ของการบังคับเบรคจะไม่เกิดขึ้นเลยในโลกทัศน์นี้

ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าความยากหรือปัญหาของการอ่านนั้นอยู่ตรงที่ว่า ความหมายตามโลกทัศน์ ของผู้อ่านนั้นไม่ตรงตามความหมายที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อ (Carrell, 1983 : 84) ปัญหาทั้งกล่าวนี้นำให้ผู้อ่านประสบปัญหาในการหา โลกทัศน์ ที่เหมาะสมในการตีความ ซึ่งปัญหานี้

ส่วนหนึ่งเกิดจากการที่ผู้เขียนไม่ได้ให้ตัวแนะ (Clues) ไว้อย่างเพียงพอที่จะให้ผู้อ่านได้เกิดกระบวนการลงขันบน เพื่อค้นหาโลกทัศน์ที่เหมาะสม และนอกจากนี้ ยังเกิดจากการที่ผู้อ่านไม่สามารถสร้างกระบวนการที่เหมาะสม เพื่อให้ได้โลกทัศน์ที่ถูกต้องตามจุดประสงค์ของผู้เขียน

เหตุผลอีกอย่างหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาดังกล่าวแล้วก็คือ โลกทัศน์ของผู้เขียนต้องการจะสื่อความนั้น เป็นวัฒนธรรมอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ ซึ่งมีได้เป็นวัฒนธรรมที่ผู้อ่านมีความรู้มาก่อน และในส่วนที่เกี่ยวกับผู้อ่านที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศและภาษาที่สองนั้น ฮักสัน (Hudson. 1982 : 9) กล่าวว่า การแก้ปัญหาเกี่ยวกับการอ่านของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศและภาษาที่สอง อยู่ที่การให้โลกทัศน์ที่เหมาะสมกับผู้อ่าน ซึ่งการแก้ปัญหานี้ กูดแมน (Goodman. 1979 : 658 - 662) ได้เสนอแนะวิธีการแก้ไขในเรื่องนี้ดังนี้

1. ในด้านที่เกี่ยวกับบทเรียน อาจแก้ไขได้โดยการลดข้อความที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม และเพิ่มข้อความที่เป็นที่เข้าใจ ซึ่งสำหรับผู้อ่านที่เพิ่งเริ่มเรียนภาษานั้น กูดแมนได้เสนอแนะวิธีไวหลายวิธีคือ

1.1 . Language Experience Approach (Rigg. 1981) ซึ่งเป็นวิธีที่ดีที่สุดที่จะควบคุม คำศัพท์ จำนวน โครงสร้าง และเนื้อหา วิธีการขั้นต้นนี้จะให้นักเรียนออกความคิดเห็น และสร้างเรื่องจากความคิดเห็นของนักเรียนเอง ต่อจากนั้นจึงนำเรื่องมาสร้างเป็นบทเรียน ผู้เรียนจะเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะใช้คำและวางโครงสร้างเรื่องอย่างไร ค่ายการเล่าเรื่องให้ครูฟัง แล้วครูจึงถ่ายทอดออกมาเป็นตัวอักษร เพื่อทำเป็นบทเรียนต่อไป วิธีการนี้ผู้อ่านเป็นผู้เขียนบทเรียนเอง ซึ่งจะเป็นการหลีกเลี่ยงข้อความที่ผู้อ่านไม่คุ้นเคยได้

1.2 การอ่านแบบแคบ (Narrow - reading) เป็นวิธีการที่พัฒนาขึ้นโดย คราเชน (Krashen. 1981) การอ่านแบบแคบนี้จะจำกัดความคิดรวบยอด และใจความหลัก (Main idea and topic) ของข้อความไว้เพียงความคิดเดียวและจะต้องมีผู้เขียนเพียงคนเดียว คราเชนให้ความเห็นว่าโดยทั่วไปแล้ว ครูมักใช้ข้อความที่เลือกมาจากที่ต่าง ๆ ซึ่งเป็นการไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ปรับตัวให้เข้ากับลีลาของผู้เขียนแต่ละคน ซึ่งการที่ผู้อ่านได้อ่านข้อความที่มีใจความหลักเพียงใจความเดียว และมีผู้เขียนเพียงคนเดียว จะทำให้ผู้อ่านสามารถอ่านข้อความนั้นได้งายขึ้นในข้อความแรก ๆ ผู้อ่านจะได้ปรับตัว และสามารถทบทวนคำศัพท์ในใจความแรกรวมทั้ง

ลิสต์ของผู้เขียน คิวชีการนี้ ก็จะหมายความว่า ผู้อ่านจะได้พบทวนโลกทัศน์ของข้อความแรก และเมื่อพบข้อความต่อไปก็เกิดวเนืองกับผู้อ่านจะสามารถขยายโลกทัศน์นั้นต่อไปได้ ซึ่งผลก็คือ จะเป็นการเพิ่มความสามารถในการอ่านของผู้อ่าน

1.3 การพัฒนาข้อความหรือบทเรียนตามวิธีการของ พอลสตัน และบรูเดอร์

(Paulston and Bruder. 1976) คือการเลือกใช้บทเรียน หรือข้อความที่เป็นเรื่องของท้องถิ่นนั้น ๆ มีความดีของคำยากๆ ซึ่งบทเรียนหรือข้อความที่ใช้เรียน ครูจะได้แก่งานสื่อพิมพ์ภาษาอังกฤษที่ออกในท้องถิ่นนั้น ประกาศ โฆษณา คู่มือการพัฒนาจริงในท้องถิ่นบทความเกี่ยวกับการท่องเที่ยวจากประเทศของผู้อ่าน

1.4 Sustain Silent Reading (SSR.) คือวิธีการที่ดีสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศและภาษาที่สอง คือวิธีการที่ฝึกให้ผู้เรียนอ่านในใจ และเมื่อผู้เรียนได้อ่านในใจก็เท่ากับกำลังถูกฝึกให้หาความหมายด้วยตนเอง และเพื่อให้ได้ผลดี การฝึกในลักษณะนี้ควรใช้ข้อความหรือหนังสือที่ผู้เรียน เป็นผู้เลือกเอง โดยที่แน่นอนว่า ผู้เรียนจะต้องเลือกเนื้อหาที่ตัวเองสามารถเข้าใจได้ รวมทั้งความยากง่ายและความยาวจะอยู่ในขนาดที่เหมาะสมกับตัวเอง การอ่านแบบนี้จะทำให้ผู้เรียนสนใจเรื่องที่อ่านและมีโลกทัศน์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องและดีกว่า

2. ในด้านที่เกี่ยวข้องกับผู้อ่าน

2.1 ครูควรจะมีพื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านก่อนการอ่านทุกครั้ง คือครูจะอธิบายโครงเรื่องคร่าว ๆ ให้ผู้อ่านฟัง ผู้อ่านทุกคนจะได้เริ่มต้นอ่านที่จุดเดียวกัน

2.2 ก่อนการสอนอ่านทุกครั้ง ครูควรจะได้อธิบาย คำศัพท์และสำนวนยาก ๆ ที่คาดว่าผู้อ่านจะไม่เข้าใจรวมทั้งจะต้องพิจารณาด้วยว่า หนังสือและข้อความนั้น ๆ ของอาศัยความรู้เดิมที่ผู้อ่านจะไม่ทราบหรือไม่ แล้วทำการอธิบายก่อนการสอนทุกครั้ง

2.3 ครูควรพยายามหาให้พบว่า ผู้อ่านมีปัญหาคือใดในการอ่านหรือไม่เมื่อครูบอกให้อ่าน ครูไม่ควรทนตำหนิ เมื่อผู้อ่านอ่านผิด แต่ควรจะถือว่า นั่นคือปัญหาที่ควรจะช่วยแก้ไข

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีโลกทัศน์

ในปี 1983 วิลเลียมส์ (Williams. 1983) ได้ทำการวิจัยเพื่อที่จะทดสอบความรู้เดิมของผู้อ่าน กับนักศึกษามหาวิทยาลัยจำนวน 64 คน โดยแบ่งนักศึกษาออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่มีความสามารถสูง 36 คน และกลุ่มที่มีความสามารถต่ำ 28 คน จากนั้นจึงสุ่มนักศึกษาทั้ง 2 พวกนี้ เข้ากลุ่มการทดลองทั้ง 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มที่ให้อ่านเรื่องที่อ่านเอาข้อมูลจากเรื่องที่ให้อ่านโดยไม่คำนึงถึงสิ่งอื่น และกลุ่มที่ 2 คือกลุ่มที่ให้อ่านเรื่องที่อ่านเอาข้อมูลออกมาให้พิจารณาข้อความที่อ่านควบ ผลการทดลองปรากฏว่า ผู้อ่านที่อยู่ในกลุ่มที่ให้อ่านข้อความในการอ่านนั้น สามารถอ่านได้ถูกต้องกว่าผู้อ่านในกลุ่มที่ให้อ่านข้อความโดยมุ่งเอาข้อความจากเรื่องที่ให้อ่าน 23 % - 55 % นอกจากนั้นยังพบว่าผู้อ่านที่มีความสามารถต่ำสามารถอ่านโดยใช้ความรู้เดิมได้ถูกต้องน้อยกว่าพวกที่มีความสามารถสูง

ในปีต่อมา โควโก (Quiocho. 1984) ได้ทำการทดลองใช้วิธีการต่าง ๆ ตามทฤษฎีโลกทัศน์ กับนักเรียนเกรด 5 และ 6 ซึ่งมีวิธีการต่าง ๆ ดังนี้

1. เกมสถานการณ์จำลอง (Simulation activities)
2. ใช้ข้อมูลจากสิ่งให้อ่านให้เป็นประโยชน์ (Information text)
3. แนะนำให้อ่านเกิดจินตนาการ (Guided imagery)
4. การแสดงละครจากเรื่องให้อ่าน (Story theatre)
5. การแสดงบทบาทสมมติ (Role - playing)
6. การเขียนเรื่องที่ผู้อ่านคิดขึ้นเอง (Journal writing)

โดยที่กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูง จำนวน 24 คน ใช้เวลาในการทดลองครั้งละ 60 นาที จำนวน 5 วัน ใน 1 สัปดาห์ เป็นเวลา 6 เดือน และหนังสือที่ใช้คือ นิยายประวัติศาสตร์ ที่มีความหลากหลายในเรื่องเวลา สภาพภูมิศาสตร์ และวัฒนธรรม เพื่อที่จะวัดความสามารถของผู้อ่านในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้คือ

1. ความเข้าใจในการอ่านตามตัวอักษร (Literal comprehension)
 2. ความเข้าใจในการอ่านอย่างวิเคราะห์ (Inferential comprehension) และ
- ความเข้าใจในการอ่านทุกประเภท (Total reading comprehension)

3. การเขียน (Writing responses)

4. คะแนนความสนใจ (Interest scores)

ผลการวิจัยปรากฏว่า กิจกรรมที่ผู้วิจัยใช้ มีผลต่อ ความเข้าใจในการอ่านตามตัวอักษร ความเข้าใจในการอ่านอย่างวิเคราะห์ ความเข้าใจในการอ่านทุกประเภท และการเขียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคะแนนความสนใจ หลังจากให้ผู้อ่านเรียนวิชาการอ่านโดยใช้กิจกรรมดังกล่าวแล้ว และเมื่อทดลองให้ผู้เรียนอ่านเรื่องราวประเภทอื่นที่มีในหนังสือที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ปรากฏว่า มีการถายโอนความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษไปสู่หนังสืออื่นเช่นกัน

ต่อมาในปีเดียวกันนั้นเอง สเตรกเบิน (Strackbein, 1984) ก็ได้ทำการทดลองเกี่ยวกับทฤษฎีโลกทัศน์เช่นเดียวกัน เพื่อหาผลของวิธีการ 2 วิธีคือ เพื่อต้องการคุณสมบัติของการสอนหาความหมายของคำตามทฤษฎีโลกทัศน์ที่จะมีต่อความถูกต้องของคำนั้น ๆ และต่อความเข้าใจในการอ่านทั้งตามตัวอักษร และความเข้าใจในการอ่านแบบวิเคราะห์ โดยที่กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 5 จำนวน 71 คน แบ่งเป็นกลุ่มที่มีความสามารถสูง และกลุ่มที่ความสามารถ โดยผู้เข้ากลุ่มการทดลอง 3 กลุ่มคือ

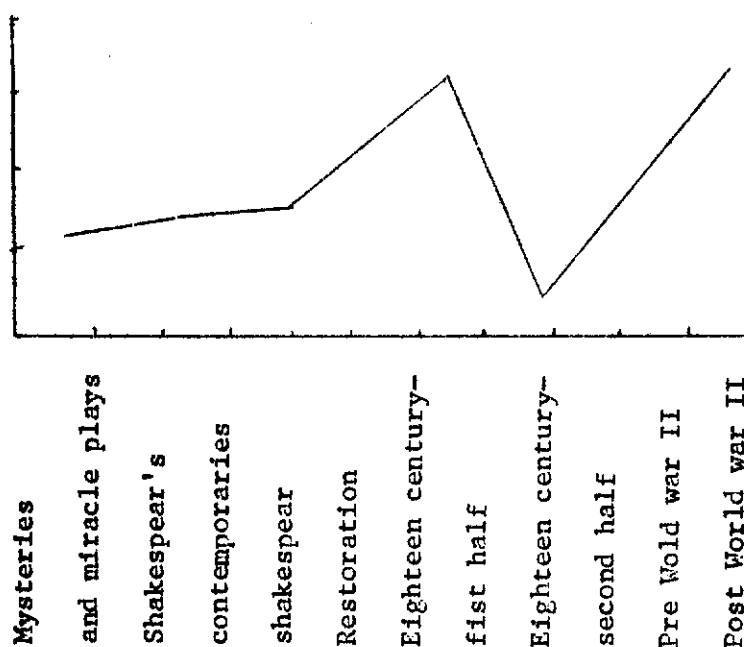
1. กลุ่มทดลองที่ครูผู้สอนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน
2. กลุ่มทดลองที่ให้ผู้เรียนใช้พจนานุกรมหาความหมายของคำและข้อความ
3. กลุ่มควบคุมที่ให้อ่านตามปกติ

ผลปรากฏว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างกลุ่มการทดลองกลุ่มที่ 1 กับกลุ่มที่ 2 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างสูง ในเรื่องความเข้าใจความหมายของคำและความเข้าใจในการอ่าน ของผู้เรียนที่มีความสามารถสูงในกลุ่มต่าง ๆ ทั้ง 3 กลุ่มการทดลองและในทางกลับกันพบว่า มีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างผู้เรียนที่ความสามารถในกลุ่มต่าง ๆ ทั้ง 3 กลุ่มการทดลอง

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสำนวนและการสอนสำนวน

ดังได้กล่าวมาในตอนต้นแล้วว่า องค์ประกอบสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญต่อความเข้าใจในการอ่านอีกประการหนึ่งคือ ความสามารถในการเข้าใจสำนวน เพราะสำนวนมีบทบาท

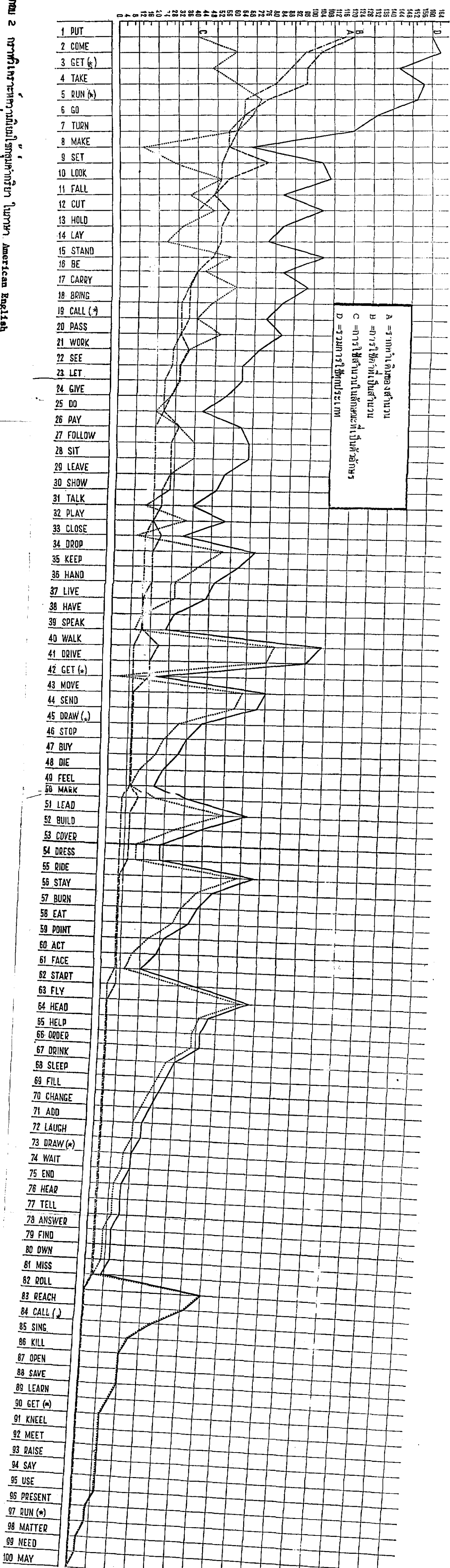
สำคัญทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียน มีผู้นิยมใช้สำนวนภาษาอังกฤษอย่างแพร่หลายในบทความหรือในบทความต่าง ๆ ดังที่ โบลิงเกอร์ (Bolinger, 1971 : pixi) ได้เขียนแผนภาพแสดงแนวโน้มของการใช้กลุ่มคำกริยา (Phrasal verb) ซึ่งเป็นสำนวนภาษาอังกฤษประเภทหนึ่งที่ใช้ในภาษาเขียน ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันดังนี้คือ



ภาพประกอบ 1 แนวโน้มของการใช้กลุ่มคำกริยา

จากภาพประกอบดังกล่าวแสดงว่า ปัจจุบันสำนวนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในแบบของกลุ่มคำกริยานี้มีผู้นิยมใช้ในอัตราสูงและมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นไปในอนาคต มีผู้นับสนความคิดของโบลิงเกอร์ในเรื่องบทบาทของสำนวนภาษาอังกฤษที่ปรากฏในงานเขียนต่าง ๆ ในรูปของ Figurative Language คือ คาร์เตอร์ (Carter, 1977 : 553) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า Figurative Language เป็นลักษณะของการใช้ภาษาที่มีความหมายตรงตามตัวอักษร ซึ่งมีหลายรูปแบบคือ Metaphorical expressions, Personifications, Similes, Hyperboles และ Idiomatic expressions ลักษณะของการใช้ภาษาแบบนี้มีขึ้นมากทั้งในบทความ สารคดีต่าง ๆ ตลอดจนในนวนิยาย ดังนั้น Figurative Language จึงเป็นส่วน

ประกณหนึ่งในการสื่อความหมายที่นักเรียนจำเป็นต้องเรียนรู้ เพื่อที่จะเข้าใจความหมายของ
 สิ่งที่เขาได้ นอกจากสนับสนุนความสำคัญของสำนวนภาษาอังกฤษแล้ว การเทอริงก็เสนอแนะว่า
 สำนวนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่นักเรียนจะต้องเรียนรู้ เพื่อประโยชน์ในการสื่อความหมาย ซึ่งโลเรนซ์
 (Lorenz. 1977 : 41) ก็มีความคิดเห็นเช่นเดียวกันว่าการเข้าใจสำนวนนั้นเป็น
 Comprehension skill ที่จะต้องสอนนักเรียน แต่ในความเป็นจริงแล้ว ปรากฏว่า มีการใช้
 ภาษาอังกฤษในลักษณะที่เป็นสำนวนกันอย่างกว้างขวาง และโดยคำสำนวนก็มีอยู่มากมายเกินกว่า
 ที่ครูสอนภาษาอังกฤษจะสามารถรวบรวมมาสอนได้อย่างครอบคลุมในทุกสถานการณ์ในเรื่องนี้
 แมคเคอ (Makkai. 1972 : 208) ได้เสนอสำนวนในลักษณะที่เป็นกลุ่มคำกริยา ซึ่งเป็นนิยม
 ใ้มากที่สุดใ้ในภาษา American English และ British English จำนวน 100 สำนวน
 เพื่อให้ครูสอนภาษาได้ตัดสินใจเลือกนำสำนวนแต่ละสำนวนที่มีใ้ใ้มากที่สุดใ้ในภาษาไปใ้สอน ซึ่ง
 สำนวนใ้ 100 สำนวนนั้น ได้แสดงให้เห็นลักษณะการใช้ใ้ใ้ในลักษณะที่เป็นตัวอักษร หรือภาษาเขียน
 ในลักษณะที่เป็นภาษาพูด การใช้รากคำเดิมของสำนวน และการใช้ทุกประเภท ดังแสดงใ้ใ้ใ้
 แผนภาพใ้ใ้ใ้ใ้



ภาพประกอบ 2 การวิเคราะห์ความนิยมใช้คำกริยา ในภาษา American English และ British English บางส่วน

* หมายถึง มีจำนวนอยู่ในแบบแผนภาษาอเมริกันและอังกฤษ แต่มีความหมายและใช้ต่างกัน
 * หมายถึง คำกริยาที่ต่างกัน

การเข้าใจความหมายของสำนวนภาษาอังกฤษเป็นประโยชน์แก่นักเรียนอย่างมาก โดยเฉพาะในการอ่านตำราเรียน ซึ่งประกอบไปด้วยสำนวนภาษาอังกฤษเป็นจำนวนมาก ผู้จัดทำตำราเรียนได้ให้เหตุผลในการที่จะต้องมีสำนวน และ Figurative expressions รูปแบบต่าง ๆ ในเนื้อหาของตำราเรียนว่า นอกจากจะเป็นการช่วยให้นักเรียนเข้าใจสิ่งที่ยากได้ชัดเจนแล้ว ยังทำให้เนื้อหาความในบทเรียนน่าสนใจมากขึ้นด้วย (Carter. 1977 : 553)

แต่จากการวิจัยของ คาร์เตอร์ (Carter. 1977 : 553) พบว่า แทนที่จะช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจตำราเรียนมากขึ้น Figurative expressions กลับกลายเป็นอุปสรรคสำคัญต่อความเข้าใจเนื้อหาในบทเรียนของนักเรียน และจากการวิเคราะห์แบบเรียนวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียน เกรต 7 พบว่า ในบทเรียนบทหนึ่งของแบบเรียนดังกล่าว จะประกอบไปด้วย Figurative expressions ชนิดต่าง ๆ รวม 19 ชนิด แสดงให้เห็นว่า นักเรียนในเกรต 7 กำลังเผชิญหน้ากับ Figurative expressions แม้ในบทเรียนก็ตาม

จากการวิเคราะห์ Expressions เหล่านั้น ปรากฏว่ามีหลาย Expressions ที่มีความสำคัญมากต่อความหมายในเนื้อหาบทเรียน จึงเกิดปัญหาขึ้นว่า Figurative expressions ที่ปรากฏในตำราเรียนมีส่วนช่วยหรือขัดขวางความเข้าใจของนักเรียนต่อบทเรียนนั้น จึงได้มีการทดสอบความรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับความเข้าใจ Figurative expressions ขึ้น โดยตั้งเกณฑ์ไว้ว่านักเรียนที่มีความเข้าใจ Figurative expressions ในบทเรียนจะต้องได้คะแนน 70 % ในการทดสอบ ซึ่งผลปรากฏว่า มีเด็กเพียงคนเดียวเท่านั้น ที่ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า Figurative expressions ที่ปรากฏในแบบเรียนนั้น ไม่ได้มีส่วนช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาในแบบเรียนเพิ่มมากขึ้น แต่กลับทำลายความเข้าใจที่นักเรียนควรจะมีความรู้เกี่ยวกับบทเรียนนั้น (Carter. 1977 : 555)

อย่างไรก็ตาม คาร์เตอร์ก็ได้พยายามคิดหาวิธีที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาของหนังสือเรียนที่ประกอบไปด้วย Figurative expressions มากขึ้น จึงทำการทดลองปรับปรุงข้อทดสอบเดิมให้ชัดเจนขึ้น โดยเพิ่มบริบท ภาพประกอบ และใช้ภาษาที่ตรงไปตรงมา แล้วนำไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มที่คัดเลือกแล้วว่ามีสามารถในการอ่านเท่าเทียมกัน ซึ่งผลปรากฏว่า

1. นักเรียนสามารถที่จะเข้าใจประโยค ซึ่งไม่มี Figurative expressions ได้ดีกว่าประโยคที่มี expressions นั้น

2. บริบท และภาพประกอบ ไม่สามารถทำให้นักเรียนเข้าใจความหมายของประโยค โดยถูกต้องทุกประโยค

จึงสรุปได้ว่า ผู้เขียนตำราทำให้นักเรียนเกิดความสับสนและไม่เข้าใจ Figurative expressions ที่พบในตำราเรียนได้ทั้งหมดและความไม่เข้าใจของนักเรียนจะเกิดขึ้นสูงสุดเมื่ออ่านประโยคที่ประกอบด้วยสำนวน (Carter. 1977 : 556)

ดังนั้น การสอนให้นักเรียนเข้าใจความหมายของสำนวนจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่ครูจะต้องคำนึงถึง

ในขณะที่นักเรียนซึ่งเป็นเจ้าของภาษาเองยังไม่สามารถที่จะเข้าใจสำนวนภาษาอังกฤษได้อย่างดีจึงไม่น่าประหลาดใจเลยที่นักเรียน ซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศจะไม่ประสบความสำเร็จจากสำนวนภาษาอังกฤษมากยิ่งไปกว่านั้น (May. 1979 : 680)

จากการศึกษาเกี่ยวกับสำนวนและ Figurative expressionsทั้งหลาย พอจะสรุปได้ว่า ความเข้าใจสำนวนและ Figurative expressions คือปัญหาใหญ่ที่จะมีผลต่อการอ่าน ซึ่ง เอ็ดเวิร์ด (Edwards. 1975 : 46) ได้กล่าวสนับสนุนข้อสรุปข้างต้นว่า หากเนื้อหาของสิ่งที่อ่านประกอบด้วยสำนวนมากเท่าใด ความสามารถที่จะเข้าใจก็จะน้อยลงเท่านั้น

เนื่องจากความสำคัญของสำนวนภาษาอังกฤษมีผลต่อความเข้าใจในการอ่านดังกล่าว สำนวนภาษาอังกฤษจึง เป็นสิ่งที่ควรสอนให้นักเรียนมีความเข้าใจอย่างยิ่ง ซึ่ง คาร์เวอร์ (Carver. 1971 : 50 - 54) ได้กล่าวว่า การที่สอนจะสอนในแบบที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ได้จริง คือ การสอนแบบ Active ซึ่งเน้นการนำไปใช้ทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียน ผู้เขียนไม่ควรจะสอนกลุ่มคำที่ประกอบขึ้นเป็นสำนวนในแบบเดียวกับการสอนคำศัพท์ธรรมดา โดยการแยกสอนความหมายของคำในสำนวนนั้น หากแต่ควรที่จะฝึกหรือสอนนักเรียนให้เข้าใจความหมายและเข้าใจการใช้สำนวนทั้งสำนวนที่สำคัญคือ ผู้สอนจะต้องรู้จักเลือกสอน เฉพาะสำนวนที่พบเห็นบ่อย มีประโยชน์และใช้อย่างแพร่หลายทั้งในภาษาพูด และภาษาเขียนที่เป็นแบบมาตรฐานในปัจจุบัน ไม่ควรนำสำนวนเก่า ซึ่งล้าสมัยแล้วมาสอน อีกทั้งไม่ควรสอนสำนวนที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่

การเรียนรู้และการใช้ภาษาของผู้เรียนในปัจจุบัน เช่น ส่วนวน คำคม หรือคำพังเพยที่ไม่มีสาระ ฉะนั้นการรู้จักคัดเลือกส่วนวนแบบที่ผู้เรียนจะสามารถนำไปใช้ในภาษาพูดและภาษาเขียนได้จริง จึงเป็นหน้าที่สำคัญประการแรกของผู้สอน คาร์เวอร์ ได้เสนอเทคนิควิธีการสอนส่วนวนภาษาอังกฤษ แบบ Active ซึ่งมีลำดับขั้นดังต่อไปนี้คือ

1. เลือกสอนเฉพาะส่วนวนที่มีประโยชน์จากแบบเรียนและเอกสารประกอบการเรียน
2. ฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้ส่วนวนในภาษาพูด
3. ฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ จากบทสนทนาที่ประกอบด้วยส่วนวนที่คัดเลือกมา

ซึ่งควรจะเป็นส่วนวนที่ใช้กันในภาษาพูดอย่างแท้จริง

นอกจากขอเสนอแนะดังกล่าวนี้แล้ว รูคัล (Ruiz, 1982 : 173-A)

ยังได้ทำการวิจัยหาความสัมพันธ์ของส่วนวนกับองค์ประกอบคำอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ในการนำไปใช้ในการเรียนการสอนส่วนวน โดยได้ทำการทดลองกับชาวเอเชีย 174 คน ซึ่งเข้าไปอยู่ในหมู่เกาะในรัฐฮาวาย เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล สื่อมวลชน ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับสังคมที่ใกล้ชิดกับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบความจำเกี่ยวกับส่วนวน (Idiomatic recognition) และ Mastery test เพื่อทดสอบหาความเข้าใจส่วนวน ซึ่งผลปรากฏว่า พวกที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างบุคคล และกับสังคมมากจะมีความสามารถในการใช้ส่วนวนได้ดีกว่า มีความสัมพันธ์น้อย ซึ่ง รูคัล ได้สรุปในตอนท้ายว่า ความใกล้ชิดกับสังคมและการมีความรู้เรื่องวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาจะเป็นตัวทำนายความคล่องแคล่วในการใช้ส่วนวน

นอกจากนี้ ฮอสซีนี (Hosseini, 1982 : 64-A) ก็ยังได้ทำการวิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ในเรื่องส่วนวนภาษาอังกฤษของนักศึกษาต่างชาติที่เข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัย มิซูรี - โคลัมเบีย กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดนอกกรอบเปลี่ยนวัฒนธรรม และการปรับตัวในชีวิตประจำวัน โดยคัดเลือกจากคะแนนจากแบบทดสอบส่วนวนภาษาอังกฤษ และการเขียนรายงานของแต่ละคน ซึ่งผลปรากฏว่า มีความสัมพันธ์ในทางบวกระหว่างความรู้ในเรื่องส่วนวนภาษาอังกฤษของนักศึกษาต่างชาติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดนอกกรอบเปลี่ยนวัฒนธรรม และการปรับตัวในชีวิตประจำวัน

สำหรับการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องสำนวนภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้น ได้มีผู้ทำการศึกษาเกี่ยวกับขอบพหุรองในการใช้สำนวนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย เช่น ในปี พ.ศ. 2516 กองกัญจน์ นิธิพงศ์ (กองกัญจน์ นิธิพงศ์ 2516) ได้ศึกษาขอบพหุรองในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ซึ่งเป็นนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 4 ของวิทยาลัยวิชาการศึกษา 7 แห่ง จำนวน 200 คน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เพื่อศึกษาขอบพหุรองของนิสิตตามโครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ และสำนวน การสะกดคำ และเครื่องหมายวรรคตอน โดยศึกษาเปรียบเทียบขอบพหุรองขององค์ประกอบทั้งสี่ด้านดังกล่าว ว่ามีมากน้อยหรือแตกต่างกันเพียงใด ผลจากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีขอบพหุรองในด้านคำศัพท์ และสำนวนสูงที่สุด ทั้งรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ขอบพหุรองทางคำศัพท์และสำนวน 47.91 %
2. ขอบพหุรองด้านการสะกดคำ 47.86 %
3. ขอบพหุรองด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ 41.42 %
4. ขอบพหุรองด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอน 33.45 %

ในปี พ.ศ. 2517 ประทีป รุ่งทรานนท์ (ประทีป รุ่งทรานนท์ 2517) ได้ศึกษาวิเคราะห์ขอบพหุรองในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย โดยได้รวมศึกษาขอบพหุรองในการใช้คำศัพท์และสำนวนพร้อมกับขอบพหุรองในการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ การสะกดคำ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ผลจากการทดสอบกับนักศึกษาวิทยาลัยครูระดับประกาศนียบัตรชั้นปีที่ 2 ปรากฏว่า นักศึกษามีขอบพหุรองด้านการใช้คำศัพท์และสำนวนมากที่สุด ดังปรากฏดังต่อไปนี้

1. ขอบพหุรองด้านการใช้คำศัพท์และสำนวน 58.84 %
2. ขอบพหุรองด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอน 54.53 %
3. ขอบพหุรองด้านการสะกดคำ 53.01 %
4. ขอบพหุรองด้านการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ 52.79 %

ในปี พ.ศ. 2519 คีฎุ ปาลิคุปต์ (คีฎุ ปาลิคุปต์ 2519) ได้ศึกษาวิเคราะห์ความสามารถในการใช้สำนวนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยชั้นปีที่หนึ่ง โดยทดสอบกับ

นักศึกษานี้เป็นหนึ่งในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยขอนแก่น รวม 320 คน ซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ว่า

1. นักศึกษาที่เป็นตัวอย่างประชากรมีความสามารถในการใช้สำนวนภาษาอังกฤษใน เกณฑ์ค่อนข้างดี แต่โดยเฉลี่ยแล้วความสามารถในการเข้าใจความหมายของสำนวนของนักศึกษา มีมากกว่าความสามารถในการนำสำนวนไปใช้

2. นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความสามารถในการใช้สำนวนภาษาอังกฤษสูงที่สุด ซึ่งเมื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาแต่ละสถาบันด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแล้ว ผลปรากฏว่า ความสามารถในการใช้สำนวนภาษาอังกฤษโดยทั่วไปของนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นักศึกษามากกว่าครึ่งหนึ่งคือ ร้อยละ 50 ขึ้นไป สามารถทำแบบทดสอบสำนวนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ได้ถูกต้อง

และในปีต่อมาคือ พ.ศ. 2520 เพชรฯ สังขาร (เพชรฯ สังขาร 2520) ได้ทำการวิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจสำนวนภาษาอังกฤษและความสามารถในการอ่าน เพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจสำนวนภาษาอังกฤษและความเข้าใจในการอ่าน เท่ากับ 0.98 มีนัยสำคัญที่ .01 ซึ่งอยู่ในระดับสูง

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนโดยสอดคล้องกับวัฒนธรรม

ปัญหาที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่ได้ผลคืออย่างหนึ่งคือ การขาดความรู้ทางวัฒนธรรมและหากเราจัด ความไม่รู้ทางวัฒนธรรม โดยเน้นความรู้ทางวัฒนธรรมของชาติที่พูดภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่สำคัญที่ผู้เรียนควรรู้อาจจะส่งผลให้การเรียนการสอนลงผลดียิ่งขึ้น

จุดมุ่งหมายของการสอนวัฒนธรรมในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้น ลาฟาแยตต์ และ ชูลซ์ (Lafayette and Schulz. 1975 : 104 - 118) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนการสอนวัฒนธรรมแก่ผู้เรียนภาษาต่างประเทศนั้น มีจุดมุ่งหมายสำคัญสามประการคือ

1. เพื่อความรู้ คือเพื่อให้ผู้เรียนรู้จักข้อมูลหรือแบบแผนทางวัฒนธรรม อันสามารถที่จะนึกถึง (Recall) รู้จัก และสามารถบอกถึงข้อมูลทางวัฒนธรรมที่เรียนมาได้
2. เพื่อความเข้าใจ คือเพื่อให้ผู้เรียนสามารถอธิบายข้อมูลและแบบแผนทางวัฒนธรรมได้ ซึ่งจำเป็นที่ผู้เรียนจะต้องซาบซึ้งถึงวัฒนธรรมนั้น ๆ โดยที่จะต้องรู้ถึงความหมาย ที่มา และความสัมพันธ์กับเนื้อหาทางวัฒนธรรมที่ใหญ่ขึ้นไปอีก ซึ่งก็จะต้องรู้อย่างมีเหตุผลมากกว่าการรู้ความหมายตามธรรมดา
3. เพื่อการแสดงพฤติกรรม คือเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ข้อมูล และแบบแผนทางวัฒนธรรมในการแสดงออกในสถานการณ์จริงทางวัฒนธรรมได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และมีความหมาย

ในเรื่องที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนวัฒนธรรมนี้ บรูคส์ (Brooks. 1960 : 85) ได้ให้ความเห็นว่า ครูจะต้องสนใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษาด้วยเหตุผลที่ว่า ครูสอนภาษาอังกฤษต้องสนใจในการศึกษาวัฒนธรรมของชนชาติอื่น ไม่ใช่เพราะต้องการสอนวัฒนธรรมนั้น แต่เพราะเราต้องสอนควบคู่ไปกับการใช้ภาษา ถ้าเราไม่สอนควบคู่กันไปก็เท่ากับกำลังสอนสัญลักษณ์ที่ไม่มีความหมาย

นอกจากนี้ วิลกินส์ (Wilkins. 1978 : 59) ยังได้เสนอไว้ด้วยว่า ภาษาเป็นกิจกรรมทางสังคมอย่างหนึ่ง การใช้ภาษาขึ้นอยู่กับหน้าที่ทางสังคม (Social function) และความตั้งใจของผู้ใช้ภาษา การสอนภาษาจึงควรสอนให้ผู้เรียนรู้จักการเลือกเรียนภาษาให้เหมาะสมในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จะต้องใช้ภาษา จุดมุ่งหมาย วิธีสอน หรือวัสดุการสอน ขึ้นอยู่กับฐานะของภาษาที่จะสอน เช่น การสอนภาษานั้นในภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

รูบิน (Rubin. 1979 : 23) ก็มีความคิดเห็นในทำนองเดียวกันว่า ผู้เรียนที่เรียนรู้อาษาได้ดั่งนั้น มักคำนึงถึงเรื่องความหมายเป็นสำคัญผู้เรียนประเภทนี้ ทราบว่า การที่จะเข้าใจสาระหรือเนื้อหาของข้อความนั้น การจะอาศัยเพียงความรู้ตามไวยากรณ์หรือจากโครงสร้างผิว ซึ่งเป็นรูปลักษณะภายนอกของภาษานั้นไม่เป็นการเพียงพอ การที่จะเข้าใจภาษาได้อย่างจริงนั้น ผู้เรียนจะต้องมีความเข้าใจ The context of the speech act. จะต้องเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างผู้สื่อสารความจะต้องเข้าใจกฎเกณฑ์การพูดว่า การพูดลักษณะใดควรจะใช้เมื่อใด

ในการศึกษาทั้งสองหรือภาษาต่างประเทศนั้นจะเห็นได้ว่า การศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษานั้น มีความสำคัญมาก ซึ่ง ฟินนอคเกียโร (Finnochiaro, 1969 : 29) ได้กล่าวสนับสนุนความคิดเห็นในเรื่องนี้ว่า "จุดมุ่งหมายหลักสองประการสำหรับผู้เรียนในโปรแกรมภาษาต่างประเทศ มีความสัมพันธ์กันเป็นอย่างดีจนยากที่จะกล่าวได้อย่างชัดเจนว่า จุดมุ่งหมายอันใดควรจะมาก่อนหรือหลัง จุดมุ่งหมายอันแรกเป็นจุดมุ่งหมายในการจะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ทางภาษาพอที่จะสื่อความหมายใด จุดมุ่งหมายที่สองเป็นจุดมุ่งหมายในอันที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ประโยชน์จากความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและค่านิยมต่าง ๆ ของชุมชนที่พูดภาษาอังกฤษ และจุดมุ่งหมายที่สองนี้มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เมื่อภาษาที่ใช้เป็นสื่อในการสอนในโรงเรียนเป็นภาษาอังกฤษและตัวผู้เรียนเองก็อยู่ในชุมชนที่ใช้ภาษาอังกฤษ"

ลูว์ (Loew, 1979 : 271 - 272) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการสอนวัฒนธรรมไว้ว่า ในการสอนภาษาที่สองนั้น การสอนจะต้องเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของภาษานั้นด้วย แต่การที่จะหวังว่าผู้เรียนจะเข้าใจวัฒนธรรมของต่างชาติ ได้คือนั้นเป็นเรื่องที่ยากหาให้ผู้เรียนยังไม่เข้าใจวัฒนธรรมของตนเองเป็นอย่างดีเสียก่อน ดังนั้นจึงได้เสนอแนะวิธีสอนวัฒนธรรมของผู้เรียนเอง โดยให้ประโยชน์จากสื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ และเพลง เป็นสื่อในการสอนและในขณะเดียวกันก็เสนอแนะให้ผู้สอนใช้สื่อต่าง ๆ เหล่านี้จากประเทศที่เป็นเจ้าของภาษาเป้าหมาย (Target language) มาใช้ในการสอนวัฒนธรรมใหม่ด้วย

นอกจากนี้ มอร์เรน (Morain, 1983 : 403) ยังได้เสนอแนะวิธีการสอนวัฒนธรรมที่น่าสนใจไว้มากมายด้วยกันคือ

1. การใช้ Minidrama โดยให้มีบทสั้น ๆ ซึ่งให้นักเรียนแสดงที่เน้นใหม่เนื้อเรื่องที่เกิดความเข้าใจผิดทางวัฒนธรรมระหว่างวัฒนธรรมสองวัฒนธรรม และกำหนดให้ผู้สอนออกคำสั่งให้การแสดงหยุดลงก่อนที่ทุกคนจะพยายามแก้ไขความขัดแย้งทางวัฒนธรรมนั้น ๆ กับเอง และหลังจากนั้น ผู้สอนจะเป็นผู้อธิบายให้นักเรียนฟังจนถึงความขัดแย้งนั้น ๆ พร้อมทั้งอธิบายวิธีที่จะแก้ไขความขัดแย้งด้วย

2. การใช้ Culture Assimilator เป็นการให้เรียนโปรแกรมในลักษณะของการเรียนแบบเอกภาพ โดยที่จะมีสถานการณ์ในวัฒนธรรมอื่น (ให้นักเรียนกำลังเรียน) และจะมีคำอธิบายสถานการณ์นั้น ๆ 3 - 4 ข้อให้นักเรียนเลือก ซึ่งคำตอบจะอยู่ในหน้าถัดไป

พร้อมด้วยคำอธิบายที่ถูกต้องเกี่ยวกับวัฒนธรรมนั้น ๆ

3. การใช้ Micrologue ซึ่งเป็นวิธีการที่พัฒนาขึ้นในประเทศรัสเซีย โดย Donna - Mydlarski วิธีการคือ ผู้สอนจะเป็นผู้เลือกหนังสือเรียนที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมสั้น ๆ ที่สามารถนำมาอ่านได้ ๆ และตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อหานั้นได้ โดยที่อ่านได้ ๆ ให้นักเรียนฟังภายในเวลาสั้น ๆ คือประมาณ 1 - 2 นาที นักเรียนจะเป็นผู้ฟัง คอยคำถามแปลก ๆ เกี่ยวกับเนื้อหาที่ผู้สอนอ่านให้ฟังและทวนเนื้อหาที่ครูอ่านให้ฟังโดยแปลก ๆ หรือแม้กระทั่งเขียนเป็น Dictation

กระบวนการดังกล่าวทั้งหมดนี้ ผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะทางภาษาครบทุกทักษะ และได้รับความรู้ทางวัฒนธรรม โดยที่ทั้งกระบวนการจะกินเวลาไม่เกิน 10 นาที

4. การใช้ "Cultoon" ซึ่งเป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนได้สังกัป (Concept) เกี่ยวกับวัฒนธรรม โดยผ่านทางการ์ตูน วิธีการคือ ใช้ภาพการ์ตูนที่แสดงถึงความเข้าใจผิดทางวัฒนธรรมประมาณ 1 - 4 กรอบ นักเรียนจะศึกษาภาพการ์ตูนในขณะที่ฟังครูอ่านคำอธิบายภาพหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในภาพการ์ตูนนั้น ซึ่งคำอธิบายนั้นถือเป็นตัวแนะ (Clues) โดยที่ตัวแนะนั้นสามารถจะทำให้เกิดความเข้าใจผิดทางวัฒนธรรม หากผู้เรียนไม่มีความรู้ที่ถูกต้องทางวัฒนธรรมเรื่องนั้น ๆ ซึ่งการที่จะทำให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องนั้น ก็ทำโดยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและอภิปรายกันขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่ความเข้าใจในตัวแนะและก่อให้เกิดความระมัดระวังในการแปลความหมายจากวัฒนธรรม

5. การใช้ Audio - Motor Unit ซึ่งเป็นวิธีการที่เป็นรากฐานของ "Total Physical Response" ของ Asher วิธีการคือ นักเรียนจะได้ฟังคำสั่งจากเทปคำสั่งหนึ่ง ๆ จะเว้นช่วงไว้หลังจากที่ฟังคำสั่งเป็นเวลา 10 นาที เพื่อให้ นักเรียนได้ทำกิจกรรมหรือแสดงละครตามเหตุการณ์ที่ได้รับฟังจากเทป เช่น การแสดงการออกไปทัศนศึกษาแบบสเปซ การขับรถไปซื้อของไปหรือการออกไปเล่นในสวนสาธารณะ

คำศัพท์ที่ได้จากการฟังเทป สถานการณ์ที่ได้ฟังจาก เทป และการตอบสนองทางร่างกาย (การแสดงละครตามเทป) จะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจแจ่มแจ้งเกี่ยวกับวัฒนธรรม

จากที่กล่าวมาแล้ว ขอมจะเห็นได้ชัดเจนา การใช้ภาษานั้นจำเป็นต้องใช้ให้ถูกต้องตามวัฒนธรรมและสังคมของกลุ่มเจ้าของภาษา การไม่ใส่ใจเรื่องวัฒนธรรมและสังคมต่าง ๆ ของเจ้าของภาษาขอมจะเป็นอุปสรรคต่อการใช้นาษานั้นให้มีประสิทธิภาพอย่างแน่นอน

สาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้ผู้ศึกษาภาษา เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกฎเกณฑ์ การเรียงคำ การผูกประโยค ไม่สามารถไขภาษา ได้อย่างเหมาะสมก็คือ การที่ผู้ศึกษาภาษา ขาดความรู้เกี่ยวกับรูปแบบของภาษาที่เหมาะสมกับความสัมพันธ์ของผู้เกี่ยวข้องในการสื่อความหมาย ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะความสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งสาร (Sender) กับผู้รับสาร (Receiver) ก็เป็น อีกสิ่งหนึ่งที่เป็นตัวกำหนดรูปแบบ (Form) ของภาษา ดังเช่นที่ ลิช และสวาทวิก (Leech and Svartvik. 1979 : 25 - 26) ได้กล่าวไว้ว่า

เมื่อเรารู้จักใครคนใดคนหนึ่งเป็นอย่างดี หรือมีความสนิทสนมกันเป็นอย่างดี เรามัก จะไม่ใช้ภาษาที่เป็นภาษาสุภาพ (Polite form) ตัวอย่างเช่น แทนที่จะใช้คำเรียกชื่ออย่าง สุภาพว่า "คุณบราวน์" (Mr. Brown) เราอาจจะเรียกชื่อแรกแทนว่า "ปีเตอร์" (Peter) หรืออาจเรียกสั้นว่า "พีท" (Pete) หรืออาจเรียกชื่อเล่นแทนก็ได้ เช่น เรียกว่า "ตี๋" (Shortie)

ถึงแม้ในปัจจุบันจะเน้นการเรียนการสอนภาษาไปในลักษณะเพื่อนำภาษาไปใช้งานจริงจัง ๆ ก็ตาม ก็มิได้หมายความว่า จะไม่มีการสอนกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์เสียทีเดียว การสอนกฎเกณฑ์ทาง ไวยากรณ์ยังคงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญดังที่ ซัลลิบีน (Salimbene. 1983 : 2) ได้กล่าว ไว้ว่า การสอนภาษาโดยวิธี Functional Approach ก็มิได้ปฏิเสธความสำคัญของการเรียนรู้ กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ของภาษา หากแต่การสอนกฎเกณฑ์ไวยากรณ์นั้นเป็นการสอนเพื่อเป็นเครื่องมือ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนภาษาสามารถสื่อความหมายได้

ในเรื่องนี้ ฟิลมอร์ (Fillmore. 1977 : 2) ได้กล่าวไว้ว่า ในการเรียนการสอน ภาษานั้น สมควรที่จะศึกษาองค์ประกอบด้านสังคมภาษาศาสตร์ (Sociolinguistics) ด้วยโดย กล่าวไว้ว่า ในเค้าโครงการสื่อความหมายแบบสังคมภาษาศาสตร์นั้น สมควรที่จะระบุให้แน่ชัดลงไปว่า มีเหตุการณ์ที่ถือว่าเป็นการสื่อสารใดบ้าง และจะต้องจัดสถานการณ์ที่การสื่อความหมายจะเกิดขึ้น บทบาทของผู้ร่วมในการสื่อความหมายและหน้าที่ต่าง ๆ ที่การสื่อความหมายของบุคคลที่จะพึงมีใน สถานการณ์ต่าง ๆ

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในเรื่องการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศโดยสอดคล้องกับ วัฒนธรรมนั้นก็ได้มีนักภาษาศาสตร์วิจัยไว้ดังนี้ เช่น

แกทบตันตัน และ ทักเคอร์ (Gatbonton and Tucker. 1971 : 137 - 142) ได้ทำการศึกษาเด็กนักเรียนฟิลิปปินส์ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า ความรู้ทางวัฒนธรรม มีผลต่อความเข้าใจหรือความซาบซึ้งในวรรณคดีอังกฤษและอเมริกันของนักเรียนต่างชาติที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา

ในปี 1983 ออดดูร์ (Oddou. 1983 : 14) ได้ทำการทดลองสอนภาษาสเปน โดยสอดแทรกวัฒนธรรมของชาวอเมริกาใต้ในเวลา 6 สัปดาห์ เพื่อจะดูว่าจะสามารถทำให้เจตคติของผู้เรียนเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ ผลปรากฏว่า การสอนวัฒนธรรมของชาวอเมริกาใต้ โดยใช้วิธีให้อภิปรายกันในตอนท้ายชั่วโมงเป็นเวลา 10 นาที ทำให้มีความรู้ลึกซึ้งรับและมีความผูกพันทางสังคมใกล้ชิดกับชนชาวอเมริกาใต้มากขึ้น โดยผู้หญิงจะเป็นฝ่ายที่สนใจจะรับวัฒนธรรมและจะมีความผูกพันใกล้ชิดมากกว่าผู้ชาย นอกจากนี้ผู้หญิงยังสามารถแยกความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของตนเอง และวัฒนธรรมใหม่ได้ดีกว่าชายอีกด้วย

และจากผลการวิจัยของ ปรียา อนุรัตน์ (ปรียา อนุรัตน์ 2515 : 45) พบว่า ความเข้าใจในวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านหนังสือเนื้อหาวัฒนธรรมแทรกอยู่มากและหนังสือเนื้อหาทางวัฒนธรรมแทรกอยู่ไม่มาก คำถามที่นักศึกษาส่วนใหญ่ตอบผิดเนื่องมาจากไม่เคยเรียนหัวข้อวัฒนธรรมนั้น ๆ มากจน เคยเรียนแล้วแต่ลืม และใช้ความรู้ทางวัฒนธรรมไทยในการตอบ

สุพรรณิภา วัฒนบุญ (สุพรรณิภา วัฒนบุญ 2523 : 59) ได้ทดลองเปรียบเทียบการสอนเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับการสอนภาษาอังกฤษแบบธรรมดาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมจิตร วรณวิไลย (สมจิตร วรณวิไลย 2527) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนที่เรียน โดยการสอนเสริมและไม่เสริม วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ซึ่งผลปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษโดยเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่ากลุ่มที่เรียนภาษาอังกฤษโดยไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนคำศัพท์ โดยให้เฝ้าความหมายจากบริบท

มีผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาลายหลานได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับความสำคัญของการเฝ้าความหมายของศัพท์จากบริบทไว้ดังนี้

นอร์ริส (Norris. 1971 : 204 - 205) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษว่า ผู้ที่ประสงค์จะอ่านภาษาอังกฤษในขั้นสูงให้ได้ดีนั้น จำเป็นจะต้องฝึกฝนทักษะในเรื่องความรวดเร็วในการจำ และเข้าใจความหมายของคำที่ปรากฏในแต่ละบริบทเป็นสำคัญนอกเหนือจากการเข้าใจวิธีสร้างและเปลี่ยนแปลงรูปคำรวมทั้งการเข้าใจโครงสร้างของประโยคและเนื้อเรื่องที่อ่านทั้งหมด และเอสเคย์ (Eskey. 1975 : 211) ก็ได้ยืนยันว่าในการอ่านนั้นปัญหาใหญ่ที่ผู้อ่านประสบเป็นอันดับแรกคือ ปัญหาเรื่องคำศัพท์ ฉะนั้นผู้ที่เกิดความท้อแท้ในการอ่าน หรือไม่สามารถอ่านเรื่องราวที่ตนเองอ่านอยู่ได้จนจบ ก็เพราะไม่เข้าใจคำศัพท์ที่พบใหม่ในข้อความเหล่านั้นนั่นเอง

นอกจากนี้ มิลเลอร์ (Miller. 1973 : 118) ได้เน้นคิดเกี่ยวกับการอ่านว่า การอ่านคือ การเข้าใจข้อความหรือเนื้อความที่อ่าน ซึ่งการเข้าใจเนื้อความหรือข้อความที่อ่านนี้ ไม่เพียงแต่ผู้อ่านจะต้องเข้าใจโครงสร้างทางไวยากรณ์เท่านั้น แต่จำเป็นต้องเข้าใจความหมายของคำศัพท์ใหญ่ๆ ของข้อความหรือเนื้อความนั้นด้วย

วิธีการแก้ปัญหาเรื่องศัพท์มีหลายวิธี วิธีหนึ่งซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเหมาะสมที่จะนำมาใช้กับการอ่านในระดับสูงนี้ได้แก่ การตีความหมายของคำศัพท์ไม่รู้จักมาก่อนโดยอาศัยบริบท ซึ่งได้แก่การตีความหมายของคำโดยการพิจารณาความสัมพันธ์ของคำที่ต้องการทราบความหมายกับคำอื่น ๆ ในประโยคเดียวกัน หรือประโยคอื่น ๆ ในบทความเดียวกัน ซึ่งย่อมหมายความว่าในการตีความหมายของคำนั้น ๆ จะต้องอาศัยการพิจารณาความหมายของคำอื่น ๆ ประกอบไปด้วย สมิท (Smith. 1974 : 36) กล่าวว่าอย่างชัดเจนว่า การตีความหมายของคำใดคำหนึ่งอย่างใด ๆ นั้น นับว่าเป็นสิ่งยากมาก เพราะการใช้คำต้องเกี่ยวข้องของซึ่งกันและกัน

ออสกู๊ด และคณะ (Osgood et.al. 1964 : 275) กล่าวว่าในทำนองเดียวกัน สมิทว่า ความหมายของคำขึ้นอยู่กับบริบท ซึ่งมีคำอื่น ๆ รวมอยู่ด้วย จากคอมสัน (Jacobson. 1977 : 15) กล่าวว่า ในการอ่านภาษาอังกฤษนั้นมิใช่เพียงแต่เข้าใจการเรียงประโยคจะ

เข้าใจความหมายของประโยคที่อ่านได้ถูกต้อง เช่น ประโยค John washed the car in the garage. มีได้สองความหมายคือ

1. John washed the car / in the garage.

2. John washed / the car in the garage.

ดังนั้นการที่จะเข้าใจความหมายที่แท้จริงของประโยคดังกล่าว จึงเป็นเรื่องที่ผู้อ่านจะต้องตีความจากบริบทที่ประโยคนั้นปรากฏอยู่

อาเรนดท์ และฮาเซลตัน (Ahrendt and Haselton. 1973 : 316) มีความเห็นว่า การรู้จักสังเกตและการมีทักษะในการใช้บริบทเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการอ่านในระดับสูงและการอ่านอย่างใช้ความคิด ผู้สอนควรจะสอนให้ผู้เรียนรู้จักพิจารณาหาความรู้เรื่องบริบทไปใช้ในการตีความหมายของคำใหม่ซึ่งยังไม่เคยเห็นมาก่อน ในทำนองเดียวกัน แมคกี (Mackey. 1965 : 103) ได้เน้นไว้ด้วยว่า ยิ่งบริบทชัดเจนเท่าไร โอกาสที่จะตีความหมายของคำที่ไม่ทราบมาก่อนได้อย่างถูกต้องก็มากขึ้นเท่านั้น

วิลสัน (Wilson. 1972 : 215 - 216) มีความเห็นเช่นเดียวกับผู้เชี่ยวชาญทางการอ่านคนอื่น ๆ ดังได้กล่าวมาแล้ว และได้เน้นเพิ่มเติมอีกว่า หากผู้สอนพบว่า ผู้เรียนยังไม่สามารถเรียนรู้เรื่องบริบทที่ควรจะต้องรับสอนให้ผู้เรียนรู้จักการใช้และรู้จักการคาดคะเนบริบท แทนที่พบว่า ผู้เรียนทราบเรื่องบริบทมาแล้ว ผู้สอนก็อาจเน้นเฉพาะการสอนให้ผู้เรียนรู้จักวิธีสังเกตบริบทเท่านั้น

อิมานส์ (Emans. 1969 : 198 - 199) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของบริบทไว้อย่างน่าสนใจว่า

1. บริบทช่วยให้ผู้อ่านจำคำที่เคยพบมาก่อนแต่ลืมไปแล้วได้

2. ความรู้เรื่องบริบทอาจนำไปใช้รวมกับการวิเคราะห์คำแบบอื่น ๆ เพื่อตรวจสอบความหมายของคำที่ของการทราบ ซึ่งได้มาจากการอาศัยคำสัญญาณ (Clues) ที่เกิดขึ้นช่วยในการตีความว่าถูกต้องจริงหรือไม่

3. บริบทช่วยให้สามารถทราบความหมายของคำได้อย่างรวดเร็ว ช่วยให้ผู้สามารถคาดคะเนได้ว่า คำที่ของการทราบควรจะหมายถึงอะไร ความสามารถเช่นนี้จะช่วยประหยัดเวลาในการอ่านได้

4. บริบทช่วยให้สามารถอ่านคำได้ถูกต้อง เพราะมีคำในภาษาอังกฤษเป็นจำนวนมาก ที่ตรงกับความหมายตามบริบทเสียก่อน จึงจะออกเสียงได้ถูกต้อง เช่น present (n.) และ present (v.)

นอกจากนี้ คูเปอร์ และ เพโทรสกี (Cooper and Petrosky, 1976 : 192) ยังได้ชี้ให้เห็นความสำคัญของบริบทต่อการอ่าน แม้นักอ่านที่ชำนาญแล้วก็ยังต้องอาศัยบริบท เพื่อช่วยในการตีความหมายของคำ ทั้งนี้เพราะความหมายของคำขึ้นอยู่กับบริบทของประโยค และบริบทของบทอ่านที่คำ ๆ นั้น ปรากฏอยู่ ดังจะเห็นได้จากคำว่า "island" ซึ่งถ้าพบอยู่ คำเดียวโดด ๆ ผู้อ่านทั้งหลายก็จะบอกได้ทันทีว่าหมายถึง "เกาะ" แต่หากคำนี้ถูกใช้ในบริบทต่าง ๆ กัน ความหมายก็เปลี่ยนไปตามบริบทก็คือ

1. We live on and island of affluence surrounded by poverty and despair.
2. The street crew printed a double yellow line around the pedestrian island.
3. The kamikaze crashed into the carrier's island and bounced off into the sea.

การอาศัยบริบทช่วยในการตีความหมายของคำ มิใช่เป็นการเดาอย่างไม่มีเหตุผล หากจะเรียกว่าเป็นการเดาก็เรียกได้ว่า "เดาอย่างใช้ความคิด" สาเหตุที่เราสามารถเดาความหมายของคำทั้ง ๆ ที่เราอาจไม่เคยทราบความหมายของคำนั้น ๆ มาก่อนได้ ก็เนื่องจากความจริงที่ว่า คำต่าง ๆ ที่ผู้เขียนเลือกใช้เพื่อสื่อความหมายมักจะเห็นคำที่จะต้องใช้ควบคู่หรือเป็นคำในชุดเดียวกัน กูดแมน (Goodman, 1970 : 498) กล่าวว่า ในการอ่านนั้น ผู้อ่านจะต้องรู้จักการคาดคะเนและการเดา เพราะการอ่านก็คือ เกมการเดาทางจิตวิทยาภาษาศาสตร์ (A psycholinguistic guessing game) ในการอ่านเราจะต้องรู้จักการเลือกคำสันนิษฐานต่าง ๆ เพื่อช่วยในการเดา ดังนั้นผู้อ่านจึงควรรู้จักใช้บริบทช่วยในการตีความหมายของสิ่งต่าง ๆ

คลาร์ก และ ซิลเบอร์สไตน์ (Clark and Silberstein, 1977 : 145 - 146) มีความเชื่อว่าการเดาความหมายของศัพท์โดยอาศัยบริบทเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดสำหรับการตีความ

หมายของคำ และผู้อ่านควรทราบด้วยว่า ปริบททั้งแบบที่ท่องอาศัยโครงสร้างและแบบที่ท่องอาศัย
ความหมาย (Syntactic and Semantic parameter) นอกจากนี้ในการสอนอ่าน ผู้สอน
ควรจะเน้นเรื่องการซ้ำซ้อนทางภาษา (Redundancy of language) โดยผู้สอนอาจยกตัวอย่าง
ชนิดต่าง ๆ ของปริบทที่ใช้สำหรับการตีความหมายของคำใหญ่ไว้ให้เห็นอย่างชัดเจน คลารัค และ
ซิลเบอร์สไตน์ โดยยกตัวอย่างของปริบท 6 ชนิดคือ

1. การเขียนคำหรือข้อความที่มีความหมายคล้ายกับคำที่ยาก (Synonym in apposition)

เช่น

Our uncle was a nomad, an incurable wanderer who never could stay in one place.

2. การให้คำที่มีความหมายตรงกันข้ามกับคำยาก (Antonym) เช่น

While the aunt loved Marty deeply, she absolutely despised his twin brother Smarty.

3. การให้สาเหตุและผลที่เกิดขึ้นเป็นเครื่องช่วยในการตีความหมายของคำยาก (Cause and Effect) เช่น

By surrounding the protesters with armed policemen, and by arresting the leaders of the movement, the rebellion was effectively quashed.

4. การบอกหรือแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งของกับจุดมุ่งหมายในการกล่าวถึง สิ่งนั้นหรือความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งของกับประโยชน์ (Association between an object and its purpose of use) เช่น

The scientist removed the trestise from the shelf and began to read.

5. การบรรยายหรือการบอกรายละเอียดเกี่ยวกับคำยากคำนั้น (Description)

Tom received a new roadster for his birthday. It is a sport model, red with white interior and bucket seats, capable of reaching speeds of more than 150 mph.

6. การใช้อุปสรรคและปัจจัยช่วยในการเดาความหมายคำยาก (Prefix and Suffix)

นอร์ริส (Norris. 1975 : 207) มีความเห็นว่า การใช้บริบทช่วยในการตีความ
หมายของคำที่ไม่ทราบมาก่อนเป็นวิธีที่ตรง และดีกว่าการวิเคราะห์คำ (Word analysis)
บริบทที่ช่วยในการตีความหมายของคำอาจเป็นบริบทจากประโยคที่มีคำที่ผู้อ่านต้องการทราบ
ความหมาย หรือเป็นบริบทจากประโยคใกล้เคียงก็ได้ นอกจากนี้ นอร์ริส ยังได้จำแนกประเภท
ของบริบทออกเป็นชนิดต่าง ๆ คล้ายกับ ฮาร์ริส และ สมิท (Harris and Smith. 1976 : 223)
ไว้ดังนี้คือ

1. การที่ผู้เขียนให้ความหมายของคำที่ผู้อ่านต้องการทราบไว้แล้ว (Definition)
2. การที่ผู้อ่านต้องนำเอาประสบการณ์ของตนเองมาช่วยในการตีความ (Experience)
ทั้งนี้ผู้เขียนจะต้องจัดบริบทที่ผู้อ่านพอจะอาศัยประสบการณ์เดิม หรืออาจพอจินตนาการเอาได้
เพื่ออำนวยความสะดวกกับผู้อ่าน
3. การที่ผู้เขียนกำหนดบริบทช่วยการเปรียบเทียบ หรือช่วยการชี้ให้เห็นความแตกต่าง
ระหว่างคำที่ต้องการทราบกับคำที่ทราบความหมายอยู่แล้ว (Comparison and contrast)
4. การที่ผู้เขียนให้คำที่พอความหมายกับคำที่ต้องการทราบไว้ในประโยค (Synonym)
5. การที่ผู้เขียนใช้คำที่ต้องการทราบความหมาย เป็นคำสำหรับสรุปข้อความทั้งหมด
ที่กล่าวมาแล้ว (Summary)

นอกจากนี้ ฮาร์ริส และ สมิท ยังได้เพิ่มชนิดของบริบทอีกหนึ่งชนิดคือ

6. การที่ผู้เขียนพยายามใช้ถ้อยคำที่มักจะได้ยินเสมอ ๆ ในชีวิตประจำวันช่วยอธิบาย
ความหมายของคำที่ต้องการทราบความหมาย (Familiar expression) และยังได้กล่าวซ้ำ
อีกว่า การตีความหมายของคำโดยอาศัยบริบทมิใช่เป็นสิ่งบังเอิญ แต่เป็นสิ่งที่เป็นไปได้จริง ๆ
และหากจะให้โดยลึกลับที่สุดแล้วผู้อ่านควรจะใช้บริบทควบคู่ไปกับเทคนิคการตีความหมายของคำวิธีอื่น ๆ
ด้วย

เดย์ตัน (Deighton. 1964 : 29 - 39) มีความเห็นคล้ายคลึงกับ ฮาร์ริส
และ สมิท ในกรณีที่ว่า การอาศัยบริบทเพื่อช่วยในการตีความหมายของศัพท์เป็นสิ่งที่เป็นไปได้
และมีประโยชน์อย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะนักเขียนเป็นจำนวนมากโดยเฉพาะนักเขียนคำราชาศัพท์
ทราบว่าคำบางคำอาจใหม่และยากเกินไป จึงพยายามจัดหาบริบทไว้ช่วยผู้อ่านเข้าใจความหมาย

ของคำเหล่านั้น ยิ่งไปกว่านั้นผู้เขียนยังได้พยายามใช้คำสัญญาณ (Signal words) ต่าง ๆ เพื่อเป็นการเตือนให้ผู้อ่านทราบล่วงหน้าว่าข้อความต่อไปจะเป็นปริบท เกณฑ์ (Deighton) แบบปริบทออกเป็น 7 ชนิดคือ

1. การให้คำจำกัดความของคำยาก (Definition)
2. การใช้คำหรือข้อความที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำที่ผู้เขียนคิดว่ายากสำหรับผู้อ่าน (Restatement) คำสัญญาณที่ผู้เขียนอาจใช้เพื่อเป็นการเตือนให้ผู้อ่านทราบล่วงหน้าว่า ข้อความต่อไปจะเป็นข้อความที่มีความหมายคล้ายหรือเหมือนกับข้อความก่อนหน้าคำสัญญาณ ได้แก่ or, in other words และ that is
3. การยกตัวอย่างประกอบคำใหม่คำนั้นเพื่อช่วยให้ความหมายของคำ ๆ นั้น ชัดเจนขึ้น (Examples) คำสัญญาณที่ใช้ ได้แก่ such as, like และ these for example, for instance
4. การขยายความของคำใหม่โดยใช้วลี หรืออนุประโยค (Modifiers)
5. การอาศัยการคิดอย่างรอบคอบของผู้อ่านว่า คำใหม่คำนั้นควรจะมีคามหมายอย่างไร จึงจะอยู่ในประโยคหรือบทสนทนาได้ (General context) ซึ่งบ่งบอกความว่า บางครั้งผู้อ่านจำเป็นต้องตั้งสมมติฐานว่า คำนั้นควรจะหมายความว่าอย่างไร และเมื่ออ่านต่อไปแล้วผู้อ่านอาจยอมรับ (Accept) หรือปฏิเสธ (Reject) สมมติฐานนั้นเสียก็ได้
6. การให้คำที่มีความหมายขัดแย้งกับคำใหม่ (Contrast) ซึ่งผู้เขียนอาจใช้คำสัญญาณ "but" เพื่อเป็นการบอกให้ผู้อ่านทราบว่าคนกำลังจะให้ความหมายตรงกันข้าม
7. การอธิบายหรือบอกรายละเอียดเกี่ยวกับคำใหม่นั้น (Details)

เดอโบเออร์ (DeBoer. 1961 : 308 - 309) กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งในการปรับปรุงการอ่าน ได้แก่ การปรับปรุงความสามารถในเรื่องศัพท์ผู้อ่านควรมีวิธีตีความหมายของคำใดโดยไม่ต้องเปิดพจนานุกรมบ่อย ๆ เพราะการเปิดพจนานุกรมบ่อยจนเกินไปจะทำให้ท่านเฉื่อย และยิ่งทำให้ผู้อ่านเกิดความท้อถอยอีกด้วย เดอโบเออร์ (DeBoer) ได้เสนอแนะให้ผู้อ่านรู้จักใช้ปริบทในการตีความหมายของคำใหม่หรือคำที่ยังไม่ทราบความหมายมากนัก โดยเสนอแนะปริบทไว้รวม 8 ชนิดคือ

1. การสังเกตคำพ้องความหมาย (Synonym)
2. การสังเกตคำที่มีความหมายตรงกันข้าม (Antonym)
3. การสังเกตคำหรือประโยคที่อยู่หน้าคำใหม่ที่ต้องการทราบความหมาย

(Previous word or sentence)

4. การสังเกตตัวอย่างที่ผู้เขียนยกมาประกอบคำใหม่คำนั้น (Illustration)
5. การสังเกตเนื้อความรวม ๆ ของทั้งประโยค (General context)
6. การสังเกตข้อความที่ผู้เขียนใช้บอกความหมายของคำใหม่ (Appositive)
7. การสังเกตประโยคที่ตามมาหลังจากที่ผู้อ่านพบคำใหม่คำนั้นแล้ว (Following-sentence)

8. การสังเกตคำจำกัดความที่ผู้เขียนให้ไว้ในประโยคที่คำใหม่ปรากฏอยู่ หรือในประโยคถัดไป (Definition)

งานวิจัยในประเทศ

ในปี พ.ศ. 2518 มุกดา พิมพ์ลาภอนันต์ (มุกดา พิมพ์ลาภอนันต์ 2518 : 42) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบการสอนความหมายของคำควยวิธี Context clue และวิธีแปล กลุ่มทดลองได้รับการสอนควยวิธี Context clue และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนควยวิธีแปล หลังจากทำการสอนเป็นเวลา 5 สัปดาห์แล้ว จึงทำการทดสอบนักเรียนทั้งสองกลุ่ม และนำคะแนนเฉลี่ยมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้วย t-test ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนควยวิธี Context Clue มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนควยวิธีแปล

พิตรวัลย์ โกวิทที (พิตรวัลย์ โกวิทที 2515 : 47 - 50) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่าความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์ และความเข้าใจในการอ่านอยู่ในระดับสูงคือ .80 ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่า ถ้านักเรียนคนใดคนหนึ่งได้คะแนนสูงหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในเรื่องความเข้าใจคำศัพท์ ก็จะได้อะคะแนนสูงหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในเรื่องความเข้าใจในการอ่านด้วย

สุชา จันทน์เอม (สุชา จันทน์เอม 2508 : 51 - 54) ได้ทำการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยศึกษาจากเด็กชายหญิง ซึ่งมีอายุระหว่าง 8 - 15 ปี จำนวน 312 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบของอาจารย์ สมนึก คำอุไร แห่งสถาบันระหว่างชาติ สำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความเข้าใจคำศัพท์และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดแล้ว เด็กหญิงมีความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์มากกว่าเด็กชาย

วาริน ศรีสมพงษ์ (วาริน ศรีสมพงษ์ 2516 : 32 - 41) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาว่า ความรู้ความเข้าใจคำศัพท์และไวยากรณ์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสัมพันธ์กันหรือไม่เพียงใด ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบความสามารถความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์แบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ และแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำไปทดสอบกับตัวอย่างประชากรซึ่งเป็นนักเรียนหญิง จำนวน 370 คน ผลการวิจัยมีดังนี้คือ ความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์กับความสามารถในการอ่านมีความสัมพันธ์กันและความรู้ความเข้าใจคำศัพท์กับความสามารถในการอ่านมีความสัมพันธ์กันโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่ได้คะแนนไวยากรณ์สูงได้คะแนนการอ่านสูงด้วย นักเรียนที่ได้คะแนนคำศัพท์สูง ได้คะแนนการอ่านสูงด้วย และในทำนองเดียวกันทั้งคะแนนไวยากรณ์ และคะแนนคำศัพท์สามารถทำนายความสามารถในการอ่านได้ด้วย

สินีนาด สัตยมาศ (สินีนาด สัตยมาศ 2517 : 32 - 41) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างแบบฝึกหัดเสริมทักษะคำภาษาอังกฤษ ซึ่งนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า การสร้างแบบฝึกหัดในการสอนศัพท์นั้นไม่ควรฝึกคำศัพท์โดด ๆ แต่ควรฝึกจากข้อความหรือประโยค

4.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

การค้นคว้าและการวิจัยเกี่ยวกับการเดาความหมายศัพท์จากบริบท และความสามารถในการอ่านนั้นได้กระทำกันอย่างกว้างขวางในกลุ่มประเทศที่เป็นเจ้าของภาษา เช่น มี

แกนชอว์ (Ganschow. 1977 : 808-A) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลของปริบทที่มีต่อการระลึกได้ และการตีความหมายของคำระหว่างกลุ่มนักเรียนวัยรุนที่มีขอบพรวงในการอ่านและนักเรียนที่มีอายุต่ำกว่าวัยรุน แต่ไม่มีขอบพรวงในการอ่าน กลุ่มทดลองเป็นเด็กวัยรุนที่มีขอบพรวงในการอ่าน 16 คน อายุระหว่าง 13 - 15 ปี กลุ่มควบคุมเป็นนักเรียนที่มีอายุต่ำกว่าวัยรุนอีก 16 คน โดยจับคู่ให้มีความสามารถในการอ่านเท่ากัน ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. ปริบทมีส่วนช่วยทางคานความสามารถในการระลึกได้ การตีความหมายของคำ และการใช้คำใหญ่ททองในประโยคทั้งสองกลุ่ม
2. ในการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มพบว่า กลุ่มที่มีขอบพรวงทางการอ่านมีความสามารถทางคานการระลึกคำใดคองข้างคำ
3. การเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มคำมีแนวโน้มนำให้ เห็นว่ากลุ่มที่มีขอบพรวงทางการอ่านมีพัฒนาการทางภาษาชากาปกติ

ในปีเดียวกันนั้นเอง ดุค (Duke. 1977 : 710A) ทำการทดลองสร้างบทเรียนแบบเติมคำในช่องว่าง (Cloze) เพื่อใช้ในการสอนการเดาคความหมายจากบริบท และเพื่อปรับปรุงความสามารถทางคานความเข้าใจในการอ่าน โดยทำการทดลองกับเด็กชายนิวซาว 90 คน ซึ่งกำลังเรียนอยู่เกรด 3 ในโรงเรียนแห่งหนึ่งของรัฐนิวแฮมเชิร

วิธีการทดลองนั้นให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเรียนหนังสือเบื้องต้นที่ชื่อว่า Ginn 360 โดยให้กลุ่มควบคุมเรียนกริขปริบทเพิ่มอีก 36 บทเรียน บทเรียนละ 15 นาที และเรียน 3 ครั้งต่อสัปดาห์ ผลการวิจัยปรากฏว่า วิธีสอนการเดาคความหมายจากบริบท โดยให้บทเรียนแบบเติมคำในช่องว่างสำหรับเด็กดั่งกล่าว ได้ผลไม่แตกต่างกับการสอนแบบธรรมดาทั้งในคานความสามารถทางความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ ความเข้าใจในการอ่าน และผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน

ผู้สนใจเรื่องการสอนศัพท์โดยอาศัยบริบทอีกผู้หนึ่งคือ บราวน์ (Brown. 1978 : 5188-A) ได้ทำการวิจัยการเรีนรู้คำศัพท์ของนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ในรัฐโอคลาโฮมา ซึ่งใช้เวลาเรียน 2 ปี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาผู้ใหญ่ และเลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 3 กลุ่มคือ

กลุ่มที่ 1 สอนศัพท์เป็นคำเดี่ยวโดด ๆ ไม่มีเนื้อหา

กลุ่มที่ 2 สอนศัพท์โดยมีเนื้อหาประกอบ

กลุ่มที่ 3 ไม่สอนเรื่องคำศัพท์เลย

การทดสอบให้ทำ Pretest และ Posttest กับทั้ง 3 กลุ่ม หลังจากการทดลองสอน

ผลปรากฏว่า

1. กลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 รู้คำศัพท์มากกว่ากลุ่มที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. กลุ่มที่ 2 มีคะแนนการรู้คำศัพท์มากกว่ากลุ่มที่ 1

3. หญิงมีคะแนนการรู้คำศัพท์มากกว่าชาย

4. ผู้มีสติปัญญาปานกลางและสติปัญญาสูง รู้คำศัพท์มากกว่า ผู้มีสติปัญญาต่ำ

บราวน์ (Brown. 1978 : 5188A) ได้เปรียบเทียบการสอนศัพท์ด้วย Contextual

Approach และ Acontextual Approach โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นสามกลุ่ม สองกลุ่มได้รับการสอนศัพท์ทางวิธีกัน อีกกลุ่มหนึ่งไม่ได้รับการสอนศัพท์เลย ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วย Contextual Approach และกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วย Acontextual Approach มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วย Acontextual Approach เรียนรู้คำศัพท์โดยการท่องจำที่ครูให้เขียนไวยากรณ์มากกว่า ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะว่า การที่เป็นดังนี้ อาจเป็นเพราะผู้สอนคนเดียวก็มีความลำเอียงมีอคติ ซึ่งมีผลต่อการวิจัยได้

สเตรเนคกี (Strenecky. 1975 : 3376-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ของการอ่าน การพัฒนาคำศัพท์ กับความสามารถทางจิตวิทยาภาษาศาสตร์ (Psycholinguistic Abilities) ของเด็กเริ่มเรียนในเกรด 1 จากการศึกษพบว่า ผลสัมฤทธิ์ของการอ่านมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อคำศัพท์ที่ได้อ่านและพูดออกไป

ในปี 1982 ไคล์ (Kyle. 1982 : 20) ได้ทำการทดลองกับนักเรียน เก่ง และอ่อน ในวิชาการอ่านเพื่อค้นหาจากปริบท ซึ่งผลปรากฏว่า เด็กเก่งสามารถเดาคำศัพท์ได้มากกว่า โดยที่อาศัยหัวแฉะ (Cues) ที่ใหม่ในอัตราที่น้อยกว่าเด็กอ่อน และเขายังได้สรุปไว้ในตอนท้ายอีกด้วยว่า ความสามารถในการใช้หัวแฉะจากปริบทนั้นจะเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนภาษาที่สอง

นอกจากนี้ เพอร์เฟตตี (Perfette. 1983 : 12) ก็ได้ทำการทดลองในท่านอง
เกี่ยวกับไคโด ในปีต่อมา คือปี 1983 และปรากฏผลว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างคะแนนในการเคาะค้ำพิท
ของเด็กเก่งและเด็กอ่อนคือ เด็กเก่งจะสามารถเคาะค้ำพิทไคโดเร็วกว่าเด็กอ่อน และทั้งปริมทหรือ
การหักคะแนนจะมีผลต่อเด็กเก่งน้อยกว่าเด็กอ่อน และในทางตรงกันข้าม ในขณะที่เด็กอ่อนคอย
ความสามารถในการใช้ปริมทเคาะค้ำพิท และจะต้องพึ่งปริมทอย่างมากในการเคาะค้ำพิท เพื่อชดเชย
ความสามารถในการเคาะค้ำพิท ซึ่งมีน้อยกว่าเด็กเก่ง

นาธาน (Nathan. 1984 : 15) ได้ทำการทดลองเรื่อง การเคาะค้ำพิทจาก
ปริมทว่าจะช่วยผู้ใหญ่เรียนสามารถจำค้ำพิทไคโดหรือไม่ โดยการแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่มคือ
กลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน ซึ่งผลการทดลองปรากฏว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของเด็กเก่งและ
เด็กอ่อน กล่าวคือ ความหมายของปริมทที่มีผลต่อเด็กอ่อนมากกว่าเด็กเก่งคือ เด็กอ่อนจะสามารถ
จำความหมายของค้ำพิทที่เคาะได้จากปริมทไคโดน้อยกว่าเด็กเก่ง จึงจำเป็นต้องพึ่งปริมทในการเค
ความมากกว่าเพื่อชดเชยความสามารถที่น้อยกว่านั้น นอกจากนี้ ยังมีแนวโน้มที่จะเป็นไปได้ว่า
ในประโยชน์ธรรมศาสตร์ที่ไม่ซับซ้อนก็จะมีผลต่อการเคาะค้ำพิทของเด็กอ่อน ในขณะที่ประโยชน์ยากและ
ซับซ้อนเท่านั้นที่มีผลต่อการเคาะค้ำพิทของเด็กเก่ง

นอกจากการทดลองใช้การเคาะค้ำพิทจากปริมททั้งกลาวมาแล้ว นา และเนชั่น (Na and
Nation. 1985 : 33 - 42) ก็ยังได้ทำการทดลองเพื่อค้นหาปัจจัยที่จะส่งผลต่อการเคาะค้ำพิท
ในปริมท โดยให้มีค้ำพิทอยู่ในปริมทในอัตราที่ต่างกัน ซึ่งผลปรากฏว่า ในการเคาะค้ำพิทจากปริมท
นั้นอัตราค้ำพิทที่ต่ำกว่ซึ่งปรากฏอยู่ในปริมทคือ มีค้ำพิท 1 ค้ำ ใน 25 ค้ำ จะทำให้เคาะไคโดง่าย
กว่ามีค้ำพิท 1 ค้ำ ใน 10 ค้ำ และค้ำพิทที่เป็นกริยา จะสามารถเคาะไคโดง่ายกว่าค้ำนาม นอกจากนี้
ยังพบอีกว่าผู้ที่มีความสามารถในการเคาะสูง (จัดแบ่งโดยคะแนนที่สามารถเคาะไคโดได้กี่ค้ำ) จะสามารถ
เคาะค้ำพิทได้ 85 % - 100 % ของค้ำพิทไม่รูทั้งหมด ในขณะที่ผู้คอยความสามารถในการเค
(จัดแบ่งโดยคะแนน) จะสามารถเคาะไคโดเพียง 30 % - 40 % เท่านั้น จากผลการทดลองนี้ผู้วิจัย
ได้เสนอแนะว่าในการสอนเคาะค้ำพิทจากปริมทนั้นควรจะทำพร้อมกันทั้งขั้นมากกว่าทำเดี่ยว และ
ควรจะเริ่มเคาะค้ำกริยาและค้ำนามในปริมทง่าย ๆ ก่อน

5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคงทนในการเรียนรู้

ความสามารถที่จะจดจำเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งต่อการเรียนรู้ การที่คนเราสามารถเก็บประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้เรียนรู้ไว้นาน นับว่าเป็นสิ่งจำเป็นในการที่จะสามารถระลึกขึ้นมาได้เมื่อถึงคราวที่ต้องนำไปใช้ในเหตุการณ์อื่น ๆ หรือการเรียนรู้วิชาอื่นใด คนแต่ละคนย่อมมีความจำในเรื่องต่าง ๆ ไม่เหมือนกัน บางคนอาจจะจำคำศัพท์ต่าง ๆ ได้เก่งกว่า การที่จะจำตัวเลข (จิตรา วสุวานิช 2518 : 106) การจดจำเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่คนเรารับรู้ มีความสำคัญอย่างยิ่งในการดำรงชีวิต และการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม เพราะการจำทำให้คนเราเลี่ยงสิ่งที่ไม่ชอบ หรือสิ่งที่ เป็นภัยอันตรายแก่ตน การเรียนรู้และการจำไม่อาจแยกออกจากกันได้ ในการศึกษาการเรียนรู้ ความจำ ก็ของเขามาเกี่ยวข้องกับควย และในการศึกษาความจำ การเรียนรู้ก็มักเขามาเกี่ยวข้องกับ (ชัยพร วิชชาบุช 2519 : 111)

ชัยพร วิชชาบุช (ชัยพร วิชชาบุช 2519 : 125 - 126) ได้กล่าวถึงการจำของมนุษย์ว่า ความจำของคนเราอาจแบ่งออกเป็น 2 ชนิดคือ ความจำระยะสั้น (Short Term Memory ย่อว่า STM) และความจำระยะยาว (Long Term Memory ย่อว่า LTM) ทั้ง STM และ LTM เกิดหลังจากการเรียนรู้หรือการเรียนรู้สิ่งเร้าได้รับการตีความจนเกิดการรับรู้แล้ว จะอยู่ใน STM เราใช้ STM สำหรับการจำเพียงชั่วคราว เพื่อให้ประโยชน์ในขณะนั้นเท่านั้น

LTM เป็นความจำที่คงทนถาวรกว่า STM เราจะไม่รู้สึกที่จำอยู่ใน LTM แต่เมื่อต้องการใช้หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดมาสะกิดใจก็จะสามารถดึงขึ้นขึ้นมาได้ การจำใน LTM ได้แก่ การจำเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเมื่อหลายชั่วโมงก่อน หลายวันก่อน หรือหลายปีก่อน ความจำระยะยาวก็คือความคงทนในการจำนั่นเอง

ความแตกต่างระหว่าง STM และ LTM อีกประการหนึ่งคือ ความจำกัดในการจำ STM สามารถจำได้ในปริมาณจำกัด และขณะที่จำอยู่ก็ต้องเอาใจใส่จดจ่ออยู่ตลอดเวลา มิฉะนั้นจะลืมไปหมด

ขีดจำกัดของ STM ในการจำของคนเราแตกต่างกัน บางคนจำได้หลาย ๆ สิ่ง ในขณะที่เกี่ยวกับบางคนจำได้น้อยกว่า จำนวนหน่วยของสิ่งเร้าจำนวนมากที่สุดเท่าที่สามารถบรรจุได้ในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ เรียกว่า ช่วงความจำ (Memory Span) ช่วงความจำของคนเราแตกต่างกัน

และในบุคคลเดียวกัน ช่วงความจำสิ่งหนึ่งก็แตกต่างจากอีกสิ่งหนึ่ง

การเรียนรู้ทุกอย่างจะต้องมีการเก็บรักษาสิ่งที่เรียนเอาไว้บ้าง เพราะถ้าไม่มีอะไรเหลือจากประสบการณ์ที่ผ่านมา ก็เท่ากับไม่ได้เรียนรู้อะไรเลย (ประสาน มาลากุล ณ อยุธยา และคนอื่น ๆ 2513 : 24)

จิตรา วสุวานิช (จิตรา วสุวานิช 2518 : 109) ได้กล่าวถึงการทดลองเกี่ยวกับความจำของ เฮบมิงเฮาส์ (Ebbinghaus) นักจิตวิทยาชาวเยอรมันเป็นผู้ทำการทดลองคนแรกที่ศึกษาเรื่องความจำ โดยการท่องจำคำที่ไม่มีความหมาย (Nonsense Syllables)

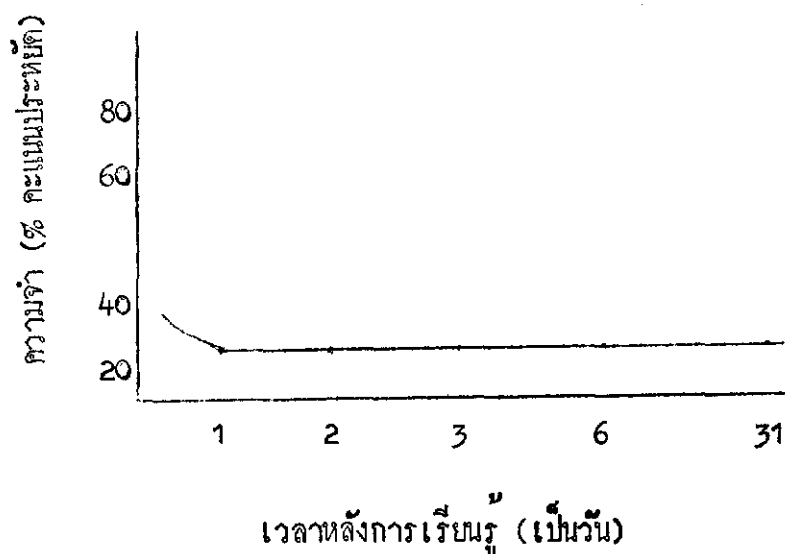
และทำการวัดผลความจำ โดยการคิดคะแนนประหยัด (Saving Score) คือค่าในทศนิยมวิเศษกร ดังนี้ เมื่อใดที่ท่องจำจนหมดโดยไม่ผิดพลาดแล้ว ผู้ทดลองก็จะได้รับการพักผ่อน เสร็จแล้วจึงทำการทดลองซ้ำอีก ถ้าในการท่องจำครั้งหนึ่ง ใช้จำนวนครั้งในการท่องจำน้อยกว่าครั้งแรก เราก็จะคำนวณหาคะแนนประหยัดดังนี้

$$\text{คะแนนประหยัด} = \frac{100 (\text{จำนวนครั้งที่เรียนครั้งแรก} - \text{จำนวนครั้งที่เรียนครั้งหลัง})}{\text{จำนวนที่เรียนครั้งแรก}}$$

สำหรับ เฮบมิงเฮาส์ (Ebbinghaus) ได้ทดลองท่องจำคำศัพท์ที่ไม่มีความหมายนี้ 7 บท เขาท่องบทเรียนแรกจนจดจำได้หมดแล้ว ใช้เวลาพักอีก 20 นาที จึงท่องจำอีก แล้วคิดหาคะแนนประหยัดในการท่องไว้

ต่อมาเขาจึงท่องบทเรียนต่อไป แล้วเวลาพัก 1 ชั่วโมง จึงทำการทดสอบทำเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ แต่เปลี่ยนระยะเวลาพักเป็น 9 ชั่วโมง 1 วัน 2 วัน 6 วัน และ 31 วัน

ผลการทดสอบ ปรากฏว่า เมื่อเขาคิดคะแนนประหยัดหลังจากการพัก 20 นาทีแรกนั้น คะแนนประหยัด = 60 % และหลังจาก 3 วัน ได้คะแนนประหยัด = 20 % เท่านั้น แสดงว่าความจำของเขา จะมีความสัมพันธ์กับเวลาที่ล่วงไป ยิ่งนานวันเปอร์เซ็นต์ของความจำที่ออกมาในรูปของคะแนนประหยัดก็จะยิ่งน้อยลง ดังแสดงตามภาพประกอบ



ภาพประกอบ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างความจำกับเวลา

นอกจากนี้ ยังได้กล่าวถึงวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้เรียนจำได้ดีคือ การส่งเสริมให้มีการเรียนเกินพอ (Overlearning) เพราะจะทำให้แก่นักเรียนมีความจำในสิ่งที่เรียนมากยิ่งขึ้น และจำได้นานกว่าควร

เทรเวอร์ส (Travers. 1967 : 109 - 110) ได้กล่าวว่า การให้มีการเรียนเกินพอนั้น ไม่จำเป็นต้องท่องจำเพียงอย่างเดียว การได้ทำบ่อย ๆ หรือการนำเอาความรู้ไปใช้ในชีวิตจริงก็เป็นการเรียนเกินพอ ซึ่งมีผลให้ความคงทนในการเรียนรู้มีอยู่ได้นานหรือตลอดไป เพราะถ้าเรียนแล้วฝึกหัดทำแล้ว แต่หลังจากนั้น ระยะเวลาหนึ่งจำไม่ได้ ก็ไม่มีประโยชน์ ฉะนั้นทางโรงเรียนควรได้พยายามหาวิธีที่ดีในการป้องกันการลืม โดยการให้มีการเรียนเกินพอ

6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ

Motivation (แรงจูงใจ) มาจากภาษาละตินว่า movere ซึ่งแปลว่า เจริญใจหรือสภาวะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม 3 ทิศทางคือ เจริญใจหรือสภาวะที่ทำให้เกิดพฤติกรรมชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือที่ไปยับยั้งพฤติกรรมหรือที่ไปกำหนดแนวทางให้พฤติกรรมที่จะแสดงออก (อรทัย ชันมนุญ 2525 : 184)

แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบภายใน ซึ่งกระตุ้นหรือนำทางเป็นกิจกรรมพฤติกรรมต่าง ๆ ไปสู่เป้าหมายทางใจ (Murray. 1983 : 284)

อย่างไรก็ตาม อาจกล่าวได้ว่า แรงจูงใจสามารถเป็นเครื่องบ่งชี้ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการทำงานต่าง ๆ ได้ เพราะจากการวิจัยหลายครั้งหลายหน เกี่ยวกับการเรียนรู้ของมนุษย์ได้พบข้อสรุปว่าแรงจูงใจคือกุญแจที่จะไขไปสู่การเรียนรู้ (Brown. 1980 : 112)

โดยสรุปแล้วความหมายโดยทั่วไปของ แรงจูงใจคือ แรงขับที่เป็นองค์ประกอบภายในแรงกระตุ้น อารมณ์ หรือความปรารถนาที่ทำให้เกิดพฤติกรรมชนิดใดชนิดหนึ่งขึ้น และโดยปกติแล้วมนุษย์ทุกคน มีความปรารถนาหรือแรงขับดังกล่าวอยู่แล้วไม่มากนักเลย ซึ่งในเรื่องความต้องการและแรงขับภายในที่ทำให้เกิดแรงจูงใจขึ้นนั้น ออซูเบล (Ausubel. 1968 : 368 - 379) ได้เสนอแนะไว้ 6 ข้อ ดังนี้

1. ความต้องการที่จะสำรวจ คือความต้องการที่จะค้นหาเพื่อจัดความสงสัยที่มีอยู่
2. ความต้องการที่จะสัมผัสกับสิ่งแวดล้อม คือความต้องการที่จะกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งกับสิ่งที่อยู่รอบตัว และการกระทำนั้นจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้น
3. ความต้องการที่จะทำกิจกรรม คือความต้องการที่จะเคลื่อนไหว หรือออกกำลังกาย หวังทางร่างกาย และจิตใจ
4. ความต้องการที่จะได้รับการกระตุ้น คือความต้องการที่บุคคลประสงค์ที่จะให้ตัวเองได้รับการกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรม โดยสิ่งแวดล้อม บุคคล ความคิด และความรู้สึกต่าง ๆ
5. ความต้องการที่จะได้รับความรู้ คือความต้องการที่จะค้นหาความรู้เพื่อแก้ไขปัญหาดัง ๆ ที่เกิดขึ้นจากความต้องการในข้อ 1 - 4 และเพื่อจัดระบบความรู้ให้กับตัวเอง
6. ความต้องการที่จะส่งเสริมตัวเองให้สูงขึ้น คือความต้องการที่จะให้ตัวเองเป็นที่รู้จักและยอมรับนับถือจากผู้อื่น

นอกจากนี้ยังมี ส่วนประกอบอื่น ๆ อีกที่มีความเกี่ยวข้องอย่างมากต่อแรงจูงใจ คือลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ (Maslow. 1970) ซึ่งมีตั้งแต่ความต้องการขั้นพื้นฐานซึ่งเป็นความต้องการทางร่างกาย (เช่น อากาศ น้ำ อาหาร) จนถึงความต้องการขั้นสูงสุดคือความมั่นคงปลอดภัย ความเป็นตัวของตัวเอง ความนับถือตัวเอง ซึ่งจะเป็นส่วนประกอบที่จะนำไปสู่ความมีสัจจการในตัวเอง (Self - actualization)

ในส่วนที่เกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น เนลสัน และจาโคโบวิทส์ (Nelson and Jacobovits. 1970) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศไว้ว่า มีองค์ประกอบมากมาย ปกติจะย่อยหลายอย่างที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาต่างประเทศ เช่น การสอน เอกตำรา และองค์ประกอบทางสังคม - วัฒนธรรม และหากแยกย่อยไปจากองค์ประกอบเหล่านี้ก็ยังประกอบไปด้วย สติปัญญา ความเฉลียวฉลาด เจตคติ ความพากเพียร วิธีการสอนสิ่งอื่นที่เขามารับกวน และการประเมินตนเอง ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้จะมีความสัมพันธ์ในทางบวกหรือทางลบ ต่อแรงจูงใจนั้นก็แล้ว แต่ลักษณะของแต่ละบุคคล และสถานการณ์นั้น ๆ

การกเนอร์ และ แลมเบอร์ต (Gardner and Lambert. 1972 : 3)

ได้แบ่งแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. Instrumental Motivation หมายถึง แรงจูงใจของนักเรียนที่ต้องการเรียนภาษาต่างประเทศ เพื่อที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพต่อไป

2. Integrative Motivation หมายถึง แรงจูงใจของนักเรียนที่ต้องการเรียนภาษาต่างประเทศ เพื่อให้เข้าถึงวัฒนธรรมและต้องการเป็นที่ยอมรับของบุคคลในวัฒนธรรมของประเทศนั้น ๆ

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น ได้มีผู้คนทำวิจัยไว้หลายท่านด้วยกัน เช่น การกเนอร์ และแลมเบอร์ต (Brown. 1980 : 114 citing Gardner and Lambert. 1972 : 3) ได้ทำการทดลองระยะยาวใช้เวลา 12 ปี กับผู้เรียนภาษาต่างประเทศในประเทศแคนาดา หลายส่วนในสหรัฐอเมริกา และในประเทศฟิลิปปินส์ เพื่อที่จะค้นหาว่าเจตคติและแรงจูงใจจะมีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศหรือไม่ ผลการทดลองปรากฏว่า ผู้ที่ใดคะแนนในการทดสอบทางภาษาสูงจะมี Integrative Motivation สูงกว่า ซึ่งสรุปได้ว่า Integrative Motivation นี้ เป็นองค์ประกอบสำคัญในการเรียนภาษาต่างประเทศให้ประสบความสำเร็จ

และในทำนองเดียวกันกับการวิจัยของ ลุกมานิ (Lukmani. 1972 : 83 - 99) ที่ไคทำการทดลองกับเด็กชาวอินเดีย ซึ่งพูดภาษา มาราठी (Marathi - speaking) ที่เรียนภาษาอังกฤษที่ไคพบว่า เด็กเหล่านี้ไคคะแนนการทดสอบ Integrative Motivation สูงในขณะที่ทำคะแนนในการทดสอบทางภาษาไคสูงเช่นเดียวกัน พิมสเลอร์ ชันด์ลุนด์ และแมกอินไทร์ (Pimsleors, Sundlund and McIntyre. 1960 : 175 - 214) ไคทำการวิจัยพบว่า แรงจูงใจกับความสามารถทางภาษา เป็นตัวประกอบที่สำคัญในการเรียนภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้ จาโคโบวิทส์ (Jakobovits. 1971 : 85) ไคสรุปผลการวิจัยทาง ๆ ที่มีผู้กระทำไว้โดยสรุปว่า ผู้เรียนภาษาต่างประเทศที่ไม่มีความถนัดในการเรียน สามารถเรียนภาษานั้นไคโดยไคยากนัก ถ้าหากมีเจตคติ และแรงจูงใจสูง ในทำนองเดียวกัน ถ้ามีเจตคติที่ดี และมีแรงจูงใจสูงพร้อมทั้งมีความถนัดในการเรียนภาษาต่างประเทศด้วย ก็จะยิ่งเรียนภาษาต่างประเทศนั้นไคยิ่ง ๆ ขึ้น

สำหรับงานวิจัยในประเทศไทย อัจฉรา วงศ์โสธร (อัจฉรา วงศ์โสธร 2519 : 217) ไคทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษกับนิสิตจำนวน 120 คน จากสถาบันการศึกษาต่อไปนี้ แต่ละ 30 คน คือ นิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตปทุมวัน และบางแสน ผลการวิจัยปรากฏว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างกลุ่มที่มีแรงจูงใจสูง กับกลุ่มที่มีแรงจูงใจต่ำ กล่าวคือ กลุ่มที่มีแรงจูงใจสูงจะมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูง และกลุ่มที่มีแรงจูงใจต่ำจะมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำด้วย

นิยม สารรัตน์ (นิยม สารรัตน์ 2524 : 50) ไคทำการวิจัยโดยเปรียบเทียบเจตคติ และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างผู้เรียนโปรแกรมศิลปภาษา กับผู้เรียนโปรแกรมวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 9 ปรากฏผลดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับเจตคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ กล่าวคือ ถ้านักเรียนมีเจตคติและแรงจูงใจสูงก็จะมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูง และถ้านักเรียนมีเจตคติและแรงจูงใจต่ำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็จะต่ำด้วย

2. นักเรียนทั้งสองโปรแกรมมีเจตคติและแรงจูงใจสูงกว่า โดยเฉลี่ย เฉพาะเรื่อง การรู้จักความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ ความต้องการที่จะเรียนภาษาอังกฤษ และเจตคติ ในการเรียนภาษาอังกฤษเท่านั้น ส่วนเจตคติที่มีต่อเจ้าของภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความเข้มข้นของแรงจูงใจ แรงสนับสนุนของผู้ปกครองในการเรียนภาษาอังกฤษ ก็มีส่วนในการ เรียนภาษาอังกฤษ นั้นยังอยู่ในระดับต่ำ

3. เจตคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนทั้งสองโปรแกรม ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานในการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้อง วัฒนธรรม วิธีการสอนที่ให้เอาความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตาม คู่มือครู แตกต่างกัน

2. แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้อง วัฒนธรรม วิธีการสอนที่ให้เอาความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตาม คู่มือครู แตกต่างกัน

3. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่เรียนโดยวิธีการสอนที่ สอดคล้องวัฒนธรรม วิธีการสอนที่ให้เอาความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และวิธีการ สอนตามคู่มือครู ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกัน

4. แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้อง วัฒนธรรม วิธีการสอนที่ให้เอาความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตาม คู่มือครู ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกัน

5. ความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องวัฒนธรรม วิธีการสอนที่ให้เอาความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ม.4) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 ที่เลือกแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ของโรงเรียนบางกะปิ

อ.บางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำนวน 129 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 3 กลุ่ม โดยดำเนินการดังนี้

1. สุ่มนักเรียนจำนวน 129 คน จากจำนวน 200 คน ซึ่งเลือกแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ จำนวน 5 ห้องเรียน การจัดชั้นเรียนเป็นแบบคละตามคะแนนผลการเรียนวิชา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2. สุ่มโดยการจับสลากชื่อนักเรียน 129 คน เพื่อแบ่งเข้ากลุ่ม 3 กลุ่มดังนี้

2.1 กลุ่มทดลองกลุ่มที่ 1 หมายถึง กลุ่มที่สอนด้วยวิธีการสอนที่สอดคล้องแทรก

วัฒนธรรม มีจำนวน 45 คน

2.2 กลุ่มทดลอง กลุ่มที่ 2 หมายถึง กลุ่มที่สอนด้วยวิธีการสอนที่ให้เฝ้าความหมาย ของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท มีจำนวน 43 คน

2.3 กลุ่มควบคุม หมายถึง กลุ่มที่สอนตามบันทึกการสอนของครูตามคำแนะนำของ คณบดีครู ของหน่วยศึกษานิเทศ กรมสามัญศึกษา รายวิชาการอ่าน 1 (อ.431 และ อ.432)

ซึ่งไม่มีวิธีการสอนที่เป็นการสอดคล้องแทรกวัฒนธรรม และการฝึกให้นักเรียนเฝ้าความหมายของคำศัพท์ และสำนวนจากบริบท มีจำนวน 41 คน

การดำเนินการทดลอง

ลักษณะการเรียนการสอน

กลุ่มทดลอง กลุ่มที่ 1 ใช้วิธีการสอนที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม โดยใช้เนื้อหาของหลักสูตร

ภาษาอังกฤษ รายวิชาการอ่าน 1 (อ. 431) Improve Your Reading Book 1.

บทที่ 4 - 9 โดยสอดคล้องกับวัฒนธรรมของชาติที่พูดภาษาอังกฤษ 5 ชาติคือ อังกฤษ อเมริกา แคนาดา ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ โดยเน้นที่ทักษะการอ่าน ซึ่งจะสอดคล้องในรูปของการเล่าเรื่อง การยกสถานการณ์ประกอบ การแสดงบทบาทสมมติ การโต้ตอบสนทนา รูปภาพและการฟัง การใช้วิธี Audio Motor-Unit (คือการที่ให้นักเรียนได้ฟังคำสั่งจากเทปและแสดงกิจกรรมหรือละครตามเหตุการณ์ที่ได้รับฟัง) ทั้งนี้ โดยสอดคล้องกับคำศัพท์และสำนวนควบคู่ไปกับการทำกิจกรรมดังกล่าวข้างต้นอย่างหนึ่งอย่างใด แล้วแต่ความเหมาะสมของเนื้อหา และลักษณะของคำศัพท์ สำนวน เพื่อให้ให้นักเรียนได้สังกัป (Concept) เกี่ยวกับคำหรือสำนวนนั้น ๆ โดยที่ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนเอง ซึ่งรูปแบบของวัฒนธรรมที่ใช้สอนนั้นนำมาจาก ผลการวิจัยของ คร.กัลยาทิพย์ สิงหนะเนติ (กัลยาทิพย์ สิงหนะเนติ 2526 : 50) ที่ได้ทำการสำรวจรูปแบบของวัฒนธรรมจากหนังสือแบบเรียนที่ใช้กันแพร่หลาย จำนวน 15 เล่ม สรุปได้รูปแบบทางวัฒนธรรมที่พบในหนังสือ 11 รูปแบบคือ

1. Various communicative functions ซึ่งเกี่ยวกับการสื่อความหมายที่ออกมาในรูป function ต่าง ๆ เช่น การขอโทษ (apologizing) การถามทาง (asking for direction)

2. Proper choice of words / sentences within certain situation ได้แก่ การรู้จักเลือกใช้คำ หรือกลุ่มคำ หรือประโยคให้ถูกต้องตามสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น อาจพูดทักทายด้วยคำว่า Hello ไม่ใช่ So long

3. Holidays and Celebrations ได้แก่ ความรู้ในค่านิยมเทศกาลงานฉลองต่าง ๆ ในแง่ที่ว่า วันไหนฉลองเกี่ยวกับเรื่องอะไร เช่น พอจะรู้ว่าวันคริสมาสต์เป็นวันที่เกี่ยวข้องกับพระเยซู ไม่ใช่วันเกี่ยวกับเรื่องของความรัก ซึ่งเป็นวัน วาเลนไทน์

4. Distinguishing types of information คือความสามารถที่จะแยกแยะประมวลสิ่งที่ได้อ่านได้ฟัง ได้พบเห็นว่า เป็นข้อความประเภทใด เช่น อ่านแล้วว่าเป็นฉลากยา หรือเป็นประกาศโฆษณา เป็นต้น

5. Tones feelings attitudes คือความสามารถที่จะตีความหมายข้อความได้ว่า มีทั้งทำนองเป็นอย่างไร เช่น มีลักษณะเป็นทางการมาก หรือมีลักษณะเป็นกันเอง

6. Daily past-time use คือรู้จักว่าในยามว่างนั้น เจ้าของภาษาได้ใช้เวลาทำอะไรบ้าง ในด้านการกีฬา สันทนาการ หรืองานอดิเรกต่าง ๆ เช่น อาจจะพักผ่อนดูโทรทัศน์บ้าง

7. Association with places หรือฉาก (Setting) ของเรื่องคือ สามารถระบุได้ว่า จากบริบทใดควรจะระบุสถานที่แห่งไหนหรือเป็นบทสนทนา ซึ่งให้ระบุว่าผู้พูดควรจะอยู่ที่ไหน เช่น ที่ห้องสมุดหรือสนามบิน

8. Sources of information คือแหล่งที่มาของข้อความต่าง ๆ ที่คัดลอกมาใหญ่ เช่น ว่าเป็นฉลากยา เพราะมีรายละเอียดให้ไว้ว่า ยานี้มีส่วนผสมของอะไรบ้าง

9. Role Relationship คือรู้ว่าข้อความที่ใช้สื่อความหมายกันอยู่นั้นผู้พูดทั้งสองอยู่ในฐานะที่มีความสัมพันธ์กันอย่างไร เช่น ระหว่างครูกับศิษย์ หรือระหว่างเจ้านายและลูกน้อง

10. Rhetorical device in literature ในการอ่านความเป็นร้อยกรอง ผู้อ่านสามารถเดาข้อความ หรือไม่ได้โดยอาศัยความคล้องจอง หรือสัมผัสในทางร้อยกรองเข้ามาเป็นเครื่องช่วย

11. Cultural specificity about names คือความสามารถที่จะเชื่อมโยงความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ เข้ากับชื่อเฉพาะของคน สัตว์ สิ่งของ ในวัฒนธรรมนั้น ๆ ได้ เช่น ถ้าเจอคำว่า "เหิงย่น" อยู่ควยก็ควรเป็นเชื้อสาย ยวน หรือถ้าเจอ Juanita แสดงว่า คงมีเชื้อสายไปทางสเปน เป็นต้น

กลมทดลองที่ 2 สอนโดย การให้นักเรียนเดาความหมายของศัพท์และสำนวนจากบริบท โดยใช้เนื้อหาของหลักสูตรภาษาอังกฤษ อ 431 ในหนังสือ Improve your reading Book 1. บทที่ 4 - 9 ซึ่งเริ่มจากการสอนให้นักเรียนรู้จักประเภทต่าง ๆ ของปริบท 6 ชนิดของ คลาร์ก และ ซิลเบอร์สไตน์ (Clark and Silberstein. 1977 : 145 - 146) แล้วให้นักเรียนดู

ที่เนื้อเรื่อง และพยายามหาความหมายของศัพท์และสำนวนจากบริบท โดยครูจะใช้คำถามนำให้นักเรียนในจุดต่าง ๆ โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนเอง

กลุ่มควบคุม คือ กลุ่มที่เรียนตามบันทึกการสอนของครู ซึ่งจัดทำคู่มือครู ของหน่วยศึกษานิเทศ กรมสามัญศึกษา จากเนื้อหาตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ อ 431 ในหนังสือ Improve your reading บทที่ 4 - 9 ซึ่งไม่มีการสอดแทรกวัฒนธรรมและการฝึกให้นักเรียนหาความหมายของศัพท์และสำนวนจากบริบท โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนเอง

การเรียนการสอนทั้ง 3 กลุ่มนี้ จะสอนกลุ่มละ 12 คาบ คาบละ 50 นาที

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการทดลอง โดยใช้แบบแผนการวิจัย Randomized Control Group

Pretest - Posttest Design (สวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 226)

ซึ่งมีแบบแผนการทดลองตามตารางนี้

ตาราง 1 แบบแผนของการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T ₁	X	T ₂
ER	T ₂	X	T ₂
CR	T ₃	-	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

X	แผน	การจัดกระทำ	
R	แผน	การกำหนดกลุ่มตัวอย่างอย่างสุ่ม	
E	แผน	กลุ่มทดลอง (Experimental Group)	
C	แผน	กลุ่มควบคุม (Control Group)	
T ₁	แผน	การทดสอบก่อนการทดลอง	(Pretest)
T ₂	แผน	การทดสอบหลังการทดลอง	(Posttest)

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

ในการทดลองเพื่อศึกษาค้นคว้าวิจัยครั้งนี้ ได้นำเนื้อหาจากหนังสือวิชาภาษาอังกฤษ รายวิชาการอ่าน 1 (อ 431) Improve your reading Book I ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 - 9 ซึ่งเป็นหนังสือที่กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้โรงเรียนเลือกใช้เป็นแบบเรียนในรายวิชาการอ่าน 1 ของภาคเรียนที่ 1 ซึ่งมีเนื้อหา ดังนี้

4. An Airline Advertisement
5. Five Minutes of Football
6. The Nine O'clock News
7. Superdog
8. He Was a Good Man
9. The Farmer, His Horse, and His Son

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองประกอบด้วย

1. แผนการสอนสำหรับวิธีการสอนที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม คือ แผนการสอนที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา 5 ชาติคือ อังกฤษ อเมริกา แคนาดา ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ ในบทเรียน บทที่ 4 - 9 จากหนังสือ Improve Your Reading Book 1.

ของ Colin Swatridge ใช้เวลาสอน 12 คาบ คาบละ 50 นาที โดยสอดคล้องกับวัฒนธรรม
ของเจ้าของภาษาทั้ง 5 ชาติ จำนวน 11 รูปแบบคือ

1. Various Communicative functions
2. Proper choice of words / sentences within certain situation
3. Holidays and Celebrations
4. Distinguishing types of information
5. Tones feelings attitudes
6. Daily past-time use
7. Association with places
8. Sources of information
9. Role Relationship
10. Rhetorical device in literature
11. Cultural specificity about names

การสร้างแผนการสอนสำหรับวิธีการที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมมีวิธีการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษารายละเอียด วิธีการสร้างบทเรียนจาก เอกสาร ตำรา จุดประสงค์
ของหลักสูตร หนังสือและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ โดยสอดคล้องกับวัฒนธรรม
เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหา และกิจกรรมที่เหมาะสม และศึกษาการสร้างแผนการสอน
การอ่าน (Reading Comprehension) จากหนังสือวิธีการสอนภาษาอังกฤษของ ศรีวิทย์ สุวรรณภักดี
(ศรีวิทย์ สุวรรณภักดี 2522 : 149 - 155) และหนังสือคู่มือครูภาษาอังกฤษรายวิชา อ 431
และ อ 432 ของหน่วยศึกษานิเทศ กรมสามัญศึกษา (หน่วยศึกษานิเทศ กรมสามัญศึกษา 2524)

1.2 กำหนดเนื้อหาสำหรับการสอนอ่าน เพื่อทำแผนการสอนดังนี้
เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองนี้ เป็นข้อความจากหนังสือแบบเรียนรายวิชา อ 431
ของระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ชื่อ Improve Your Reading Book 1. ของ Colin Swatridge
จำนวน 6 เรื่อง ซึ่งใช้เวลาสอน 12 คาบ คาบละ 50 นาที ดังต่อไปนี้

passage 4 An Airline Advertisement

passage 5. Five Minutes of Football

Passage 6. The Nine O'clock News

Passage 7. Superdog

Passage 8. He Was a Good Man

Passage 9. The Farmer, His Horse, and His Son

1.3 สร้างแผนการสอนการอ่าน บทที่ 1 แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิสำขาการสอน
ภาษาอังกฤษตรวจแก้ไข

1.4 นำแผนการสอนที่ผู้ทรงคุณวุฒิตตรวจแก้ไขแล้ว ไปทดลองสอนกับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนบางกะปิ อ.พระโขนง ต.หัวหมาก กรุงเทพฯ ในภาคเรียนที่ 1
ปีการศึกษา 2529 เพื่อดูความเหมาะสมของเวลาที่ใช้ในการสอน และขอบกพร่องอื่น ๆ แล้วนำ
มาปรับปรุงให้เหมาะสม หลังจากนั้นนำแผนการสอนที่ปรับปรุงแล้วมาเป็นแนวทางในการสร้าง
แผนการสอนการอ่าน บทที่ 4 - 9 ตามลำดับ

2. แผนการสอนสำหรับการสอนโดยวิธีการที่ให้เาคความหมายของคำศัพท์และสำนวน
จากบริบท

คือ แผนการสอนที่วิธีการสอนให้นักเรียนรู้จักและสามารถใช้ ประเภทต่าง ๆ
ของบริบททั้ง 6 ชนิด ซึ่งผู้วิจัยยึดเอาตามการแบ่งประเภทของบริบทของ คลาร์ก และซิลเบอร์สไตน์
(Clark and Silberstein. 1977 : 145 - 146) ที่แบ่งประเภทต่าง ๆ ของบริบทออก
เป็น 6 ชนิดคือ

1. การให้คำหรือข้อความที่มีความหมายคล้ายกับคำยาก (Synonym in apposition)
2. การให้คำที่มีความหมายตรงข้ามกับคำยาก (Antonym)
3. การให้สาเหตุและผลที่เกิดขึ้นเป็นเครื่องช่วยในการตีความหมายคำยาก

(Cause and Effect)

4. การบอกหรือแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งของกับจุดมุ่งหมายในการกล่าวถึงสิ่งนั้น หรือความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งของกับประโยชน์ (Association between an object and its purpose of use)

5. การบรรยายหรือการบอกรายละเอียดเกี่ยวกับคำยาก (Description)

6. การใส่อุปสรรคและปัจจัย บอกความหมายเกี่ยวกับคำยาก (Prefix and Suffix)

ในการสอน ครูจะใช้คำถามขึ้นนำ เพื่อให้ให้นักเรียนสามารถตีความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบทได้ ซึ่งขั้นตอนในการวางแผนการสอนดำเนินไปเช่นเดียวกับการวางแผนการสอนของวิธีการสอนที่สอดคล้องแทรกวัฒนธรรม

3. แผนการสอนสำหรับวิธีการสอนตามคู่มือครู คือ แผนการสอน ที่ใช้วิธีการสอนตามความเหมาะสมของเนื้อหา ตามคำแนะนำของคู่มือครู ของหน่วยศึกษานิเทศ กรมสามัญศึกษารายวิชาการอ่าน 1 - 2 (อ 431 และ อ 432) ซึ่งมีลักษณะของวิธีการสอนคำศัพท์และสำนวนที่แตกต่างไปจากวิธีการสอนคำศัพท์และสำนวนที่สอดคล้องแทรกวัฒนธรรม และวิธีการสอนคำศัพท์และสำนวน โดยให้เฝ้าความหมายจากบริบท กล่าวคือ วิธีการสอนตามคู่มือครูนั้น ครูจะเป็นผู้อธิบายความหมายของคำศัพท์และสำนวนก่อนตามควยกิจกรรมลักษณะต่าง ๆ ที่จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องให้อ่านมากขึ้น แต่จะไม่มี การสอดคล้องแทรกวัฒนธรรม หรือการให้เฝ้าคำศัพท์และสำนวนจากบริบทกิจกรรมดังกล่าว เช่น การอภิปรายพร้อมกันทั้งชั้นเกี่ยวกับเรื่องให้อ่าน การตอบคำถามครูเกี่ยวกับเนื้อเรื่องให้อ่าน การเล่นเกมต่าง ๆ เป็นต้น

ส่วนขั้นตอนในการวางแผนการสอนนั้น ดำเนินไปเช่นเดียวกับการวางแผนการสอนของวิธีการสอนที่สอดคล้องแทรกวัฒนธรรม และแผนการสอนของวิธีการให้เฝ้าความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

4.1 ศึกษาการสร้างแบบทดสอบจาก เทคนิคการวัดผลของ ชาวล แพร์ทกูด (ชาวล แพร์ทกูด 2518 : 245) และหนังสือ Language test at school ของ ออลเลอร์ (Oller. 1979)

4.2 ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้ของรายวิชาการอ่าน 1 (อ. 431) แล้วทำการวิเคราะห์ศัพท์ สำนวน และโครงสร้างของประโยคที่อยู่ในข้อความของหนังสือ Improve Your Reading Book 1. บทที่ 4 - 9 รวมทั้งศึกษาและยึดเอา วงศัพท์ และสำนวน ซึ่งโอเช (O'Shea. 1972: 91 - 102) ได้ทำการวิจัยในประเทศไทยและวิเคราะห์ แล้วว่าเป็นศัพท์และสำนวนที่นักเรียนในระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัยควรรู้ และมีประโยชน์ในการนำไปใช้สูงเป็นเกณฑ์ ส่วนในเรื่องโครงสร้างประโยคผู้วิจัยได้ยึดเอาโครงสร้างที่ปรากฏในหนังสือ Improve your Reading Book 1. บทที่ 4 - 9 เป็นเกณฑ์ ซึ่งเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้นำไปคัดเลือกข้อความ (Passage) อันเป็นข้อความที่นักเรียนไม่เคยเห็นมาก่อน (Unseen Passage) เพื่อนำมาสร้างเป็นแบบทดสอบ จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์หลักสูตร ตามเนื้อหาวิชาที่นำมาสอน แล้วจึงสร้างแบบทดสอบเป็นรายข้อขึ้น

4.3 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ แบบเลือกตอบ (Multiple Choice) ชนิด 4 ตัวเลือกจากข้อความที่นักเรียนไม่เคยเห็นมาก่อน ที่ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกมาใช้เกณฑ์ในข้อ 4.2 จำนวน 6 เรื่อง โดยสร้างข้อสอบขึ้นเรื่องละประมาณ 5 - 10 ข้อ แล้วคัดเลือกไว้ 40 ข้อ ในข้อสอบจะครอบคลุมเนื้อหาตามจุดประสงค์ของหลักสูตร

4.3.1 ข้อคำถามที่วัดความสามารถในการแปลความ ที่ความ จับใจความ สำคัญ และขยายความ เรื่องที่อ่าน

4.3.2 ข้อคำถามที่วัดความสามารถในการนำคำศัพท์และสำนวนไปใช้ในสถานการณ์ใหม่

4.3.3 ข้อคำถามที่วัดความสามารถในการนำโครงสร้างไปใช้ในสถานการณ์ใหม่

4.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านคือ

ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย

ดร.พัชรประภา อกุลวิทย์

ดร.สุติมา เจียมศิริ

ตรวจแก้ไข และดูความเที่ยงตรงตามจุดประสงค์ของการทดลองและรายวิชา

การหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษนั้น ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นนี้ ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ม.4) ของโรงเรียนศรีพฤฒา อ.พระโขนง ต.คลองจั่น ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2528 จำนวน 200 คน แล้วนำผลการสอบมาตรวจให้คะแนนแบบชอกลูกไก่ 1 คะแนน ข้อใดให้ 0 คะแนน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ เพื่อหาคุณภาพทั้งชั้นตอนต่อไป

1. วิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 27 เปอร์เซนต์ ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (ชวาล แพร์ติกุล 2518 : 295 - 323) หาค่า P_H และ P_L โดยเปิดตารางสำเร็จรูปของ จุง เทห์ ฟาน (Fan. 1952 : 1 - 32) แล้วเลือกเฉพาะข้อความที่มีความยากง่าย (p) ระหว่าง .25 - .74 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป และเลือกค่าตามพหุค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ดังกล่าวไว้ 40 ข้อ

2. หาค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยสร้างข้อทดสอบให้สอดคล้องกับตารางวิเคราะห์หลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ และจุดประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ (ต้องการวัดความสามารถในการใช้สำนวนควย) เพื่อให้ข้อสอบมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity)

3. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร K-R 20 ของ คูเคอร์ ริชาร์ดสัน (อนันต์ ศรีโสภณ 2520 : 150) ได้ค่าความเชื่อมั่น .66

2. แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

5.1 ศึกษาหลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของ วิเชียร เกตุสิงห์ (วิเชียร เกตุสิงห์ 2524 : 78 - 97) และของ โกวิท ประวาลพุกษ์ และ สมศักดิ์ สีนุระเวช (โกวิท ประวาลพุกษ์ และ สมศักดิ์ สีนุระเวช 2523 : 86 - 105)

และศึกษาจากงานวิจัยของ นิยม สารรัตน์ (นิยม สารรัตน์ 2524 : 63 - 83) มาตรฐาน
ประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของ ลิเคิร์ต (Likert)

ข้อความในแบบสอบถาม จะสอบถามในด้านความรู้สึกพึงพอใจความต้องการหรือความ
มานะพยายามที่จะเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยให้นักเรียนแสดงว่ามีความรู้สึกหรือ
การกระทำที่ตรงกับข้อความใดมากที่สุด ซึ่งกำหนดให้นักการให้คะแนนในแต่ละข้อดังนี้คือ
ถ้าข้อความนั้นแสดงความรู้สึกหรือการกระทำไปในทางบวก (Positive) จะให้คะแนนดังนี้

มากยิ่งขึ้น	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

ถ้าข้อความนั้นแสดงความรู้สึกหรือการกระทำไปในทางลบ (Negative) ให้คะแนนดังนี้

มากอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน
มาก	ให้	2	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	4	คะแนน
น้อยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน

ตัวอย่างแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือของนักเรียนเฉพาะข้อที่ตรงกับ
ความรู้สึกหรือการกระทำของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียว

ขอความ รู้	ความรู้	มาก อย่างยิ่ง	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
(0)	ในชั่วโมงภาษาอังกฤษเขาไม่เคย ตั้งใจติดตามเรื่องที่ครูสอนอย่างจริงจัง					
(00)	เขาารู้สึกอยู่เสมอว่าควรพยายาม ฝึกฝนและปรับปรุงการเรียนภาษาอังกฤษ ให้ดียิ่ง ๆ ขึ้น					
(000)	ยิ่งเรียนภาษาอังกฤษเขา ยิ่งรู้สึก เป็นวิชาที่ยากและไม่อยากเรียนต่อ ไปอีก					

5.2 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน คือ

ดร.ไพศาล หวังพานิช

ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ

ดร.พัชรประภา อุดลวิทย์

ตรวจสอบความเหมาะสมในการใช้ภาษา และลักษณะขอความทางบวกและทางลบตามที่ผู้วิจัย
ต้องการจะวัด ตลอดจนตรวจดูเนื้อหาควยว่าเป็นแบบสอบถามที่วัดแรงจูงใจในการเรียนภาษา
อังกฤษได้หรือไม่

5.3 นำแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษไปหาคุณภาพ จัดคนนำ
ไปทดลองกับเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน

5.4 นำผลการตรวจให้คะแนนของแบบสอบถามมาหาค่าอำนาจจำแนกของ
ข้อคำถามรายข้อ โดยตรวจและรวมคะแนนทุกข้อของแต่ละคนเข้าด้วยกัน แล้วนำมาเรียงลำดับ

คะแนนของผู้ตอบได้คะแนนสูงสุดถึงต่ำสุด นำมาแบ่งเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ โดยใช้เทคนิค 25 % แลวนำคะแนนแต่ละข้อของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำมาทดสอบหาค่าที่สำคัญ โดยใช้ t - test (t - distribution) คัดเลือกแบบสอบถามที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.76 ขึ้นไป ไว้ใช้ในการวิจัยจริง จำนวน 20 ข้อ

5.5 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbark) (สวน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2518 : 171) ได้ค่าความเชื่อมั่น .85

การดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยใช้การทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest - Posttest Design ซึ่งมีขั้นตอนการทำงานตามลำดับดังนี้

1. ก่อนการทดลองให้กลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม และกลุ่มควบคุมทำแบบทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน และแบบสอบถามวัดแรงจูงใจที่ได้อ้างไว้ เพื่อนำผลที่ได้ไปเปรียบเทียบกับผลการทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) ต่อไป
2. ขึ้นทดลอง ใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 12 คาบ คาบละ 50 นาที
3. ขึ้นหลังการทดลอง หลังจากดำเนินการสอนจนครบทุเรียน รวม 12 คาบ แล้วจึงได้มีการทดสอบหลังการเรียน (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากนั้นจึงทำการสอบถามแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง และหลังจากการสอบเมื่อถึงช่วงไป 2 สัปดาห์ จึงวัดความคงทนในการเรียนรู้ ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านฉบับเดิม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และความคงทนในการเรียนระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยใช้สูตร Analysis of Covariance (ANCOVA) และใช้คะแนนภาษาอังกฤษ ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบมาตรฐานวิชาภาษาอังกฤษ มัธยมศึกษาตอนปลายของกรมสามัญศึกษา เป็นตัว Covariate
2. เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ภายในกลุ่ม ควบคุม และกลุ่มทดลอง โดยใช้ t - test แบบ test of Dependent.

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ก. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน โดยคำนวณจากสูตร Kuder Richardson Formula 20 (ลวน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2528 : 168)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum p_q}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ	n	คือ	จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
	p	คือ	สัดส่วนของผู้ที่ทำข้อหนึ่ง ๆ = $\frac{\text{จำนวนคนที่ทำถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$
	q	คือ	สัดส่วนของผู้ที่ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ = $1 - p$
	s_t^2	คือ	คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือฉบับนั้น

2. หาค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากง่าย ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน โดยใช้ตารางแบ่งกลุ่ม 27 % จากการเปิดตารางของ จูง เท่ ฟาน (Fan. 1952 : 6 - 32)

3. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (Alpha Coefficient) (ฉวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 171) จากสูตร

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{s_1^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ	α	คือ	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	n	คือ	จำนวนข้อของ เครื่องมือ
	s_1^2	คือ	คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
	s_t^2	คือ	คะแนนความแปรปรวนของ เครื่องมือนั้นทั้งหมด

4. หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยวิธีการแจกแจงแบบที (t - distribution) แบ่งกลุ่มคะแนนสูง 25 % และกลุ่มคะแนนต่ำ 25 % โดยใช้สูตร (ฉวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 185)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{s_H^2}{n_H} + \frac{s_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	คือ	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
	$\bar{X}_H$	คือ	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
	$\bar{X}_L$	คือ	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
	S_H^2	คือ	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
	S_L^2	คือ	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
	n_H	คือ	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
	n_L	คือ	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

ข. สถิติสำหรับการทดสอบสมมติฐาน

1. การหาคะแนนเฉลี่ยของข้อมูล (สวน สายยศ และ อังคณา สายยศ

2528 : 59) จากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum fX}{\sum f}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	คือ	คะแนนเฉลี่ย
	f	คือ	ความถี่
	$\sum fX$	คือ	ผลรวมทั้งหมดของความถี่คูณคะแนน
	$\sum f$	คือ	ผลรวมทั้งหมดของความถี่ ซึ่งมีค่าเท่ากับจำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. การหาค่าความแปรปรวนของข้อมูล (สวน สายยศ และ อังคณา สายยศ

2528 : 62) จากสูตร

$$S^2 = \frac{\sum f (X - \bar{X})^2}{N - 1}$$

เมื่อ	s^2	คือ	ความแปรปรวนของ คะแนนของกลุ่มตัวอย่าง
	x	คือ	คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง
	$\bar{x}$	คือ	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	N	คือ	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

3. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ แรงจูงใจในการเรียน ภาษาอังกฤษ และความคงทนในการ เรียนรู้ระหว่าง กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยใช้การ วิเคราะห์ความแปรปรวนรวม (Analysis of Covariance = ANCOVA) (ถาวร สายยศ และ อังคณา สายยศ 2528 : 124 - 125) ซึ่งใช้คะแนนภาษาอังกฤษจาก ขอบสมรรถฐานวิชาภาษาอังกฤษขั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของกรมสามัญศึกษา เป็นตัวแปรร่วม (Covariate)

$$F = \frac{MS'_b}{MS'_w}$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าอัตราส่วน เพื่อทดสอบความแปรปรวนรวม
	MS'_b	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองระหว่างกลุ่มที่ปรับแล้ว
	MS'_w	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง ภายในกลุ่มที่ปรับแล้ว

4. หากผลการวิเคราะห์ ในข้อ 3 แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยที่ปรับแล้วของกลุ่มตัวอย่าง อย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ จากวิธีการเปรียบเทียบพหุคูณ ตามวิธีการของ Tukey's HSD test (ถาวร สายยศ และ อังคณา สายยศ 2528 : 107)

จากสูตร

$$HSD = q(\infty, df) \sqrt{\frac{MS'_E}{n}}$$

เมื่อ	HSD	คือ	ค่าวิกฤตของ Turkey ยืมมาจาก Hoestly- Significant Difference
	q	คือ	ค่าที่เปิดได้จากตาราง Studentized range
	MS _E	คือ	ค่าความคลาดเคลื่อนของความแปรปรวนที่ปรับค่าแล้ว จากตารางวิเคราะห์ความแปรปรวน
	n	คือ	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม

5. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจในการเรียน
ภาษาอังกฤษ ภายในกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนการเรียนกับหลังการเรียน โดยใช้
t - test แบบ test of dependent (ลวน สายยศ และ อังคนา สายยศ 2524 :
99 - 101)

จากสูตร

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

เมื่อ	D	คือ	ความแตกต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่
	N	คือ	จำนวนคู่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ไดจากการทดลอง การแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนน
$\bar{D}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังการทดลอง
S^2_D	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังการทดลอง
df	แทน	ค่าแห่งความเป็นอิสระ
df'	แทน	ค่าแห่งความเป็นอิสระที่ปรับแล้ว
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F - distribution
MS'_b	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองระหว่างกลุ่มที่ปรับแล้ว
X_1	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการทดลอง
X_2	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังการทดลอง
กลุ่มทดลองที่ 1	แทน	กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยวิธีการที่สอดคล้องธรรมชาติ
กลุ่มทดลองที่ 2	แทน	กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยวิธีการให้เาคาความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท
กลุ่มควบคุม	แทน	กลุ่มที่ได้รับการสอนตามวิธีการสอนตามคู่มือครู

ผลการวิเคราะห์หอยมด

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์หอยมดตามลำดับขั้นดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง
2. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง
3. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ภายในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง
4. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ภายในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง
5. เปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 1 คือ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ การสอนที่ให้เค้าความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือแตกต่างกัน ดำเนินการโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนรวมของคะแนนภายหลังการทดลอง

ตาราง 2 คาสถิติพื้นฐานที่ใช้ในการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2
กลุ่มทดลองที่ 1	45	21.64	26.46
กลุ่มทดลองที่ 2	43	16.98	56.03
กลุ่มควบคุม	41	14.68	18.85

ตาราง 3 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียน โดยวิธี
การสอนที่สอดคล้องธรรมชาติ วิธีการสอนที่ให้เเคความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท
และวิธีการสอนตามคู่มือครู

แหล่งของตัวแปร	ss	df	ms	F
ระหว่างกลุ่ม	1101.29	2	550.64	18.36**
ภายในกลุ่ม	3748.66	125	29.99	
รวม	4849.95	127		

**P < .01 $F_{.01} = 4.78$

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 3 พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของ
นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องธรรมชาติ วิธีการสอนที่ให้เเคความหมายของคำศัพท์
และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครู มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยวิธีการสอนที่ต่างกันทำให้ความสามารถใน
การอ่านภาษาอังกฤษต่างกัน จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยที่ปรับแล้ว
ด้วยวิธีการเปรียบเทียบพหุคูณของทูเก้ (Tukey's HSD) เป็นรายคู่ต่อไป ดังแสดงรายละเอียดไว้ใน
ตาราง 4

ตาราง 4 การทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย ของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องกับธรรมชาติ วิธีการสอนที่ให้เาคความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครู ในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม เป็นรายคู่

กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนเฉลี่ย ที่ปรับแล้ว	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลองที่ 2	กลุ่มทดลองที่ 1
		14.92	17.00	21.40
กลุ่มควบคุม	14.92		2.08	6.48**
กลุ่มทดลองที่ 2	17.00			4.40**
กลุ่มทดลองที่ 1	21.40			

$$**P < .01 \quad q = 4.12$$

$$\alpha, .01$$

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 4 พบว่า

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องกับธรรมชาติ กับวิธีการสอนที่ให้เาคความหมายของ และวิธีการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนี้แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องกับธรรมชาติ มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอน ทั้งโดยวิธีการสอนที่ให้เาคความหมายของคำศัพท์ และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครู

2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนที่ให้เาคความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท กับวิธีการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 2 คือ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียน โดยวิธีการสอนที่สอดคล้องกับธรรมชาติวิธีการสอนที่ให้คำความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกัน ดำเนินการโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนรวมของคะแนนภายหลังการทดลอง

ตาราง 5 คาสถิติพื้นฐานที่ใช้ในการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2
กลุ่มทดลองที่ 1	45	74.75	78.42
กลุ่มทดลองที่ 2	43	72.60	98.67
กลุ่มควบคุม	41	69.83	93.80

ตาราง 6 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่เรียนโดยวิธี
การสอนที่สอดคล้องธรรมชาติ วิธีการสอนที่ให้เเคความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท
และวิธีการสอนตามคู่มือครู

แหล่งของตัวแปร	ss'	df'	ms'	F
ระหว่างกลุ่ม	262.18	2	131.09	1.47
ภายในกลุ่ม	11120.54	125	88.96	
รวม	11382.72	127		

$P > .05$

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 3 พบว่า แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่ม
ควบคุมและกลุ่มทดลอง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสอน
โดยวิธีการสอนที่สอดคล้องธรรมชาติ วิธีการสอนที่ให้เเคความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท
และวิธีการสอนตามคู่มือครู มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

3. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษภายในกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง

เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 3 คือ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดแทรกวัฒนธรรม วิธีการสอนที่ให้ความหมายของคำศัพท์และจำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามกลุ่มออร์ ระหว่างก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน

ตาราง 7 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดแทรกวัฒนธรรม วิธีการสอนที่ให้ความหมายของคำศัพท์และจำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามกลุ่มออร์ ในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	D	s_D^2	t
กลุ่มทดลองที่ 1	45	14.31	21.64	7.33	21.87	10.37**
กลุ่มทดลองที่ 2	43	14.97	16.97	2.00	15.05	3.38**
กลุ่มควบคุม	41	13.85	14.92	1.07	19.61	1.99

**P < .01

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 7 พบว่า

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดแทรกวัฒนธรรมหลังจากการเรียนแล้วเกิดการพัฒนา แตกต่างจากก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลนี้แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดแทรกวัฒนธรรมมีการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้น
2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่ให้ความหมายของคำศัพท์และจำนวนจากบริบท หลังจากการเรียนแล้วเกิดการพัฒนาแตกต่างจากก่อน

การเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลนี้แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่ให้เอาความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบทการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้น

3. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู หลังจากการเรียนรู้แล้วเกิดการพัฒนา แตกต่างจากก่อนการเรียนรู้อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลนี้ แสดงให้เห็นว่า หลังจากการเรียนรู้ นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครูมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มสูงขึ้นจากเดิมเพียง เล็กน้อยจนไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ภายในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 4 คือ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องแทรกวัฒนธรรม วิธีการสอนที่ให้เอาความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครู ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกัน

ตาราง 8 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง ของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องแทรกวัฒนธรรม วิธีการสอนที่ให้เอาความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครู ในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	D	S_D^2	t
กลุ่มทดลองที่ 1	45	70.47	74.75	4.28	32.44	5.10 **
กลุ่มทดลองที่ 2	43	72.20	72.60	.40	61.50	.33
กลุ่มควบคุม	41	69.76	69.82	.06	68.46	.58

** $P < .01$

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 8 พบว่า

1. แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมหลังจากการเรียนแล้ว ทำให้มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ แตกต่างจากก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลนี้แสดงให้เห็นว่า หลังจากการเรียน นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น
2. แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่ให้เื้อความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท หลังจากการเรียนแล้ว ทำให้มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ แตกต่างจากก่อนการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลนี้แสดงให้เห็นว่า หลังจากการเรียน นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนที่ให้เื้อความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างจากก่อนการเรียน
3. แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู หลังจากการเรียนแล้ว ทำให้มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ แตกต่างจากก่อนการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลนี้ แสดงให้เห็นว่า หลังจากการเรียนนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างจากก่อนการเรียน

5. เปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 5 คือ ความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียน โดยวิธีการสอนที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม วิธีการสอนที่ให้ค่าแก่ชีวิตและส่วนรวมจากปริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกัน จำแนกการโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนรวมของคะแนน ซึ่งทดสอบภายหลังการทดลอง 2 อาทิตย์

ตาราง 9 สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการ เปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ระหว่างกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	s^2
กลุ่มทดลองที่ 1	45	18.73	25.52
กลุ่มทดลองที่ 2	43	15.09	31.30
กลุ่มควบคุม	41	13.71	16.06

ตาราง 10 การเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอน
ที่สอดคล้องธรรมชาติ วิธีการสอนที่ให้เเคความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และ
วิธีการสอนตามคู่มือครู

แหล่งของตัวแปร	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	360.12	2	180.06	7.835**
ภายในกลุ่ม	2872.93	125	22.98	
รวม	3233.05	127		

** $P < .01$ $F_{.01} = 4.78$

ผลการวิเคราะห์ในตาราง 10 พบว่า ความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียน
โดยวิธีการสอนที่สอดคล้องธรรมชาติ วิธีการสอนที่ให้เเคความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท
และวิธีการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียน
ที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนที่ต่างกัน ทำให้ความคงทนในการเรียนรู้ต่างกัน จึงได้ทำการทดสอบ
ความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยที่ปรับแล้ว ด้วยวิธีการเปรียบเทียบพหุคูณของคูเก้ (Tukey's HSD)
เป็นรายคู่ต่อไป ดังแสดงรายละเอียดไว้ในตาราง 11

ตาราง 11 การทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม วิธีการสอนที่ให้เอาความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครู ในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม เป็นรายคู่

กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนเฉลี่ยที่ปรับแล้ว	กลุ่มควบคุม 14.18	กลุ่มทดลองที่ 2 15.13	กลุ่มทดลองที่ 1 18.25
กลุ่มควบคุม	14.18		.95	4.07**
กลุ่มทดลองที่ 2	15.13			3.12**
กลุ่มทดลองที่ 1	18.25			

** $P < .01$ $q = 4.12$
 $\approx .01$

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 11 พบว่า

1. ความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมกับวิธีการสอนที่ให้เอาความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยแสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยวิธีการสอนที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมมีความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอน โดยวิธีการสอนที่ให้เอาคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครู

2. ความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนที่ให้คำ
 คำศัพท์และสำนวนจากบริบท กับวิธีการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนี้แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนที่ให้คำความหมาย
 ของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท มีความคงทนในการเรียนรู้ ไม่ต่างจากนักเรียนที่ได้รับการสอน
 โดยวิธีการสอนตามคู่มือครู

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 (ม.4) จากวิธีการสอนคำศัพท์และสำนวนที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม วิธีการสอนที่ให้คำความหมายของคำศัพท์ และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครู ซึ่งมีรายละเอียดพอสังเขปดังนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ม.4) ที่เรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ โดยวิธีการสอนคำศัพท์และสำนวนที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการให้คำความหมายของคำศัพท์ และสำนวนจากบริบท และนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ม.4) ที่เรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ โดยวิธีการสอนคำศัพท์และสำนวนที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการให้คำความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ม.4) ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง เมื่อเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ โดยวิธีการสอนคำศัพท์และสำนวนที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม วิธีการให้คำความหมายของคำศัพท์ และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครู
4. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ม.4) ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง เมื่อเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ โดยวิธีการสอนคำศัพท์และสำนวนที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม วิธีการให้คำความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครู

5. เพื่อเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ม.4) ที่เรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษโดยวิธีสอนคำศัพท์และสำนวนที่สอดคล้องวัฒนธรรม นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการให้เาคความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู

สมมติฐานในการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องวัฒนธรรม วิธีการสอนที่ให้เาคความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกัน
2. แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องวัฒนธรรม วิธีการสอนที่ให้เาคความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกัน
3. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องวัฒนธรรม วิธีการสอนที่ให้เาคความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครู ระหว่างก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน
4. แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องวัฒนธรรม วิธีการสอนที่ให้เาคความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครูระหว่างก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน
5. ความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องวัฒนธรรม วิธีการสอนที่ให้เาคความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรเป็นนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529
โรงเรียนบางกะปิ อ.บางกะปิ กรุงเทพมหานคร

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529
โรงเรียนบางกะปิ อำเภอบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งสิ้น
129 คน ใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีจับสลากแบ่งเป็นกลุ่ม
ทดลอง 2 กลุ่ม และเป็นกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มทดลอง 1 ได้รับการสอนโดยวิธีการที่สอดคล้องวัฒนธรรม

กลุ่มทดลอง 2 ได้รับการสอนโดยวิธีการที่ให้ค่าคำศัพท์และสำนวนจากบริบท

กลุ่มควบคุม ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู

3. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

3.1 แผนการสอน

3.1.1 แผนการสอนตามวิธีการสอนที่สอดคล้องวัฒนธรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ รายละเอียดของ
เนื้อหาในบทเรียนที่จะสอน ตลอดจนวัฒนธรรมต่าง ๆ ของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ โดยสอดคล้อง
วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาทั้ง 5 ชาติ จำนวน 11 รูปแบบ (กัทธาทิพย์ สิงหนะเนติ 2526 : 50)
และยึดจุดประสงค์ และเนื้อหาจากหนังสือ Improve Your Reading Book 1. รายวิชา
การอ่าน 1 (อ.431) มีทั้งสิ้น 12 คาบ ซึ่งได้ผ่านการทดลองใช้ และปรับปรุงแก้ไขมาแล้ว

3.1.2 แผนการสอนตามวิธีการสอนที่ให้ค่าคำศัพท์และสำนวนจากบริบท

ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ รายละเอียดของ
เนื้อหาในบทเรียนที่จะสอน และยึดเอาประเภทต่าง ๆ ของบริบท รวม 6 ชนิด ของ คลาร์ก
และซิลเบอร์สไตน์ (Clark and Silberstein . 1977 : 145 - 146) มาสร้าง
เป็นแผนการสอนโดยครูจะใช้คำถามชี้แนะ เพื่อให้ นักเรียนสามารถเดาความหมายของคำศัพท์และ

สำนวนจากปริบทได้ และยึดจุดประสงค์ และเนื้อหาจากหนังสือ Improve Your Reading Book 1. รายวิชาการอ่าน 1 (อ.431) มีทั้งสิ้น 12 คาบ ซึ่งได้ผ่านการทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไขมาแล้ว

3.1.3 แผนการสอนตามวิธีการสอนตามคู่มือครู

ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ รายละเอียดของเนื้อหาในบทเรียนที่จะสอนและใช้วิธีการสอนตามความเหมาะสมของเนื้อหา ตามคำแนะนำของคู่มือครูของหน่วยศึกษานิเทศ กรมสามัญศึกษา รายวิชาการอ่าน 1 - 2 (อ.431 และ อ.432) ซึ่งครูจะเป็นผู้อธิบายความหมายของคำศัพท์และสำนวนกลตามควากิจกรรณลักษณะทาง ๆ ที่จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านมากขึ้น แต่จะไม่มีการสอดแทรกวัฒนธรรม และการให้เาคความหมายของคำศัพท์ และสำนวนจากปริบท โดยมีจุดประสงค์และเนื้อหาจากหนังสือ Improve Your Reading Book 1. รายวิชาการอ่าน 1 (อ.431) มีทั้งสิ้น 12 คาบ ซึ่งแผนการสอนนี้ได้ผ่านการทดลองใช้ และปรับปรุงแก้ไขมาแล้ว

3.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 40 ข้อ ใช้วัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งก่อนทดลองสอน หลังทดลองสอนทันที และเมื่อทิ้งช่วงไป 2 สัปดาห์ เป็นแบบทดสอบที่วัดความเที่ยงตรงที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อคำถาม เพื่อหาความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นมาแล้ว โดยแต่ละข้อจะมีค่า r ระหว่าง .25 - .74 ค่าตั้งแต่ .20 ขึ้นไป และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ .66

3.3 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ใช้คำถามประกอบ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ ซึ่งได้วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก รายข้อโดยใช้ t -test และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตร Alpha Coefficient ได้ค่าความเชื่อมั่น .85

4. วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองด้วยตนเองกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 โดยใช้เวลาการสนปถิเป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ รวมเวลา

ทดลองทั้งสิ้น กลุ่มละ 12 คาบ และการทดสอบ การทดสอบก่อนและหลังการทดลอง และการทดสอบความคงทนในการเรียนรู้ จำนวน 9 คาบ โดยมีขั้นตอนในการปฏิบัติดังนี้

1. ก่อนดำเนินการทดลอง ได้มีการชี้แจงวัตถุประสงค์และความมุ่งหมายตลอดจนวิธีการสอนในกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มทราบ
2. ทดสอบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง
3. ทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง
4. ดำเนินการสอนตามแผนการสอนทั้ง 3 กลุ่ม จนครบ 12 คาบ
5. ทดสอบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษหลังการทดลอง
6. ทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลอง
7. ทดสอบความคงทนในการเรียนรู้ ภายหลังจากการสอนเมื่อทิ้งช่วงไป 2 สัปดาห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้ ANCOVA ซึ่งมีคะแนนจากแบบทดสอบมาตรฐาน วิชาภาษาอังกฤษ มีขั้วแปรร่วมของกรมสามัญศึกษา เป็นตัวแปรร่วม (Covariate)
2. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้ ANCOVA ซึ่งมีคะแนนจากแบบทดสอบมาตรฐานวิชาภาษาอังกฤษ มีขั้วแปรร่วมของกรมสามัญศึกษา เป็นตัวแปรร่วม (Covariate)
3. เปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ โดยใช้ ANCOVA ซึ่งมีคะแนนจากแบบทดสอบมาตรฐานวิชาภาษาอังกฤษ มีขั้วแปรร่วมของกรมสามัญศึกษา เป็นตัวแปรร่วม (Covariate)
4. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ภายในกลุ่มระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test แบบ test of dependent
5. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ภายในกลุ่มระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้ t- testแบบ test of dependent

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องวัฒนธรรม วิธีการสอนที่ให้เฝ้าความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อนำมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่แล้วปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องวัฒนธรรม มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู และวิธีการสอนที่ให้เฝ้าความหมายของคำศัพท์ และสำนวนจากบริบท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนที่ให้เฝ้าความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน
2. นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องวัฒนธรรม วิธีการสอนที่ให้เฝ้าความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครู มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน
3. นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องวัฒนธรรม วิธีการสอนที่ให้เฝ้าความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครู มีความคงทนในการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อนำมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่แล้วปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องวัฒนธรรม มีความคงทนในการเรียนรู้ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู และวิธีการสอนที่ให้เฝ้าความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนที่ให้เฝ้าความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครู มีความคงทนในการเรียนไม่แตกต่างกัน
4. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องวัฒนธรรม และวิธีการสอนที่ให้เฝ้าความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท พัฒนาสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างก่อนการทดลองและภายหลังการทดลอง ส่วนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู ภายหลังการทดลองแล้วมีความสามารถไม่แตกต่างจากก่อนการทดลอง

5. แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม พัฒนาสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างก่อนการทดลองและภายหลังการทดลอง ส่วนแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่ให้เอาความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครู ภายหลังการทดลองแล้ว มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างจากก่อนการทดลอง

การอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการทดลอง เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และความคงทนในการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวนน้อยภายในเวลาอันจำกัด ฉะนั้นการอภิปรายผล จึงกำหนดอยู่เฉพาะในการทดลองครั้งนี้เท่านั้น

จากผลการทดลองผู้วิจัยจะได้อภิปรายไปตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม วิธีการสอนที่ให้เอาความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครู

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม วิธีการสอนที่ให้เอาความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1

แสดงให้เห็นว่า วิธีการสอนแต่ละวิธีส่งผลต่อความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ปรับแล้วเป็นรายกลุ่มพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม มีความสามารถในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่ให้เอาความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนผู้ที่เหลือคือนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่ให้เอาความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างจากนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อีคส์ และคอกรัม (Eeds and Cockrum, 1985 : 492 - 497) ที่ได้วิจัย

พบว่า จากวิธีการสอน 3 แบบคือ วิธีการสอนแทรกความรู้อัน และประสบการณ์ทางวัฒนธรรม วิธีการให้คำอธิบายจากบริบท และวิธีการให้เปิดพจนานุกรมเพื่อหาความหมายของคำยากนั้น วิธีการที่สอนแทรกความรู้อันและประสบการณ์ทางวัฒนธรรม จะทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีกว่าพวกที่คำอธิบายจากบริบท และเปิดพจนานุกรมเพื่อหาความหมายของคำยาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพรรณิกร วัฒนบุญ (สุพรรณิกร วัฒนบุญ 2523 : 59) และสมจิตร วรณวิไล (สมจิตร วรณวิไล 2527) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ โดยเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ดีกว่ากลุ่มที่เรียนภาษาอังกฤษโดยไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

นอกจากนี้การที่จำนวนคนในกลุ่มทดลองที่ 1 มีจำนวนมากกว่าจำนวนคนในกลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มควบคุม กล่าวคือ ในกลุ่มทดลองที่ 1 มีจำนวน 45 คน กลุ่มทดลองที่ 2 มีจำนวน 43 คน และในกลุ่มควบคุมมีจำนวน 41 คน ซึ่งมีผลทำให้ค่าสถิติต่าง ๆ ของกลุ่มที่มีจำนวนคนมากที่สุดคือกลุ่มที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอนแทรกวัฒนธรรม มีค่าสูงกว่ากลุ่มทดลองที่ 2 ที่สอนโดยวิธีการสอนที่ให้คำความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และกลุ่มควบคุมที่สอนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู ซึ่งสรุปได้ว่า จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนมากกว่าเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอนแทรกวัฒนธรรมมีความสามารถในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่ให้คำความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครู

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ให้ความสำคัญกับสำนวนภาษาอังกฤษ ซึ่งปรากฏอยู่ในบทเรียนที่ใช้สอนรวมทั้งแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน ที่ใช้วัดความสามารถในการอ่านทั้งก่อนการทดลอง ภายหลังการทดลองทันที และวัดความคงทนในการเรียนรู้ เมื่อทิ้งช่วงไป 2 สัปดาห์ ฉะนั้น จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอนแทรกวัฒนธรรมมีความสามารถในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่ให้คำความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครู จึงอาจกล่าวได้ว่า วิธีการสอนที่สอนแทรกวัฒนธรรมเป็นวิธีการที่เหมาะสมที่จะนำมาใช้สอนคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษ มากกว่าวิธีการสอนที่ให้คำความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครู ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เมย์ (May. 1979 : 680 - 682) ที่ว่า การใช้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาในการสอนสำนวนภาษาอังกฤษ จะทำให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการอ่านข้อความที่ประกอบด้วยสำนวน

รวมทั้งสามารถนำส่วนนั้น ๆ ไปไว้ในสถานการณ์ใหม่ด้วย ซึ่งได้ผลสอดคล้องกับงานวิจัยของ ออร์โธนี และคนอื่น ๆ (Ortony and others. 1985 : 25) ที่พบว่า การสอนที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาจะพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่มีลักษณะเป็น Figurative expressions ซึ่งรวมถึงส่วนภาษาอังกฤษด้วย นอกจากนี้ ออร์โธนี ยังพบว่า การใช้วิธีการของ Audio - Motor Unit ในการสอนวัฒนธรรมยังจะสามารถพัฒนาทักษะในการฟังโดยคำประกอบด้วยส่วนใดอีกด้วย

อย่างไรก็ตามจากผลการวิจัยในข้อ 1 นี้ ก็ไม่ได้หมายความว่าวิธีการสอนที่ให้เฉพาะความหมายของคำศัพท์และส่วนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครูจะเป็นวิธีการที่ไม่สามารถนำมาใช้สอนคำศัพท์และส่วนใด แต่เนื่องจากข้อจำกัด และผลของวิธีการสอนทั้ง 2 วิธีนี้มีต่อผู้เรียนในลักษณะต่างกัน จึงทำให้ผลของการวิจัยในข้อนี้ออกมาในลักษณะดังกล่าวแล้ว ส่วนเหตุผล ๆ ที่ส่งผลต่อสมมติฐานข้อนี้ ผู้วิจัยขออภิปรายต่อไปในข้อที่ 3

2. การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม วิธีการสอนที่ให้เฉพาะความหมายของคำศัพท์และส่วนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครู มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2 ซึ่งอาจเนื่องจาก

2.1 ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ยังน้อยไป และก็ใช้เฉพาะในการสอนอ่านเท่านั้น ซึ่งภายในเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ จึงไม่อาจเปลี่ยนความรู้ลึกซึ้งนึกคิด และความเชื่อ ซึ่งจะเป็นสิ่งจูงใจให้สนใจเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มแตกต่างกันได้ และหากมีโอกาสได้สอนตามวิธีการวิจัยนี้นาน ๆ และต่อเนื่อง เป็นการเรียนการสอนภายในโรงเรียนเป็นประจำ และมีการประเมินผลอย่างต่อเนื่องเป็นระยะ อาจจะทำให้นักเรียนเห็นถึงความเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตัวเองและเกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ สูงขึ้นกว่าเดิมก็ได้

2.2 จากการที่ตัวอย่างประชากรบางคนขาดแรงจูงใจที่ดีในการทำแบบทดสอบ เพราะทราบผลการทดสอบดังกล่าว ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับคะแนนในวิชาการอ่านภาษาอังกฤษที่กำลังศึกษาอยู่ จึงทำให้แรงจูงใจของแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะวัตถุประสงค์ในการอ่าน

ซึ่งเป็นแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะเข้าใจ และเป็นองค์ประกอบสำคัญในการอ่านให้ประสบความสำเร็จ (Schonel. 1965 : 155) ของนักเรียนในทุกกลุ่มการทดลองนั้นตรงกันอยู่ในเรื่องที่ว่าในการทำแบบทดสอบในการสอนของครูวิจัยแต่ละครั้งนั้น จุดมุ่งหมายไม่ได้อยู่ที่คะแนนที่จะทำให้พวกเขาสอบได้หรือสอบตก แต่เป็นคะแนนซึ่งไม่มีผลอะไรต่อพวกเขาทั้งสิ้น จึงทำให้แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของแต่ละกลุ่มการทดลองไม่แตกต่างกัน

3. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ภายในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม วิธีการสอนที่ให้เค้าความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครูระหว่างก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 3 กล่าวคือ นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม มีพัฒนาการในด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างจากก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

และนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่ให้เค้าความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างจากก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ส่วนนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครูนั้น มีพัฒนาการในด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ไม่แตกต่างจากก่อนการเรียน

การอภิปรายจะขอแยกกล่าวเป็นข้อ ๆ ดังนี้

3.1 การที่นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม มีพัฒนาการในด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ สูงขึ้นจากก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้วิจัยเห็นว่าเนื่องมาจากสาเหตุต่าง ๆ ต่อไปนี้

3.1.1 จากงานวิจัยของ ฮอสเสินี (Hosseini. 1981 : 64-A) พบว่ามีความสามารถในทางบวกระหว่างความรู้ทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และงานวิจัยของ เมย์ (May. 1979 : 25 - 35) พบว่าความหมายของคำศัพท์ประเภท Figurative expressions ซึ่งรวมถึงสำนวนภาษาอังกฤษด้วยนั้น ถูกกำหนดโดยประสบการณ์ทางวัฒนธรรม คือใครมีประสบการณ์ทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษามากอย่างไรก็จะ

แปลความหมายของ Figurative expression ไปในลักษณะนั้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ออร์โทนี และคนอื่น ๆ (Ortony and others. 1985 : 25 - 35) และวิลเลียมส์ (William. 1983 : 1634-A) ที่พบว่า การสอนที่สอดคล้องกับธรรมชาติมีแนวโน้มที่จะพัฒนาความสามารถในการอ่านข้อความที่เป็น Figurative expressions ได้ดีกว่าการสอนที่ไม่ได้สอดคล้องกับธรรมชาติ ซึ่งสรุปได้ว่า ความหมายของคำศัพท์และสำนวนประเภท Figurative expressions ถูกกำหนดโดยวัฒนธรรม ฉะนั้นวิธีการสอนคำศัพท์และสำนวนโดยการสอดคล้องกับวัฒนธรรมจึงทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านได้อย่างดี

3.2 การที่นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่ให้เค้าความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบทมีการพัฒนาการในด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้น จากก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ บราวน์ (Brown. 1978 : 5188 -A) และชเวนเวลด์ และคนอื่น ๆ (Schvaneveld and others. 1977 : 612 - 616) ที่พบว่า การทดลองสอนโดยให้เค้าคำศัพท์จากบริบททำให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้คำศัพท์ได้ดีกว่า จึงสรุปได้ว่า วิธีการสอนวิธีนี้ เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านสูงขึ้น ซึ่งสำหรับผลการทดลองในครั้งนี้ที่นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่ให้เค้าความหมายของคำศัพท์และสำนวนมีการพัฒนาการในการอ่านสูงขึ้นนั้น อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้คือ

3.2.1 การที่นักเรียนได้มีโอกาสฝึกเค้าคำศัพท์และสำนวน โดยใช้บริบทชนิดต่าง ๆ ทำเนื่องกับเป็นเวลา 6 สัปดาห์ละ 2 คาบ จึงทำให้เป็นการฝึกที่ซ้ำ ๆ กัน ก่อให้เกิดพัฒนาการทางด้านการจำคำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างสูงขึ้น จึงทำให้นักเรียนพัฒนาการในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าเดิม

3.2.2 เมื่อนักเรียนเกิดความคล่องแคล่วในการเค้า อันเนื่องมาจากการฝึกฝน นักเรียนจะสามารถใช้ความรู้เกี่ยวกับการเค้าคำศัพท์ และสำนวนจากบริบท มาใช้เค้าคำศัพท์ สำนวน และข้อความในแบบทดสอบจึงทำให้นักเรียนเกิดพัฒนาการในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าเดิม อย่างไรก็ตาม หากจะเปรียบเทียบกันระหว่างกลุ่มของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องกับธรรมชาติกับวิธีการสอนที่ให้เค้าความหมายของคำศัพท์ และสำนวนจากบริบทแล้วก็พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องกับธรรมชาติมีความสามารถในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่ให้เค้าความหมายของ คำศัพท์และสำนวนจากบริบท ซึ่งหากจะพิจารณาในแง่ของความเหมาะสมในการนำวิธีนี้ไปใช้สอนคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยได้ให้ความสำคัญใน

ครั้งนี้แล้ว ก็เห็นได้ว่าวิธีการสอนที่ให้เอาความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบทนั้น เหมาะสมน้อยกว่าวิธีการสอนที่สอดคล้องกับธรรมชาติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สเปชี และเบิร์ก (Spache and Berg. 1955 : 109 - 122) และกมลวัฒน์ กรุขแก้ว (กมลวัฒน์ กรุขแก้ว 2523) ที่ได้สรุปว่า ถึงแม้ว่าการเอาคำศัพท์จากบริบทจะเป็นวิธีการที่ความหมายของคำศัพท์ ที่ใช้ประโยชน์ได้อย่างดียิ่ง แต่บริบทก็ไม่สามารถแก้ปัญหาการไม่รู้อำนาจคำศัพท์ได้อย่างสิ้นเชิง การใช้บริบทจำเป็นแก่การแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเท่านั้น นั่นคือ บริบทจะไม่ช่วยผู้อ่านในเรื่องการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ และจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถอ่านได้เร็วขึ้นเท่านั้น นอกจากนี้ คาร์เรล (Carrel. 1984 : 334) ยังได้สรุปข้อจำกัดของการใช้บริบทไว้ว่า ในการใช้บริบทนั้นเหมาะสมกับผู้อ่านที่ต้องการจะอ่านเร็ว และมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ต่าง ๆ อยู่ในระดับที่เหมาะสมกับข้อความที่จะอ่าน และหากเป็นผู้อ่านที่ยังไม่มีความสามารถในการอ่านเพียงพอการเอาคำศัพท์จากบริบทอาจเป็นสาเหตุให้เขาเลิกไปได้อีก ซึ่งตรงกับข้อสรุปจากผลงานวิจัยของ นา (Na. 1985 : 33 - 42) ที่ว่า ในการเอาข้อความที่เป็นสำนวนนั้น ความรู้จากประสบการณ์เดิมมีส่วนสำคัญที่จะทำให้การเอาข้อความถูกต้องสมบูรณ์ได้นอกจากนี้จากการใช้บริบทเพียงอย่างเดียว

3.3 การที่นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู มีพัฒนาการในด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ไม่แตกต่างจากก่อนการเรียนนั้น อาจจะมาจากสาเหตุดังนี้คือ วิธีการสอนตามคู่มือครู ตามวิธีการของยูริจันนั้น เป็นการสอนคำศัพท์และสำนวนในลักษณะที่ให้นักเรียนรู้คำแปลของคำศัพท์ สำนวน ในบทเรียนด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่ง คาร์เรล (Carrel. 1984 : 334) ได้วิจัยพบว่า การสอนใหญ่เรียนรู้เพียงคำแปลของคำศัพท์ทั่ว ๆ ไป หรือแม้แต่คำศัพท์ที่ปรากฏในบทเรียนจะไม่ช่วยให้นักเรียนสัมผัสกับคำศัพท์ใหม่ เข้ากับความรู้อื่นและจะไม่ช่วยเพิ่มพูนคำศัพท์ใหม่เข้ากับวงศัพท์เดิมที่มีอยู่ได้อย่างถูกต้อง นั่นคือ จะไม่ทำให้ผู้อ่านได้คิดขึ้นเอง

4. การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษภายในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องกับธรรมชาติ วิธีการสอนที่ให้เอาความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบทและวิธีการสอนตามคู่มือครูระหว่างก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 4

กล่าวคือ นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องกับธรรมชาติ มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ แตกต่างจากก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่ให้เฝ้าความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ไม่แตกต่างจากก่อนการเรียน

นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ไม่แตกต่างจากก่อนการเรียน

ทั้งนี้จะขออภิปรายแยกตามวิธีการสอนดังนี้

4.1 การที่แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องกับธรรมชาติ เพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนนั้นเป็นเพราะ

นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องกับธรรมชาติ มีความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียนมาก เพราะได้รับทราบถึงขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรม ที่ไม่เคยทราบมาก่อน ซึ่งบางเรื่องเป็นที่น่าสนใจ วิธีการนี้จึงเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ออดคูย (Oddou, 1984 : 39) ที่พบว่า เมื่อเรียนวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษแล้ว ผู้เรียนจะเกิดเจตคติที่ดีขึ้นต่อภาษาอังกฤษและมีแรงจูงใจใหม่จะพยายามในการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

4.2 การที่แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่ให้เฝ้าความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบทไม่แตกต่างจากก่อนเรียนนั้น เนื่องมาจากสาเหตุดังนี้คือ

กิจกรรมตามวิธีการสอนที่ให้เฝ้าความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบทนั้น ตามวิธีการสอนโดยส่วนใหญ่ ครูจะใช้คำถามแนะเพื่อให้ให้นักเรียนใช้รูปแบบของบริบท (Clue) แบบต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่หลายชนิดและมีรายละเอียดปลีกย่อยที่จะต้องจำอยู่เป็นจำนวนมาก เช่น รายละเอียดของ อุปสรรค (Prefix) และปัจจัย (Suffix) มาใช้ในการเดาคำศัพท์หรือข้อความที่พบในการอ่านแต่ละครั้ง ซึ่งบริบทเหล่านี้จำเป็นต้องจำให้ได้โดยอาศัยการท่องจำ และในเรื่องการจำนั้น ชัยพร วิชาวุธ (ชัยพร วิชาวุธ 2519 : 125 - 126) ได้กล่าวว่า จำเป็นที่จะต้องมีความเอาใจใส่จดจอกับสิ่งนั้นเป็นพิเศษ และความเอาใจใส่จดจอกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดในการเรียนภาษานี้เองที่ การ์ดเนอร์ และแลมเบิร์ต (Gardner and Lambert, 1972 : 145)

ได้วิจัยพบว่า จะทำให้เกิดความเครียด ซึ่งเป็นตัวขัดขวางการเพิ่มของแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

ฉะนั้นจึงสรุปได้ว่า การที่แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่ให้เอาความหมายของคำศัพท์และสำนวนไม่แตกต่างจากก่อนการเรียนนั้น เป็นเพราะการที่นักเรียนต้องท่องจำลักษณะต่าง ๆ ของปริบทหลายบทนั่นเอง

4.3 การที่แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู ไม่แตกต่างจากก่อนการทดลองนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังนี้ คือ

จากผลการทดลองครั้งนี้พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู มีพัฒนาการในด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างจากก่อนการเรียน ซึ่งถึงแม้ว่านักเรียนจะไม่ทราบคะแนนของตนเองซึ่งจะเป็นคะแนนที่ได้จากการทดสอบภายหลังสอนทันที (Posttest) แต่นักเรียนก็จะทราบดีว่าตนเองทำข้อสอบได้ไม่ดีเท่าการทดสอบครั้งแรก (Pretest) มากนัก จึงทำให้นักเรียนไม่รู้สึกถึงการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งส่งผลให้แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษไม่สูงขึ้นกว่าเดิม

5. การเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม วิธีการสอนที่ให้เอาความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากปริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครู

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม วิธีการสอนที่ให้เอาความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากปริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครูมีความคงทนในการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 5 แสดงให้เห็นว่า วิธีการสอนแต่ละวิธีส่งผลต่อการเรียนรู้แตกต่างกัน จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ปรับแล้วเป็นรายคู่พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม มีความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่ให้เอาความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากปริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่ที่เหลือก่อนนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่ให้เอาความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากปริบท มีความคงทนในการเรียนรู้ไม่แตกต่างจากนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อีคส์ และคอกรัม (Eeds and Cockrum. 1985 : 492 - 497) ที่ค้นพบว่า การสอนที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม

สอดคล้องกับธรรมชาติ และวิธีการสอนที่ให้ความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท ต่างก็เป็นวิธีการที่ทำให้ผู้อ่านสามารถเดาความหมายของคำศัพท์หรือข้อความที่ไม่ทราบมาก่อนด้วยความรู้เดิมที่มีอยู่ คือ ความรู้ทางวัฒนธรรมในกลุ่มที่สอน โดยวิธีการสอนที่สอดคล้องกับธรรมชาติ และความรู้เกี่ยวกับบริบทในกลุ่มที่สอน โดยวิธีการสอนที่ให้ความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท ซึ่งการเดาคำศัพท์หรือข้อความที่ไม่ทราบความหมายโดยวิธีการสอนทั้งสองวิธีดังกล่าว ถือว่าช่วยให้เกิดความคิดในลักษณะที่เป็นวงจร 4 ขั้นตอนดังกล่าวดังข้างต้น ซึ่งเป็นกระบวนการที่จำเป็นอย่างยิ่งในการเดาคำศัพท์ หรือข้อความที่ไม่ทราบความหมาย

ในขณะที่วิธีการสอนตามคู่มือครู สอนให้นักเรียนทราบความหมายของคำศัพท์และสำนวนด้วยการแปล ซึ่งนอกจากจะไม่ช่วยให้นักเรียนสัมผัสกับคำศัพท์ใหม่เข้ากับความรู้เดิม และไม่ช่วยเพิ่มพูนคำศัพท์ใหม่เข้ากับวงศัพท์เดิมได้อย่างถูกต้องแล้ว เมื่อนักเรียนไปพบคำศัพท์ใหม่หรือข้อความที่ไม่ทราบความหมายมาก่อน นักเรียนก็จะไม่สามารถใช้ความรู้เดิมเกี่ยวกับความหมายของคำศัพท์เฉพาะคำที่ได้เรียนมา ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการเดาข้อความใหม่ที่ไม่ทราบความหมายได้เลย เพราะกระบวนการคิดที่เป็นวงจร 4 ขั้นตอน ซึ่งจำเป็นในการเดาคำศัพท์หรือข้อความดังกล่าวแล้วข้างต้นจะไม่เกิดขึ้นกับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครูนั่นเอง

จึงสรุปได้ว่า การสอนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องกับธรรมชาติ และวิธีการสอนที่ให้ความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท เป็นวิธีการที่เอื้ออำนวยให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิด ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนสามารถเดาคำศัพท์หรือข้อความที่ไม่ทราบความหมายได้ ในขณะที่วิธีการสอนตามคู่มือครู ไม่สามารถทำให้นักเรียนเดาคำศัพท์ หรือข้อความที่ไม่ทราบความหมายได้อย่างเป็นระบบ

ฉะนั้น นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องกับธรรมชาติ และวิธีการสอนที่ให้ความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท จึงพัฒนาความสามารถในการอ่านได้สูงขึ้นมากกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู

และยังพบว่า เนื้อหาทางวัฒนธรรมนั้น จัดอยู่ในความจำประเภทความจำระยะยาว หรือ (Long Term Memory) ซึ่ง ชัยพร วิชชาวุธ (ชัยพร วิชชาวุธ 2519 : 125 - 126) กล่าวว่า ได้แก่ การจำเหตุการณ์ เรื่องราวต่าง ๆ ความจำระยะยาวก็คือ

ความคงทนในการจำนั่นเอง ในขณะที่เนื้อหาของปริบทประเภทต่าง ๆ เช่น Prefix หรือ Suffix หรือการจำความหมายของคำศัพท์ส่วนที่ได้จากการเรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู เป็นความจำประเภทความจำระยะสั้นที่ ชัยพร วิชาวุธ โคกลาวา ลักษณะของความจำระยะสั้นนั้น ก็คือ ในขณะที่จำอยู่ก็ต้องเอาใจใส่จดจ่ออยู่ตลอดเวลา มิฉะนั้น จะลืมไปหมด และมีขีดจำกัด คือ ในบางคนอาจจะจำได้มากน้อยไม่เท่ากัน แต่ความจำระยะยาวเป็นความจำที่ถาวรกว่า เมื่อต้องการใช้หรือมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดมาสะกิดใจก็จะสามารถรื้อฟื้นขึ้นมาได้ ฉะนั้น จึงสรุปได้ว่าวิธีการสอนที่สอดคล้องกับธรรมชาติจะทำให้ผู้เรียนมีความจำระยะยาวกว่า หรือมีความคงทนในการเรียนรู้สูงงวามันเอง

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้านี้ ผู้วิจัยขอเสนอความคิดเห็นที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน และการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 ควรบรรจุหลักสูตรการสอนวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษไว้ในวิชา การสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาที่จะเป็นครูภาษาอังกฤษหรือจัดอบรมวิธีการสอนวัฒนธรรม ของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ กับครูประจำการในโรงเรียน ทั้งนี้เพื่อขจัดปัญหาที่ครูส่วนมากมัก อาจว่าไม่มีความรู้ทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่เพียงพอ และเพื่อความีประสิทธิภาพในการสอน วัฒนธรรมของครู

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า การสอนที่สอดคล้องกับธรรมชาติ จะทำให้ความสามารถ ในการอ่านของนักเรียนสูงขึ้น ดังนั้นควรจะได้มีการสอนเนื้อหาทางวัฒนธรรมควบคู่ไปกับเนื้อหา ในบทเรียน โดยการแบ่งหมวดหมู่ เนื้อหาทางวัฒนธรรมให้แน่นอน โดยใช้รูปแบบทางวัฒนธรรม 11 รูปแบบที่ ดร. กัตตาพิทย สิงหะเนติ ได้ทำการวิจัยไว้ เป็นหลักและวิเคราะห์จากเนื้อหาใน บทเรียนแต่ละชั้นสอดคล้องแทรกเข้าไปแล้วทำเป็นชุดการสอน เพื่อที่จะได้ถ่ายทอดการนำไปใช้สอน

และเป็นแหล่งทศนควำสำหรับครูผู้สอน และเพื่อที่จะได้สอนเนื้อหาทางวัฒนธรรมได้ครอบคลุมตาม ที่นักเรียนควรจะได้รู้ ไม่สับสน และมากหรือน้อยจนเกินไป เพื่อที่จะได้สามารถนำเนื้อหาวัฒนธรรม ไปใช้ในการเคาขอความได้เหมาะสมกับระดับชั้น

1.3 ครูควรสอนวัฒนธรรมในระดับล็ก เช่น เกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิด ความสัมพันธ์ ของบุคคลในสังคม ของเจ้าของภาษามากกว่าที่จะสอนวัฒนธรรมในระดับต้น เช่น วันสำคัญหรือ การละเล่นต่าง ๆ เพราะวัฒนธรรมในระดับล็กจะทำให้ผู้เรียนสามารถนำไปตัดสินใจหรือเคาขอความ ที่เป็นวัฒนธรรมในระดับต้นได้อีกทีหนึ่ง

1.4 ในการสอนคำศัพท์สำนวนโดยใช้วัฒนธรรมนั้น ครูควรแนะให้นักเรียนทราบ ความรู้ไปกับการสอนวัฒนธรรมว่า เมื่อใดควรใช้สำนวนลักษณะไหน และอย่างไรจึงเหมาะ

และ แยกประเภทของสำนวนให้เห็นชัด คือ

- 1.4.1 สำนวนที่ใช้ได้ในการสนทนาทุกประเภท
- 1.4.2 สำนวนที่ใช้ได้ในการสนทนาในหมู่เพื่อนฝูง
- 1.4.3 สำนวนที่ใช้ได้ในงานเขียน

1.5 ครูผู้สอนสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านเร็ว ของนักเรียนในชั้นสูง ๆ เช่น มัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์มากพอสมควรแล้วควย การฝึกให้เคาความหมายของคำศัพท์จากบริบท ความรู้ไปกับการกิจกรรมการสอนวิธีอื่น ๆ ด้วย

2. ขอเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

2.1 ควรจะได้มีการวิจัยเกี่ยวกับการสอนคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษ โดย สอดแทรกวัฒนธรรมกับนักเรียนเฉพาะกลุ่ม ที่มีระดับสติปัญญาแตกต่างกัน คือ นักเรียนที่มีระดับ สติปัญญา สูง กลาง ต่ำ เพื่อศึกษาว่านักเรียนแต่ละกลุ่มจะมีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน หรือไม

2.2 ควรจะได้มีการวิจัยเกี่ยวกับการสอนคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษ โดย สอดแทรกวัฒนธรรมกับนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ที่มีระดับสติปัญญาเท่าเทียมกันว่า กลุ่มนักเรียน ชายและกลุ่มนักเรียนหญิงเหล่านั้น จะมีความสามารถในการอ่านแตกต่างกันหรือไม่

2.3 การจะได้มาซึ่งการวิจัยเกี่ยวกับการสอนคำศัพท์ และสำนวนภาษาอังกฤษโดย สอดแทรกวัฒนธรรมเพื่อศึกษา ผลสัมฤทธิ์ในด้านการฟัง - พูด และการเขียน โดยการจัดกิจกรรม ให้เหมาะสมกับแต่ละทักษะ

2.4 การศึกษาในเรื่องเดียวกันนี้ แก่ควรจะขยายเวลาให้มากกว่าเดิม เพื่อศึกษา ถึงพัฒนาการของแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียน ในระยะยาว เพราะนักเรียนจะได้เห็นถึงเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตัวเอง และเกิด การพัฒนาในเรื่องแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และความสามารถในการอ่านสูงขึ้นกว่าเดิม

2.5 การจะแบ่งหมวดหมู่ของรูปแบบของวัฒนธรรมทั้งในระดับลึกและในระดับตื้น ให้ละเอียดแค่ไหน มีแบบแผนมากขึ้น เพื่อที่ว่าหากจะมีการทำงานวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวกับการสอนที่ สอดแทรกวัฒนธรรมอีก จะได้นำผลของการวิจัยถูกต้องและแม่นยำยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลวัฒน์ คุรุฑแก "การเคาะทัพจากปริบท เพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านเร็ว"
ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 84 หน้า
อัครสำเนา
- กัณฑ์ทิพย์ สิงหนะเนติ และผาน บาลโพธิ์ รายงานผลการวิจัยการสร้างมิตินิเทศน์การใช้ภาษา
เพื่อการเรียนการสอนและการทดสอบภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และการสร้างแบบ
ทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาแบบมหภาค จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2526, 170 หน้า
- กองกาญจน์ นิธิพงศ์ "การศึกษารูปแบบการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา"
ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516, อัครสำเนา
- โกวิท ประวาลพุกกะ และ สมศักดิ์ สินธุระเวทย์ การประเมินในชั้นเรียน 2523, 280 หน้า
- คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน รายงานการวิจัยเรื่อง ความรู้ทาง
ภาษาศาสตร์ ของครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 2528, 280 หน้า
- จิตรา วสุวานิช จิตวิทยาการศึกษา โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2518, 169 หน้า
- ชวาล แพทย์กุล เทคนิคการวัดผล วัฒนาพานิช 2516, 434 หน้า
- _____ การเขียนข้อสอบ โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว 2520, 401 หน้า
- ชัยพร วิชชาภู จิตวิทยานับประสบการณ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สารมวลชน
2519, 198 หน้า
- คิ๊ญ ปาลิคุปต์ "ความสามารถในการใช้สำนวนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยชั้นปีที่หนึ่ง"
วิทยานิพนธ์ ศ.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517, อัครสำเนา
- นภาพร ทรัพย์พิณ "การศึกษารูปแบบการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยในสถาบัน
ฝึกหัดครู" ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516, อัครสำเนา
- นิยม สารรัตน์ "การเปรียบเทียบเจตคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างใน
โปรแกรมวิทยาศาสตร์กับนักเรียนในโปรแกรมศิลปศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ห้า
เขตการศึกษา 9" วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2524, 90 หน้า
อัครสำเนา
- ประคอง กรรณสูตร สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ บรรณกิจ 2525, 144 หน้า

ประทีป รุ่งทรานนท์ "การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยครู
ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา" วิทยานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
2517, อุดรธานี

ประสาน มาลากุล ณ อยุธยา และคนอื่น ๆ "เอกสารประกอบการสอน วิชาจิตวิทยาทั่วไปฉบับที่ 2
โรงพิมพ์ครูสภา พระสุเมรุ 2513, 182 หน้า

ปรีชา อนุรัตน์ "ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษและสัมฤทธิ์ผล
ในการอ่านภาษาอังกฤษ" วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2515, 100 หน้า
อุดรธานี

ผจงกาญจน์ ท้าวทอง "องค์ประกอบบางประการที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านเร็ว ของนักเรียน
ฝึกหัดครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก" วิทยานิพนธ์
กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 107 หน้า อุดรธานี

พิทวัสย์ โกวิทวาท "ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านภาษา
อังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5" วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2515,
133 หน้า อุดรธานี

พิณทิพย์ ทวยเจริญ "การศึกษาข้อผิดพลาดในการอ่านตำราเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 2
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร และปทุมวัน" วิทยานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2515, 99 หน้า อุดรธานี

มุกดา พิมพ์ลาภอนันต์ "การศึกษาเปรียบเทียบการสอบความหมายของคำด้วยวิธี Context Clue
และวิธีแปล" วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2521, 96 หน้า อุดรธานี
สวน สายยศ และ อังคณา สายยศ "หลักการวิจัยทางการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2 ทวีติการพิมพ์
2524

วดีพร นาวิการ "บทบาททางวัฒนธรรมในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ" วารสารภาษา
ปริทัศน์ 5(1) ภาคต้น ปีการศึกษา 2527

วาริณี ศรีสมพงษ์ "ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และความเข้าใจไวยากรณ์และคำศัพท์ความสามารถ
ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3" วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย 2516, 107 หน้า อุดรธานี

วิเชียร เกตุสิงห์ "หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย" กองการวิจัยการศึกษา
สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2523, 160 หน้า

สมจิตร วรณวิไลย "การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยการสอนเสริมและไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2" ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2527, 133(4) หน้า
อัคราเนา

สินัด สักมาศ "การสร้างแบบฝึกหัดเสริมทักษะภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย" จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2518, 112 หน้า

สุชา จันทระ "ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์ และความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนประถมศึกษาบางแห่งในจังหวัดพระนคร" ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2508, 120 หน้า อัคราเนา

สุธรรม ชาศะสิงห์ "ความสัมพันธ์ของความเข้าใจโครงสร้างและความหมายของศัพท์ภาษาอังกฤษ กับความสามารถในการอ่านเอาความของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา" ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 20 หน้า อัคราเนา

สุพรรณิกา วัฒนบุญ "การทดลองเปรียบเทียบการสอนภาษาอังกฤษแบบเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับการสอนภาษาอังกฤษแบบธรรมดา" วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2523, 426 หน้า

อรทัย ชื่นบุญย์ จิตวิทยาสังคมขั้นสูง ปทุมธานี สถาบันสงเคราะห์หญิงปากเกร็ด 2520

อนันต์ ศรีโสภะ การวัดผลการศึกษา ไทยวัฒนาพานิช 2525, 326 หน้า

อักษรประเสริฐ เศรษฐประเสริฐ "การวิเคราะห์เนื้อหาความรู้ในหนังสือเรียนและคู่มือครู ภาษาอังกฤษ รายวิชา อ.411 ภาษาอังกฤษ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4" ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2527, 249 หน้า อัคราเนา

อจนา วงศ์โสธร "ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังและแรงจูงใจของนักศึกษาต่อผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษ" วารสารภาษา 6(1-2) 2519

อุทัย ภิรมย์วัน และ เพ็ญศรี รังสิยากร ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษแก่ผู้เริ่มเรียน มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2521, 206 หน้า

Adrent, Kenneth M. and Haselton S. "Essential Reading Skill in Bookkeeping," Journal of Reading, January 1973. p. 316

- Anthony, E.M. "Lexicon and Vocabulary" RELC Journal. 6(1)
- Arrowsmith, Gary. "Reading and Thinking," Bulletin of English Language Center, October, 1972. p. 84
- Asubel, David. Educational Psychology : A Cognitive View. Holt, Rienhart & Winston, 1968.
- Bartlett, Frederic C. et. al. Remembering : A Study in Experimental and Social Psychology. Cambridge University Press, 1932. 396 p.
- Bolinger, Dwight. The Phrasal Verb in English. Cambridge University Press, 1971. p. XI
- Brook, Nelson. Language and Language Learning. (2nd, ed.), New York : Harcourt, Brace & World Inc, 1960. p. 83 - 95
- Brown, Douglas H. Principle of Language Learning and Teaching. Prentice-Hall, Inc., 1960.
- Brown, Robert c. "Vocabulary Acquisition in the Two year College : A Comparison of Contextual instructional Approaches." Dissertation Abstracts International. V. 38, March, 1978. p. 5188-A
- Carrel, Patricia L. " Background Knowledge in Second Language Comparison." Language Learning and Communication. 2 : 25-34, January, 1983.
- Carver, D.J. "Idiom and the Teaching of Active Vocabulary," English Language Teaching. XXVI, October, 1971. p. 50 - 54
- Clark, Mark A. and Sandra Silberstein. "Toward a Realization of Psycholinguistic Principles in the ESL Reading Class." Language Learning. 27 : p. 135 - 154, January, 1977.
- Coady, James. "A Psycholinguistic Model of the ESL Reader," in Reading in a Second Language. p. 5 - 12 ed., by Ronald Mackay and others. Rowley, Massachusetts, Newbury House Publisher, 1979.
- Colins, Allan M. and M. Ross Quillian. "How to make a Language User," in Organization of Memory. p. 310 - 315, by Endel Tuving and Wayne Donaldson. New York, Academic Press, 1972.
- Carter, Betty B. "Helping the Seven Graders to Understand Figurative Expression," Journal of Reading. 20 : April, 1977. p. 533
- Carver, D.A. and Silberstein, Samdr. "Toward a Realization of Psycholinguistics Principles in the ESL. Reading Class." Language Learning. 27, July, 1977. p. 145 - 146

- Cemans, Robert. "Context Clues," in Elementary Reading Instruction : Selected Materials, eds. Althea Beery, Thomas C. Barrett, and William R. Powell. Boston : Allyn and Bacon, 1969. p. 198 - 199
- Collins, V.H. A third book of English Idiom. Longmans. 1969.
- Cooper, Charles R. and Petrosky, Anthony R. "A Psycholinguistic view of the fluent Reading process," Journal of Reading. 20, December 1976. p. 193
- Deighton, Lee C. Vocabulary Development : Level 6. New York : The Macmillan Company, 1964. p. 26 - 39
- Deboer, John J. The New Building Better English. Volr Illinois : Harper & Row Publishers, 1961. p. 308 - 309
- Donnel, Roy C. "A study of the Correlation Between Awareness of Structural Relationship in English and Ability in Reading Comprehension," The Journal of Experimental Education. March 1963. p. 313 - 316
- Duke, Jonquelyn Simpson. An Exploratory Study Using a Modified Cloze Procedure to teach Context Class as a Means of Improving Reading Comprehension, Dissertation Abstracts International. 1978. p. 7108-A
- Edwards, Peter, "The Effect of Idiom on Children's Reading and Understanding of Prose," Teachers Tangibles and Teachinques. Neward, Del. : International Reading Assosiation, 1975. p. 46
- Eeds, Maryann and Cockrum, Ward A. "Teaching word meaning by expanding schemata vs. Dictionary work vs. reading in context." Journal of reading. March : 493 - 497, 1985.
- Emans, R. "Teaching the Use of Context Clue," Elementary English. 12 : 243 - 246, 1969.
- Eskey, David. Advance Reading : The Structure Problem. English Teaching Forum. 13(12), p.21
- Fan, Chung Teh. Item Analysis Table. New Jersey, Education Testing Service, Princeton. 1952. p.32
- Fillmore, Charles. "A Grammarian Looks to Sociolinguistion" in Sociolinguistic Aspects of Language learning and Teaching. by J.B. Pride(ed). 1979. p.2
- Finnocluaro, Mary. Teaching English as a Second Language. (revised and enlarged ed.), New York : Harper & Rew, Publishers, 1969. p.29

- Ganschow, Levnore. "Effects of Context on Recognition of Words and Identification of Word Meaning by Reading Disable Adolescent and Younger Reader," Dissertation Abstracts International. 1978. p. 808-A.
- Gardner, R.C. and Lambert, W.E. Attitude and Motivation in Second Language Learning. Newbury House Publishers, Inc., 1973. p.316
- Gatbonton, Alizabeth C. and Richard Tuchard Tuckes. "Cultural Orientation and the Study of Foreign Literature," Tesol Quaterly. p. 137 - 142
- Girard, Denis. "Motivation : The Responsibility of the Teacher," English Language Teaching Journal. January, 1977. p. 102
- Goodman, Kenneth S. "Analysis of Oral Reading Miscues : Applied Psycholinguistics," in Psycholinguistics and Reading. p. 158 - 176 New York : Holt, Rinehart and Winston, 1977.
- Goodman, Kenneth S. "Reading : A Psycholinguistic Guessing Game," in Theoretical Models and Process of Reading. 1970. p. 489
- _____ "The Know-More and the Know-Nothing Movements in Reading : A Personal Response," Language Arts. V. 6, 1979. p. 657 - 663
- Handschin, Charles. Modern Language Teaching. New York World Book, 1970.
- Harris, Larry A. and Smith, Carl B. Reading Instruction Diognostic Teaching in the Classroom. 2nd. ed., New York : Holt, Rien-hart and Winston, 1976. p. 223
- Harris, David P. Testing English as a Second Language. McGraw-Hill Book : Company, New York, 1969. p. 151
- Hosseini, Ross Mabvaji. "A Study of Foreign Students' English Idioms Skills and Academic Achivement, Cultural Contacts, and Life Adjustment." Dissertation Abstracts International. V.43, July, 1982.
- Hudson, Thom. "The Effects of Induced Schemata on the Short Circuit, in L2 Reading : Non-Decoding Factors in L2 Reading Performance," Language Learning. 32 : 1 - 31, January, 1982.
- Jacobson, Bent. Transformational Generative Gramma. New York : North - Holland. Publishing Company, 1977. p.15
- Jakobovits, Leon A. and Gould, Norma P. "Some Cautionary Remarks on the Use of Attitude Questionnaires on Foreign Language Teaching in Robert C. Lugton, ed. 1973. Attitudinal Factors and Language Teaching. Center of Curriculum Development, Inpress, 1973.

- Jones, Linda Lee. "Elementary School Reading : Relationships Among Teacher Back-ground, Knowledge and Hindramces to Effective Instruction." Dissertation Abstracts International. V 27 : 1977, p.737-A
- Kant, Immanuel. Critique of pure reason. London, Macmillan Publishing Co., 1963.
- Krashen, Stephen D. "The Case for Narrow Reading." TESOL Newsletter. 15 : 23, 1981.
- Kyle, Perkins. and Brutten, Sheila R. "The Effect of Word Frequency and Contextual Richness on ESL Students' Word Identification Abilities," Selected Papers from the Illinois TELOL/BE Annual (10 th, Chicago, IL, February. 26 - 27, 1982.) 1982. 20 p.
- Lafayette, Tobert C and Schuly, Renate. "Evaluating Cultural Learning," The Culture Revolution in Foreign Languages : A guide for Building the Modern Curriculum, ed. Skakie, IL : National Textbook Co., 1975. p 104 - 18
- Leech, Geoffrey and Svartvik, Jan. A Communicative Gramma of English. London : Longman. 1979. p 25 - 26
- Loews, Helene., Turning In : "Popular Culture in the Second Language Classroom" Foreign Language Annals, September, 1979. p.271 - 272
- Lorenz, Estell K. "Excuse me, But Your Idiom Is Showing," The Reading Teacher. 31 : 1. October, 1977. p. 41
- Lukmani, Yasmeen. On Chomsky's Review of Skinner's Vabal Behavior. Journal of Experimental Analysis of Behavior. 1970. 13 : p.83 - 99
- Mackey, William Language Teaching Analysis. Indiana University Press, 1965. p.103
- Makkei, Adam Idiom Structure in English. Mouton & Co.N.V., Publishers, 1972. p 208.
- Maslow, Abraham H. Motivation and Personality. 2nd ed. New York : Harper & Row, 1970.
- May, Baldwin Ann. "All the Angles of Idioms Instruction." The Reading teacher. Vol 32 (N 6), 1979.
- Miller, George A. Communication Language and Meaning. New York. Basic Book, Inc., 1973.

- Morain, Genelle. "Commitment to the Teaching of Foreign Cultures," The Modern Language Journal. V 67(4), Winter, 1983.
- Murray, Henry A. Exploration in Psychology : A Clinical and Experimental Study of Fifty Men of College Age. New York, Oxford University Press, 1983.
- Na, Liu and Nation, I.S.P. "Factors Affecting Guessing Vocabulary in Context," RELJ journal. V 16(1), June 1985.
- Nathan, Ruth G. "The Effects of Semantic and Syntactic Context on Ongoing Word Recognition : A Test of the Interactive Compensatory Model" Paper Presented at the Annual Meeting of the American Psychological Association. (92nd, Toronto, Ontario, August 24 - 28, 1984) 1984. 15 p.
- Nelson, Robert and Jakobovits, Leon A. Motivation in Foreign Language and the "New" Student. Reports of the Working Committees. New York, Northeast Conference on Teaching of Foreign Language, 1970.
- Norris, William E. "Advance Reading; Goals, Techniques, Procedures." English Teaching Forum. 9(4) : p 204 - 205
- Oddou, Gary. "Teaching Culture : The Effects on Attitude Change and Perceive Similarity." Meeting Papers Presented at the Annual Convention of the American Psychological Association (91st. Anaheim, Ca. August 26 - 30 1983) 1983. 14 p.
- Ortony, Andrew and others. "Cultural and instructional Influences on Figurative Language - Comprehension by inner Children." Research in the Teaching of English. 15 : 25 - 36, February. 1985.
- Osgood, Charles, Suel, George J., Tannenbaum, Percy H. The Measurement of Meaning. Urbana : University of Illinois Press, 1964. p.275
- O'Shea, Michael. "Vocabulary Selection Through Word List Comparison," Pasaa. 4(1) : 91 - 102, March, 1974.
- Ostrander, Sheila. Etiquette For Today. Barnes & Noble Books, New York, 1967. 256 p.
- Paulston, Christina Bratt. and Mary N. Bruder. Teaching English as a Second Language : Techniques and Procedures. Cambridge, Massachusetts, Winthrop, 1976.
- Perfetti, Charles A. Discourse Context, Word Identification and Reading Ability. National Institute of Education, Washington, D.C. 1983. 12 p.

- Pimsler, Paul et al. Testing Foreign Language Learning in Trend in Language Teaching. Valdman, Albert, New York : McGraw-Hill, 1966.
- Quioco, Alice M. "The Effects of Schema Development Strategies on Fifth-Sixth Graders' Comprehension of, Responses to, and Interest in Historical Fiction : A Classroom Study," Dissertation Abstracts International. V. 45, May, 1985. 3315-A.
- Rubin, Joan. "What the 'Good Language Learner' Can Teach, in Sociolinguistic Aspect of Language Learning and Teaching. by J.B. Pride(ed), Oxford : Oxford University Press, 1979. p. 23.
- Ruidl, Richard Alan. "Idiomatic Communication Behaviors as Indicators of Acculturation," Dissertation Abstracts International. 43(6), December, 1982.
- Ruddell, Robert B. Accountability and Reading Instruction : Critical Issue. The National Council of Teachers of English, Illinois, 1973. p. 18 - 19
- Rivers, Wilga M. Teaching Foreign Language Skills. Chicago : The University of Chicago Press, 1972. p. 214
- Rigg, Pat. "Beginning to Read in English the LEA way," in Reading English as a Second Language : Moving from Theory. p. 81 -90, ed., by William Diehl and others. Monographs in Language and Reading Study 4. Bloomington. Indiana University, 1981.
- Rumelhart, David E. "Understanding and Summarizing Brief Stories," in Basic Processes in Reading : Perception and Comprehension. p. 265 - 303, by David La Berge and S. Jay Samuels. Hillsdale, New Jersey, Lawrence Erlbaum Associates, 1980.
- Saengplong, Narumon. "An Outline Programme of Remedying Grammatical Errors in Written English in Upper Secondary School in Thailand." (Unpublished report, Regional English Language Center Singapore) 1968. p. 3 - 4
- Salimbine, Suzanne. "From Structurally Based Functional Based Approaches to Language Teaching," English Teaching Forum. January, 1983. p. 22 - 31
- Schonell, Fred J. The Psychology and Teaching of Reading. Edinburgh, The English Language Book Society and Oliver and Boyd, p. 155, 1965.
- Schvaneveldt, Roger and others. "The effect of Semantic Context on Children's Word Recognition," Child Development. 48 : p. 612 -516, 1977.

- Sirota, Beverly S. "The Effect of a Planned Literature Program of Daily Oral Reading by the Teacher on the Voluntary Reading of Fifth-Grade Children," Dissertation Abstracts International. 5 : p 2520-A, 1971.
- Smith, Frank. Understanding Reading : A Psycholinguistic Analysis of Reading and Learning to Read. New York, Holt, Rinehart and Winston, 1974. 370 p.
- Strackbein, Deanna L. "Effects of Schema-Building Vocabulary Instruction on Word-Meaning knowledge and Reading Comprehension," Dissertation Abstracts International. V.45, February, 1985.p. 2468-A.
- Strencky, Bernard James, "A Study of the Relationship Between Reading Achievement, Vocabulary Development and Psycholinguistic Abilities of Beginning First Grade Children," Dissertation Abstracts International. 1975. p. 3376-A.
- Sugano, Zwerling Marian. "The Idiom in Spanish Language Teaching," Modern Language Journal. 65(Spring), p.59-66.
- Sukwiat, Mayuri. "Crossing The Cultural Threshold : A Challenge to Users of EFL," in Smith, Larry E. English for Cross Cultural Communication. The Macmillan Press, Hongkong, 1981.
- Travers, Robert M.W. Essentials of Learning. The Macmillan Company, 1967. 559 p.
- Wiener, Solomon. A Handy Book of Commonly-Use American Idiom. New York, : Regents, 1957.
- Wilkins, D.A. Linguistics in Language Teaching. London : The English Language Book Society and Edward Arnold (Publishers) LTD, 1978. p. 159.
- Williams, Joyce F. "An Investigation of the Effects of Two Methods of Survey on the Accuracy of Prereading Schema, When Controlling for Prior Knowledge and Ability," Dissertation Abstracts International. V.45, May, 1984. p.634-A.
- Wilson, Robert M. Diagnostic and Remedial Reading : For Classroom and Clinic. 2nd ed., Merrill Publishing Company, 1972. p. 215 - 216
- Yousef, Fathi S. "Cross Cultural Testing : An Aspect of the Resistance Reaction," Language Learning. 18 : 227 -234, March-April, 1968.

การคำนวณ

ภาคผนวก ก

- แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ¹
- แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

1. ข้อสอบฉบับนี้ทั้งหมด 12 หน้า จำนวน 40 ข้อ
2. แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยจะให้ นักเรียนอ่านข้อความที่ไม่เคยเห็นมาก่อน และนักเรียนจะต้องใช้ความรู้ที่ได้มาจากระดับเรียนในการเดา ข้อความและตอบคำถาม
3. ในจำนวนข้อความคำถามข้อใด ๆ นั้น จะมีข้อความที่นำศัพท์จากข้อความ มาใส่ในสถานการณ์ใหม่ และนักเรียนจะต้องใช้ความรู้ที่เคยเรียนมาจากระดับเรียนในการเดาศัพท์ ในสถานการณ์ใหม่นั้น
4. อ่านข้อความให้รอบคอบ และเลือกตอบคำถามที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว
5. ตอบคำถามลงในกระดาษคำตอบที่แจกให้
6. นักเรียนมีเวลา 50 นาที ในการทำข้อสอบ

Passage 1

Direction : Read the following dialogue and answer the questions number 1-5

- Yoshi : Excuse me, but I'm lost. I'm trying to find the National History-Museum. Do you know how to get there?
- Woman : Sure, but you are facing the wrong direction. Turn around. Do you see the bus stop over there?
- Yoshi : Yes.
- Woman : Get on bus number 42, when you get to 32nd street, get off.
- Yoshi : I appreciate your help. When I started my trip, I knew that sooner or later I would get lost. It's something you have to go through as a tourist, but this time I really got mix up.
- Woman : I'm glad to help out. Do you know how to get back to your hotel from the museum?
- Yoshi : No, but I'll buy a map. Thanks for helping me out.

1. Which is the meaning of help out.

- a) to begin to help.
- b) to help someone to go out.
- c) to help someone solve the problem.
- d) to go out to help.

2. Something you have to go through as a tourist is.....

- a) how to go to the place he wants.
- b) getting lost.
- c) how to go to the National History Museum.
- d) how to get back from the museum to the hotel.

3. Mr. Yoshi does not want the woman to tell him how to get back from the museum to the hotel because.....
- a) he does not want to waste her time.
 - b) he knows how to get back.
 - c) he knows the direction.
 - d) he does not want to get back.
4. The woman tells..... to Yoshi.
- a) where to buy a map
 - b) the direction
 - c) how to get back
 - d) how to enjoy the trip
5. "Don't forget to get off at Bang Na" get off means.....
- a) return
 - b) arrive
 - c) the place
 - d) leave a vehicle

Passage 2

Direction : Read the following passage and answer the questions number 6-15

If you have to stop the car near the water, park parallel to the edge if this is possible; if it is not feasible, leave the car in reverse gear.

If your car does plunge into deep water, it will usually end up on it's wheels. The killer is frighten, which must avoided at all costs. The technique is simple and tested; if the window are open, close them and the door shut. Water will start to come up around you. Still do not frighten. You need to wait

until water inside provides a pressure strong enough to open the doors against pressure outside. Try opening the door when the water reaches the height of your chin. If it doesn't work, keep trying. You've quite a lot of time. Once the door starts to give, take a deep breath, duck through the door and breath out on your way to the surface.

If there are children in the car, lift them so their heads are in the air pocket near the roof. And remember, even if the water covers your mouth and nose before the door will give, which is most unlikely, you can still breath by turning up your heard, place the tip of your nose and mouth against the inside of the roof.

6. What usually happens when a car plunge into deep water?
- a) It ends up on its side.
 - b) It ends up upside down.
 - c) It ends up on its wheels.
 - d) The car broke.
7. "If your does plunge into deep water,....." does means.....
- a) has to
 - b) would
 - c) should
 - d) ought
8. How long should you stay in sunken car?
- a) until you are frighten.
 - b) until you cannot breath.
 - c) until the door open easily.
 - d) until you are strong enough to open the door.

9. If you are frighten.....
- a) you couldn't breath.
 - b) water would come up easily.
 - c) you would forget what you should do.
 - d) you would not be strong enough to open the door.
10. Why should you place your face against the roof?
- a) To keep it dry.
 - b) To have enough air to breath.
 - c) To keep it inside the car.
 - d) To provides the pressure inside.
11. Why should you have to wait until the water reaches the height of your chin?
- a) To make sure that it's save enough.
 - b) To save the air pocket near the roof.
 - c) Provide: an inside pressure against the outside pressure.
 - d) To make sure that you have enough time to take a deep breath.
12. When should you leave your car in reverse gear?
- a) If your car stops.
 - b) If your car moves.
 - c) If you have to leave your car.
 - d) If you cannot park the car parallel to water.
13. What should be the name of this passage?
- a) How to take a deep breath.
 - b) Car under water.
 - c) Pressure under water.
 - d) How to escape from the sunken car.

14. "In winter the Canadian said that the snow comes up about their neck."

Come up means.....

- a) visit
- b) keep up
- c) reach
- d) start

15. "Jane couldn't do her homework but she keeps trying." Keep trying means.....

- a) stop trying
- b) trying to keep
- c) try again and again
- d) it is not necessary to try

Passage 3

Direction : Read the following dialogue and answer the questions number 16-25

The nurse calls Ron in

Nurse : The doctor will see you now.

Ron : Hi, I'm Ron MacDonald.

Dr. Robin : Yes, I remember your name. How are you?

Ron : Not very well. When I woke up this morning, I had a bad headache and fever. When I stand up my back aches, when I sit down, my legs ache. And I'm as white as a sheet.

Dr. Robin : Let me examine you. Take off your clothes and put this gown on.
I'll come back in a minute.

A few minutes later the doctor return. He takes Ron's temperature and examines him.

Dr. Robin : I don't think it's serious. You have a mild case of the flu.

Take two aspirins every two hours and stay in bed. You will
get better very soon. Call me up on Wednesday and tell me if you
are better.

Ron : I'll do that. Thank you very much, doctor.

16. Where did the story take place?

- a) At airport.
- b) At clinic.
- c) In a shop.
- d) At the doctor's house.

17. Why does the doctor know that Ron has a case of flu?

- a) Because Ron's condition.
- b) Because Ron must stay in bed.
- c) Because Ron takes two aspirins.
- d) Because Ron woke up in the morning.

18. " Take off your clothes....." Take off means.....

- a) go away
- b) throw
- c) remove
- d) keep

19. "Take two aspirins and you will get better " get better means.....

- a) sleep better
- b) best
- c) less tired
- d) better than before

20. Why does Ron have to take off his clothes and put the gown on?

- a) For cleanness
- b) For beauty
- c) For easy to examine
- d) It's good for Ron's body

21. Why does the doctor remember Ron's name?

- a) Ron is the doctor's friend.
- b) Ron knows the nurse.
- c) Ron used to see the doctor before.
- d) The doctor knows Ron's father.

22. How does the doctor feel about mild case of the flu?

- a) serious
- b) bad
- c) good
- d) not serious

23. What should be the name of this story?

- a) Robin and Ron
- b) The kind doctor
- c) Going to see the doctor
- d) When I woke up this morning

24. " Please call me up when you arrive London" call..up means.....

- a) shout
- b) tell
- c) telephone
- d) wake up

25. "The teacher calls John in to punish" calls John in means.....

- a) tells John to come in.
- b) tells John to come back.
- c) tells John to stand up.
- d) tells John to sit down.

Passage 4

Direction : Read the following passage and answer the questions number 25-30

There is no doubt that flying from New York to California has many advantages over driving. For one, you will get there faster. Flying takes only a part of time that driving does. Your trip will probably be more comfortable, especially considering the service on airplanes today. And you will arrive feeling less tired than if you drove.

Driving, on the other hand, offers opportunities and advantages that flying cannot provide. You can enjoy scenery, not visible from the air and visit places that you have never been to before. If you plan your trip carefully, you can even stay longer in some places you want to see. Also, it is considerably less expensive if there are three or four people going.

26. "Driving, on the other hand," on the other hand means.....

- a) left hand side
- b) right hand side
- c) both hands
- d) opposite

27. From the story , which is the best way to go to California?
- a) Driving, because more expensive.
 - b) Flying, because you can eat a lot of food.
 - c) Flying, because you can get there faster.
 - d) Driving, because you will arrive feeling less tired.
28. If you are in hurry to contact your bussiness at New York, which way will be good for your bussiness?
- a) Flying, because you can enjoy scenery.
 - b) Flying, because you can get there faster.
 - c) Flying, because the service on the airplanes is better.
 - d) Flying, because you will arrive feeling less tired.
29. Which should be the name of this passage?
- a)The advantages of driving
 - b) Good way to enjoy scenery
 - c) The best way to California
 - d) The best way to visit more places
30. "If you work hard, there is no doubt that you will get good grade"
- there is no doubt means.....
- a) suspect
 - b) sure
 - c) question
 - d) because

Passage 5

Direction : Read the following passage and answer the questions number 31-40

Surely the chief delight of going away from home is the joy of getting back again. I shall never forget that spring morning when I walked from the city of Kilburn into the open country-my bag on my back, a song in my throat, and the gray road stretching straight before me. I remember how eagerly I looked out across the fields and meadows and rised my eyes upon the distant hills. 5
How roomy it all was. I looked up into the clear blue of the sky. There was space here to breath, and distances in which the spirit might spread its wings. As the old man says, it was a place where a man might be alone in the middle of the earth.

I was strangely glad that morning of every little stream that run 10
under the bridges. I was glad of the tree I passed, glad of every bird and squirrel in the branches, glad of the jolly boys I saw on their way to school with their dinner pails, glad of the bluff, red faced teamster I met.. and of smug farmer who waved his hand at me and wished me a friendly good morning. It seemed to me that I liked everyone I saw and that everyone liked me. 15

So I walked onward that morning nor ever had a sense of relief and escape, nor ever such a felling of gayety.

31. ".....going away from home is the joy of getting back again" line 1.means....

- a) the writer loved to stay at home.
- b) the writer loved to go away from home.
- c) the writer was very happy to come home again.
- d) the writer was very happy to walk.

32. Which sentence tells us that the writer used to walk along this road before?

- a) "I looked up into the clear blue of the sky" line 6
- b) "It seemed to me that I liked everyone I saw" line 15

- c) "...going away from home is the joy of getting back again" line 1
- d) "I shall never forget that spring morning" line 2
33. "So I walked onward that morning..." onward means.....
- a) on the ground
 - b) go ahead
 - c) slowly
 - d) quickly
34. "I looked up into the clear blue of the sky" looked up means.....
- a) looked into the sky at the water.
 - b) looked at the sky above.
 - c) to rest his eyes.
 - d) looked out
35. What does the writer feel about walking along the way?
- a) fresh
 - b) cold
 - c) lonely
 - d) happy
36. If this story happens in rainy season, there will be.....
- a) no clear sky.
 - b) no birds in the sky.
 - c) no squirrel on the branches.
 - d) all the above.
- 37 Which should be the name of this passage?
- a) A friendly road
 - b) A lonely man
 - c) A lovely man

d) A jobless man

38. This passage tells about.....

- a) how to escape from the city
- b) the beauty of the country
- c) sadness of the man
- d) something that old man says

39. "John's family was very happy that he got back from the war"

got back means.....

- a) went back
- b) went away
- c) came back
- d) have a bag on his back

40. "The children are on their way home" on their way means.....

- a) walk quickly
 - b) run to
 - c) come from
 - d) going to
-

แบบสอบถามแรงจูงใจในวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ถามเกี่ยวกับความรู้สึกหรือการกระทำของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษ ขอให้นักเรียนอ่านและพิจารณาข้อความแต่ละข้อว่าพฤติกรรมหรือความรู้สึกในแต่ละข้อนั้นตรงกับความรู้สึกหรือการกระทำของนักเรียนมากน้อยเพียงใด สิ่งที่สำคัญที่สุดคือขอให้นักเรียนตอบให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด
2. วิธีตอบแบบสอบถามในข้อหนึ่ง ๆ จะมีช่องว่างให้นักเรียนเลือกตอบ 5 ช่องคือ มากอย่างยิ่ง, มากปานกลาง, น้อย และน้อยอย่างยิ่ง ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้ออย่างละเอียดก่อน เมื่อคิดว่าจะตอบข้อใดก็ให้ทำเครื่องหมายถูกให้ตรงกับข้อนั้น ๆ
3. การตอบแบบสอบถามฉบับนี้ไม่มีผลต่อคะแนนการเรียนของนักเรียนแต่ประการใด นักเรียนมีอิสระในการตอบอย่างเต็มที่ คำตอบของนักเรียนจะมีประโยชน์และมีคุณค่ามากที่สุดก็ต่อเมื่อนักเรียนตอบตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ตัวอย่าง

ความรู้สึกหรือการกระทำ ข้อความ	มาก อย่างยิ่ง	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง
(0) เมื่อเปรียบเทียบกับวิชาอื่น ๆ แล้ว ข้าพเจ้าชอบวิชาภาษาอังกฤษ				✓	

คำอธิบาย

จากตัวอย่างข้อ (0) แสดงว่า ข้อความที่ให้แสดงความรู้สึกเมื่อเปรียบเทียบกับวิชาภาษาอังกฤษกับวิชาอื่นแล้ว นักเรียนตอบว่าชอบภาษาอังกฤษน้อย

ความรูสึกหรือการกระทำ ขอความ	มาก อย่างยิ่ง	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง
1. ภาษาอังกฤษจะทำให้ข้าพเจ้า เข้าใจเจ้าของภาษาและเข้าใจ วัฒนธรรม การดำรงชีวิตของ เจ้าของภาษาคง					
2. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณที่ได้รับการศึกษา สูงนั้นจะทราบบทภาษาอังกฤษ อย่างดียิ่ง					
3. เมื่อเปรียบเทียบกับข้าพเจ้ากับ เพื่อนร่วมชั้น ข้าพเจ้าเอาใจใส่ มานะ พยายามในการเรียน ภาษาอังกฤษมากกว่าเพื่อน ๆ ทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมด					
4. หลังชั่วโมงภาษาอังกฤษข้าพเจ้า พบทวนสิ่งที่ได้เรียนมาแล้วเสมอ					
5. เมื่อเปรียบเทียบกับวิชาอื่นแล้ว ข้าพเจ้าเอาใจใส่วิชาภาษา อังกฤษ					
6. หลังจากนี้เรียนภาษาอังกฤษไปได้ สักครู่ (5 - 10 นาที) ข้าพเจ้า จะรู้สึกว่ามีคิถึงเรื่องอันเสียแล้ว (ไม่ใช่เรื่องทรมานกำลังสอนอยู่) ..					

ความรู้สึกรหรือการกระทำ ขอความ	มาก อย่างยิ่ง	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง
7. ข้าพเจ้านี้มีโอกาสที่จะได้ยินหรือใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน					
8. เมื่อสำเร็จชั้นมัธยมศึกษาแล้วข้าพเจ้าจะเลือกเรียนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาต่อไป					
9. ข้าพเจ้ามักใช้เวลาว่างนี้คิดถึงคำศัพท์หรือสิ่งที่ได้เรียนไปแล้วในชั่วโมงภาษาอังกฤษ					
10. หากข้าพเจ้ามีโอกาสเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูง ข้าพเจ้าจะอ่านหนังสือพิมพ์และวารสารภาษาอังกฤษ					
11. การเรียนภาษาอังกฤษจะช่วยให้ข้าพเจ้าสามารถคิดและประพฤติปฏิบัติตนได้เหมือนเจ้าของภาษา					
12. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่าต้องตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
13. ข้าพเจ้ามักจะลืมทำการบ้านวิชาภาษาอังกฤษ					

ความรูสึกหรือการกระทำ ขอความ	มาก อย่างยิ่ง	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง
14. หากจะเลือกแบบเรียนระหว่างที่เป็น ภาษาอังกฤษที่ให้ความรู้ได้มากและภาษา ไทยที่ให้ความรู้ได้น้อยกว่าข้าพเจ้าก็พอใจ ที่จะเลือกแบบเรียนที่เป็นภาษาไทย					
15. ข้าพเจ้ารู้สึกภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ ยากและข้าพเจ้าคงไม่สามารถทำให้ ได้ดีไปกว่านี้					
16. กิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษในชั้นเรียน มักทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัดเพราะคิดว่า จะต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นจึงไม่มี ความสุขที่จะเรียน					
17. ข้าพเจ้ารู้สึกภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ ซ้ำซาก จำเจ และน่าเบื่อหน่าย					
18. ข้าพเจ้ามีความคิดและความต้องการที่ จะเรียนภาษาอังกฤษให้ได้ดีที่สุด					
19. ข้าพเจ้าคิดว่าผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษ ให้ได้ดีจะต้องเป็นผู้ที่พรสวรรค์เท่านั้น					
20. ข้าพเจ้ามีความต้องการให้ตัดหลักสูตรวิชา ภาษาอังกฤษออกจากหลักสูตร					

ภาคผนวก ข
การวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 12 ค่าอำนาจจำแนก และค่าความยากง่ายของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน
จากการเปิดตารางของ จุง เทห์ ฟาน โดยใช้ข้อมูลดังนี้

ข้อที่	P_H	P_L	P	r	ข้อที่	P_H	P_L	P	r
1	.92	.29	.63	.66	21	.87	.21	.55	.65
2	.46	.25	.35	.23	22	.67	.04	.31	.70
3	.67	.29	.48	.38	23	.54	.37	.45	.17
4	.88	.17	.53	.69	24	.79	.37	.59	.43
5	.67	.17	.41	.51	25	.79	.21	.50	.57
6	.88	.58	.74	.38	26	.79	.37	.59	.43
7	.75	.42	.59	.34	27	.92	.42	.70	.57
8	.38	.17	.27	.26	28	1.00	.25	.70	.82
9	.50	.25	.37	.27	29	.58	.33	.45	.26
10	.83	.50	.67	.37	30	.83	.29	.57	.54
11	.33	.17	.25	.21	31	.33	.17	.25	.21
12	.63	.13	.36	.53	32	.50	.21	.35	.32
13	.79	.37	.59	.43	33	.42	.13	.26	.36
14	.67	.29	.48	.38	34	.87	.38	.64	.52
15	.92	.42	.70	.57	35	.67	.45	.56	.23
16	.96	.54	.79	.58	36	.67	.17	.41	.51
17	.54	.04	.25	.63	37	.83	.54	.69	.33
18	.71	.25	.48	.46	38	.63	.21	.41	.43
19	.88	.13	.51	.73	39	.92	.50	.73	.51
20	.92	.33	.65	.63	40	.75	.37	.56	.39

ตาราง 13 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ หาโดยวิธี
การแจกแจงแบบ t (t - distribution) โดยใช้ข้อมูล ดังนี้

ข้อที่	ค่า t	ข้อที่	ค่า t
1	2.12	11	3.85
2	2.16	12	5.78
3	4.39	13	7.18
4	17.32	14	3.68
5	6.39	15	3.37
6	5.25	16	4.38
7	5.17	17	5.15
8	5.17	18	5.17
9	13.33	19	4.60
10	1.76	20	5.52

ภาคผนวก ค

ภาคผนวก ค

- แผนการสอน

- เนื้อหาที่ใช้ในการสอน

1. หมายเหตุของวัฒนธรรมที่ใช้สอน
ในกลุ่มทดลองที่ 1
2. อุปสรรค (Prefix) และปัจจัย
(Suffix) ที่ใช้สอนในกลุ่ม
ทดลองที่ 2

ภาคผนวก ค

- แผนการสอน

- เนื้อหาที่ใช้ในการสอน

1. หมายเห^๑ของวั^๒ณธรรมที่^๓ไร^๔สอน
ในกลุ่มทดลองที่ 1
2. อุปสรรค (Prefix) และปัจจัย
(Suffix) ที่ไร^๕สอนในกลุ่ม
ทดลองที่ 2

แผนการสอนอ่าน ข้อความที่ 4 - 9

แผนการสอนอ่านข้อความที่ 4

Passage 4 An Airline Advertisement

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

วิชาภาษาอังกฤษ 1 (อ. 431)

เวลา 100 นาที (2 คาบ)

หัวข้อที่สอน ศัพท์ ส่วนวน และโครงสร้างประโยคซับซ้อน

1. คำศัพท์

an airline	across
an advertisement	leave
an aeroplane	arrive
quickly	receive
safely	a heart

2. ส่วนวน

- right across the world, right through the week
- in the very heart of Asia
- on time
- will be of the very best
- second to none
- we will take you there

3. โครงสร้างประโยคซับซ้อน

- people who travel a lot fly with Bel Air
- They know that the food they will receive, and the films they will watch, will be of the very best
- flies all the newest, and fastest aeroplanes
- at all times of the day or night

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถออกเสียงศัพท์และบอกความหมายได้ 8 ใน 10 คำ
2. บอกความหมายของสำนวนได้ 5 ใน 6 สำนวน
3. ตอบคำถามจากข้อความที่อ่านได้ 4 ใน 5 คำถาม

เนื้อเรื่อง

Passage 4 An Airline Advertisement

When you fly, fly with Bel Air

People who travel a lot fly with Bel Air, because they know they will go what they want.

They want to go quickly, and safely, across the country, across the sea, or right across the world - and they know Bel Air will take them where they want to go, when they want to go. Bel Air flies all the newest, and fastest aeroplanes, to more towns and cities, in more countries of the world, than any other airline.

Do you want to go to Paris, Washington, Tokyo ? Bel Air will take you there, at all times of the day or night, right through the week. Bel Air flies not only to the big cities, in the rich countries we fly two or three times a week to towns and cities in the very heart of Asia, Africa and South America.

People who travel a lot fly with Bel Air, because they know they will leave on time, and arrive on time. They know that the food they will receive, and the films they will watch, will be of the very best.

Bel Air is second to none.

When you fly, fly with Bel Air.

กิจกรรมการเรียนรู้ที่สอนแบบสอศแทรกทววัฒนธรรม

ขั้นนำ

ครูกล่าวคำทักทาย แล้วสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องสายการบิน และการเดินทางโดยเครื่องบิน โดยครูนำภาพโฆษณาสายการบินต่าง ๆ ภาพที่นั่งและสภาพภายในเครื่องบินให้นักเรียนดู

ขั้นสอน

1. ครูอธิบายเกี่ยวกับการใช้ภาษาโฆษณาของสายการบิน และเล่าถึงการเดินทางโดยเครื่องบินว่าเป็นอย่างไร และมีรายละเอียดในการปฏิบัติตนอย่างไรบ้าง ซึ่งรายละเอียดต่าง ๆ นี้จะยึดเนื้อหาทางวัฒนธรรมจากหนังสือ Etiquette for today ของ Shila Ostarand แล้วครูอ่านข้อความในบทเรียนให้นักเรียนฟัง 1 เทียบ

2. ให้นักเรียนอ่านข้อความด้วยตนเอง แล้วช่วยกันตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องทอานวยการเคา

3. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 - 8 คน เพื่อให้ฟังเพลงการคุยกันของบุคคล 2 คน กำลังสนทนากันถึงบริการของสายการบินในขณะที่บุคคลทั้งสองกำลังนั่งอยู่ในเครื่องบิน โดยใช้คำศัพท์ และสำนวนที่ปรากฏในบทเรียน ทั้งนี้โดยที่ครูพยายามสอศแทรกทววัฒนธรรมหัวข้อใดหัวข้อหนึ่ง เช่น Various Communicative function คือการพูดคุยให้ถูกกาลเทศะ หรือการเลือกใช้คำให้ถูกต้อง ฯลฯ ซึ่ง คร. กังทาพิทย์ สิงหะเนติ ได้ทำการวิจัยไว้ แล้วให้นักเรียนช่วยกันสรุปบทสนทนาที่ได้ยินออกมาเป็นข้อความสั้น ๆ และส่งตัวแทนออกมารายงานให้เพื่อนฟัง

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบที่ครูถาม

สื่อการเรียนรู้

1. ภาพโฆษณาสายการบิน
2. เพลง

การประเมินผล

1. การสังเกต
2. ชักถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อความที่เรียน เพื่อวัดความเข้าใจ ในเรื่อง การออกเสียง คำศัพท์ ความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ สำนวน และความเข้าใจข้อความทั้งหมดลักษณะ คำถาม เช่น

1. What sort of person travels with Bel Air ?
 2. What sort of service does the airline promise those who travel with it ?
 3. To what parts of the world do the airline's aeroplanes fly ?
 4. What do you receive when you fly with Bel Air ?
 5. "Bel Air is second to none" What do you think this means ?
3. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด ซึ่งอยู่ท้ายข้อความที่อ่านเป็นการบ้าน

กิจกรรมการเรียนรู้ที่สอนแบบให้เดาความหมายของสำนวนจากบริบท

ขั้นนำ

ครูกล่าวคำท้าทาย แล้วสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องสายการบิน โดยครูนำภาพโฆษณาสายการบินต่าง ๆ มาให้นักเรียนดู

ขั้นสอน

1. ครูสอน รูปแบบต่าง ๆ ของบริบท 6 ชนิด ของ Chark และ Silberstien อันมี
 - 1.1 การเขียนคำหรือข้อความที่มีความหมายคล้ายกับคำที่ยาก
 - 1.2 การให้คำที่มีความหมายตรงข้ามกับคำยาก
 - 1.3 การให้สาเหตุและเหตุผลที่เกิดขึ้น เป็นเครื่องช่วยในการตีความหมายคำยาก
 - 1.4 การบอกหรือแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งของกับจุดมุ่งหมายในการกล่าวถึงสิ่งนั้น หรือความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งของกับประโยชน์
 - 1.5 การบรรยายหรืออธิบายละเอียดเกี่ยวกับคำยากนั้น
 - 1.6 การบอกอุปสรรค (prefix) และปัจจัย (suffix) เพื่อตีความหมายคำยาก
2. ครูใช้คำถามนำเพื่อนำให้นักเรียนสามารถใช้บริบทในการเดาคำศัพท์ สำนวน และข้อความที่เป็นบทเรียน แล้วครูอ่านข้อความในบทเรียนให้นักเรียนฟัง 1 เที่ยว
3. ให้นักเรียนอ่านข้อความในบทเรียน โดยใช้บริบทในการเดา คำศัพท์ สำนวน และข้อความแล้วตอบคำถามครูเกี่ยวกับเรื่องให้อ่าน
4. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มกลุ่มละ 5 - 8 คน เพื่อให้ฟังเทปการคุยกันของบุคคล 2 คน กำลังสนทนากับถึงบริการของสายการบินในขณะที่บุคคลทั้งสองกำลังนั่งอยู่ในเครื่องบิน โดยใช้ศัพท์และสำนวนที่ปรากฏในบทเรียนนั้นบรรจุไว้ในบทสนทนา

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบที่ครูถาม

สื่อการเรียนรู้

1. ภาพโฆษณาสายการบิน
2. เพลง

การประเมินผล

1. การสังเกต
2. ชักถามปากเปล่าเกี่ยวกับข้อความที่เรียน เพื่อวัดความเข้าใจในเรื่อง การออกเสียง คำศัพท์ ความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ ส่วนวน และความเข้าใจข้อความทั้งหมด ลักษณะคำถาม เช่น

1. What sort of person travels with Bel Air ?
2. What sort of service does the airline promise those

who travel with it ?

3. To what parts of the world do the airline's aeroplanes fly ?
4. What do you receive when you fly with Bel Air ?
5. "Bel Air is second to none" What do you think this means ?

3. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด ซึ่งอยู่ท้ายข้อความที่อ่าน เป็นการบ้าน

กิจกรรมการเรียนรู้ที่สอนตามคู่มือครู

ขั้นนำ

ครูกล่าวคำทักทาย แล้วสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องสายการบิน โดยครูนำภาพโฆษณาสายการบินต่าง ๆ ให้นักเรียนดู

ขั้นสอน

1. ครูออกเสียงคำศัพท์ และสำนวน
2. ครูอธิบาย คำศัพท์ และสำนวน ที่ยากแก่การเข้าใจ จากข้อความในบทเรียน
3. ครูอ่านข้อความ พร้อมกับอธิบายเรื่อง สลับกับการซักถามนักเรียน
4. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 - 8 คน เพื่อให้หังเทพการคุยกันของบุคคล 2 คน กำลังสนทนากับถึงบริการของสายการบินในขณะที่ทุกคนทั้งสองกำลังนั่งอยู่ในเครื่องบิน โดยใช้ ศัพท์ สำนวน ที่ปรากฏในบทเรียนนั้น บรรจุไว้ในบทสนทนา

ขั้นสรุป

1. ครูใช้คำถามเพื่อทดสอบความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน และครูกับนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบ
2. ให้นักเรียนอ่านข้อความด้วยตนเองอีกครั้ง

สื่อการเรียนรู้

1. ภาพโฆษณาสายการบิน
2. เทป

การประเมินผล

1. การสังเกต
2. การซักถามปากเปล่าเกี่ยวกับข้อความที่เรียน เพื่อวัดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน การออกเสียง คำศัพท์ ความเข้าใจความหมายของศัพท์ สำนวน

1 " 1
แผนการสอนอ่านข้อความที่ 5

Passage 5 Five minutes of Football

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

วิชาการอ่าน 1 (อ 431)

เวลา 100 นาที (2 คาบ)

หัวข้อที่สอน

ศัพท์ ส่วนวน

1. ศัพท์

crowd	happen
a voice	a surprise
a goal - mouth	toward
fight	easily
shout	a second

2. ส่วนวน

- The crowd is loving every minute of it.
- They're shouting at the tops of their voices.
- out on the left
- quite sure
- still have one goal each
- just stops the ball with the side of his head.
- It takes everybody by surprise.
- game is over

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถออกเสียงศัพท์ และบอกความหมายศัพท์ได้ 8 ใน 10 คำ
2. สามารถแปลความของประโยคที่เป็นส่วนใด 5 ใน 6 ประโยค
3. ตอบคำถามจากข้อความที่อ่านได้ 4 ใน 5 ประโยค

เนื้อเรื่อง

Passage 5 Five Minutes of Football.

"This is really a very fast game, the fastest I have seen so far this year. Both sides are fighting for the ball all the time. The crowd is loving every minute of it. They're shouting at the tops of their voices.

"Willis has the ball now. This is only his third game for Scotland, but he's playing so well that it won't be his last, I'm quite sure.

"Willis passes the ball to Cotton. Cotton kicks it over the heads of the waiting Frenchmen, towards the goal - mouth. But he's too far away. Dupont picks it up easily, and throws it to Patou, out on the left.

"France and Scotland still have one goal each, and there are only two minutes left of the game. But in that time, anything can happen. Patou kicks the ball across to Crozat. It's a beautiful kick, but Stevens jumps and just stops the ball with the side of his head. But Mernier is there, he passes to Crozat, and Crozat, without waiting a second, puts the ball into the back of the goal. It takes everybody by surprise. I've never seen a goal like it.

"And the game is over. France has won the cup."

กิจกรรมการเรียนรู้ที่สอนแบบสอศแทรกวันธรรม

ขั้นนำ

1. ครูสนทนาเกี่ยวกับการแข่งขันฟุตบอลโลก โดยมีภาพการแข่งขันฟุตบอลโลกจากวารสารกีฬาประกอบควบ รวมทั้งสนทนาเกี่ยวกับประเทศต่าง ๆ ที่เขาแข่งขัน และมีข้อโต้แย้งในการแข่งขันฟุตบอลโลก

ขั้นสอน

1. ครูใช้ภาพการแข่งขันฟุตบอลโลกยกสถานการณ์ประกอบ แล้วอธิบายสถานการณ์เป็นภาษาอังกฤษ โดยใช้ศัพท์ สำนวน และโครงสร้างที่พบในบทเรียน นอกจากนี้ครูยังอธิบายถึงความนิยมของชาวตะวันตกที่ติดตามการแข่งขัน อันแสดงออกโดยการ จองบัตรล่วงหน้าเป็นเดือน ๆ การซื้อของที่ระลึกมากมาย และการเชียร์ทีมที่ตนชอบอย่างสุดเหวี่ยง หรือการคลั่งนักกีฬาคนโปรดถึงกับเบียดเสียดกันขอลายเซ็น เป็นต้น นอกจากนี้ครูยังหาภาพสถานที่สำคัญตามเมืองหลวงต่าง ๆ ที่สำคัญของโลกอันเป็นสัญลักษณ์สำคัญของประเทศนั้น ๆ และเล่าถึงวัฒนธรรมการทงซอ (ซอในภาษาต่าง ๆ ที่เป็นลักษณะของประเทศนั้น ๆ) พอสังเขป

2. ให้นักเรียนอ่านข้อความในบทเรียนแล้วช่วยกันตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องทอานกวยการเกา

3. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม แล้วครูแจกภาพการ์ตูน กลุ่มละ 5 - 6 ภาพ เพื่อให้ นักเรียนช่วยกันเขียนสำนวนต่าง ๆ ที่ปรากฏในบทเรียน ลงใ้รูปภาพ แล้วส่งตัวแทนออกไปเสนอหน้าห้อง เพื่อให้นักเรียนที่เหลือช่วยกันตัดสินว่าถูกหรือผิด

ขั้นสรุป

ครูใช้คำถามเพื่อทดสอบความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่าน แล้วครูกับนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบ

สื่อการเรียนรู้

1. ภาพการแข่งขันฟุตบอลโลก
2. ภาพสถานที่สำคัญในโลก
3. ภาพการชุมนุมการเล่นฟุตบอล

การประเมินผล

1. การสังเกต
2. การซักถาม

- ศัพท์ สำนวน เนื้อหาในข้อความ และการออกเสียง โดยการให้นักเรียนเขียน
 สำนวนลงใ้ภาพการชุมนุมที่เหมาะสม และตอบคำถามปากเปล่าเพื่อวัดความเข้าใจในข้อความ
 5 ข้อ ดังต่อไปนี้

1. Why do you think the crowd is loving every minute of the game?
2. What sort of game is Willis playing ?
3. Which side is winning two minutes before the end of the game?
4. In two minutes, "anything can happen" What can happen ?
5. Which country has won the cup ?
3. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนเป็นการบ้าน

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้เอาความหมายของสำนวนจากบริบท

ขั้นนำ

ครูสนทนาเกี่ยวกับการแข่งขันฟุตบอลโลก รวมทั้งสนทนาเกี่ยวกับประเทศต่าง ๆ ที่เข้าแข่งขันและมีชื่อเสียงในการแข่งขันฟุตบอลโลก โดยมีภาพการแข่งขันฟุตบอลโลกจากวารสารกีฬาประกอบด้วย

ขั้นสอน

1. ครูทบทวนบริบทชนิดต่าง ๆ 6 ชนิด ของ clark และ Silberstien ที่เรียนไปแล้ว
2. ครูใช้คำถามนำเพื่อแนะให้นักเรียนสามารถใช้บริบทในการเดาคำศัพท์ สำนวน และข้อความในบทเรียน แล้วครูอ่านข้อความในบทเรียนให้นักเรียนฟัง 1 เที่ยว
3. ให้นักเรียนออกเป็นกลุ่ม แล้วครูแจกภาพการ์ตูน 5 - 6 ภาพ เพื่อให้นักเรียนช่วยกันเขียนสำนวนต่าง ๆ ที่ปรากฏในบทเรียนลงใตภาพ แล้วส่งตัวแทนออกไปเสนอหน้าห้อง เพื่อให้นักเรียนที่เหลือช่วยกันตัดสินว่าถูกหรือผิด

ขั้นสรุป

ครูใช้คำถามเพื่อทดสอบความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน และครูกับนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบ

สื่อการเรียนรู้

1. ภาพการแข่งขันฟุตบอลโลกจากวารสารกีฬา
2. ภาพการ์ตูน การเล่นฟุตบอล

การประเมินผล

1. การสังเกต

2. การซักถาม

• คัดสรร สำนวน เนื้อหาในข้อความ และการออกเสียง โดยการให้นักเรียนเขียน
สำนวนลงใตภาพการ์ตูนที่เหมาะสม และตอบคำถามปากเปล่า เพื่อวัดความเข้าใจในข้อความ
ที่อ่าน 5 ข้อ ดังต่อไปนี้

1. Why do you think the crowd is loving every minute of
the game ?

2. What sort of game is Willis playing ?

3. Which side is winning two minutes before the end of
the game ?

4. In two minutes, "anything can happen" What can happen ?

5. Which country has won the cup ?

3. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนเป็นการบ้าน

กิจกรรมการเรียนรู้ที่สอนตามคู่มือครู

ขั้นนำ

ครูสนทนาเกี่ยวกับการแข่งขันฟุตบอลโลก รวมทั้งสนทนาเกี่ยวกับประเทศต่าง ๆ ที่เขาแข่งขันและมีชื่อเสียงในการแข่งขันฟุตบอลโลก โดยมีภาพการแข่งขันฟุตบอลโลกจากวารสารกีฬาประกอบ

ขั้นสอน

1. ครูสอน ออกเสียง คำศัพท์ และสำนวน
2. ครูอธิบายคำศัพท์ สำนวนในบทเรียนที่ยากแก่การเข้าใจ
3. ครูอ่านข้อความ พร้อมกับอธิบายเรื่องสลับกับการซักถาม
4. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม แล้วครูแจกภาพการ์ตูน 5 - 6 ภาพ เพื่อให้นักเรียนช่วยกันเขียนสำนวนต่าง ๆ ที่ปรากฏในบทเรียนลงใต้ภาพ แล้วส่งตัวแทนออกไปเสนอหน้าห้อง เพื่อให้นักเรียนที่เหลือช่วยกันตัดสินว่า ถูกหรือผิด

ขั้นสรุป

ครูใช้คำถามเพื่อทดสอบความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน และครูกับนักเรียนช่วยกันเฉลย

คำทอม

สื่อการเรียนรู้

1. ภาพการแข่งขันฟุตบอลโลก จากวารสารกีฬา
2. ภาพการ์ตูน การเล่นฟุตบอล

การประเมินผล

1. การสังเกต
2. การซักถาม

- คัพ สำนวน เนื้อหาในข้อความ และการออกเสียงโดยให้นักเรียนเขียนสำนวน
ลงใ้ภาพการ์ตูนที่เหมาะสม แล้วตอบคำถามปากเปล่า เพื่อวัดความเข้าใจในข้อความที่อ่าน
5 ข้อ ดังต่อไปนี้

1. Why do you think the crowd is loving every minute of the game ?
 2. What sort of game is Willis playing ?
 3. Which side is winning two minutes before the end of the game ?
 4. In two minutes, "anything can happen" What can happen ?
 5. Which country has won the cup ?
3. ใ้ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนเป็นการบ้าน

' "

แผนการสอนอ่านข้อความที่ 6

Passage 6 The Nine O'clock News

มัธยมศึกษาปีที่ 4

วิชาการอ่าน 1 (อ 431)

เวลา 100 นาที (2 คาบ)

หัวข้อที่สอน ศัพท์ ส่วนวน และโครงสร้างที่ควรอธิบาย

1. ศัพท์

a prime minister	a language
danger	a leader
trouble	receive
neighbour	dangerous
famous	a play

2. ส่วนวน

- is greater now than for the past two years
- for an end to the troubles
- sells all over the world
- It has been a good year on the farm

3. โครงสร้างที่ควรอธิบาย

doing และ working ทำหน้าที่เป็น noun และเป็นกรรมของ preposition for ในประโยค... only when they receive more money for working long hours, and doing what Mr. Angeli calls the most dangerous job in the city.

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถออกเสียงศัพท์และบอกความหมายของศัพท์ได้ถูกต้อง 8 ใน 10 คำ และบอกความหมายของสำนวนได้ถูกต้อง 4 ใน 5 ประโยค
2. บอก Main Idea ของข่าวได้ถูกต้องทั้ง 3 ย่อหน้า
3. ตอบคำถามจากข้อความได้ถูกต้อง 4 ใน 5 ข้อ

เนื้อเรื่อง

"Here is the nine O'clock news"

"Prime Minister Abdul. Krim of Tyrea has said that the danger of war in the Middle East is greater now than for the past two years. His country does not want war, he says, but the Tyrean people have waited too long for an end to the troubles with their neighbours. If war comes, says Mr. Krim, Tyrea will be ready."

"Ben Kitson, the writer of stories and plays for children, has died at his home in California. Mr. Kitson was 82. His most famous book of stories, The Gentleman's House, sells all over the world, in more than twenty - five languages."

"Policemen in New York have stopped work. Their leader, Mr. Paulo Angeli, says that they will return to work only when they receive more money for working long hours, and what Mr. Angeli calls "the most dangerous job in the city."

"It has been a good year on the farm. The warm, wet spring, and the fine summer have been very good for all kinds of food plants. This means that fruit and vegetables will cost less in the shops this year."

"And now it's time for "Morning Music"

กิจกรรมและการเรียนรู้ที่สอนแบบสอศแทรกสอดธรรมชาติ

ขั้นนำ

ครูกล่าวคำทักทายและสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับรายการข่าวทางวิทยุที่นักเรียนฟัง
อยู่เสมอ

ขั้นสอน

1. ครูสนทนากับนักเรียนต่อไปในเรื่องของงานอดิเรกที่เจ้าของภาษามักจะทำเมื่อมีเวลาว่าง เช่น การไปตกปลาที่ทะเลสาบ การฟังเพลงหรือข่าวจากวิทยุ การเล่นสกี การปีนเขา การเก็บสะสมแสตมป์ เลี้ยงสัตว์ เป็นต้น นอกจากนี้ ครูยังเล่าให้นักเรียนฟังถึงวันสำคัญต่าง ๆ ของประเทศเจ้าของภาษาที่จะมีการจัดงานฉลองวันเว้ง สนุกสนาน
2. ครูสอนให้นักเรียน รู้จักเลือก Main Idea ของประโยค
3. ครูอ่านข้อความในหนังสือให้นักเรียนฟัง 1 เทียบ
4. ให้นักเรียนอ่านข้อความและช่วยกันหา Main Idea ของแต่ละย่อหน้า
5. ครูถามคำถามนักเรียนในเรื่องรายละเอียดของข่าว และให้นักเรียนตอบด้วยการเดา

ขั้นสรุป

ครูสรุป Main Idea ของข่าวแต่ละย่อหน้า

การประเมินผล

1. การสังเกต
2. ขั้วถาม
 - ศัพท์และความหมายของส่วนวนที่ครูกำหนดให้ รวมทั้งทดสอบการออกเสียง
 - Main Idea ของแต่ละย่อหน้า

- ตอบคำถามของข้อความที่อ่านดังต่อไปนี้

1. Who was the Prime Minister of Tyrea ?
 2. Does Mr. Krim want Tyrea to go to war ?
 3. Who was Ben Kitson ?
 4. Why have the New York policemen stopped work ?
 5. Why will fruit and vegetables cost less this year ?
3. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนเป็นการบ้าน

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้เคาความหมายของสำนวนจากบริบท

ขั้นนำ

ครูกล่าวคำทักทายและสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับรายการข่าวทางวิทยุที่นักเรียนฟังอยู่เสมอ ๆ

ขั้นสอน

1. ครูทบทวนบริบทชนิดต่าง ๆ 6 ชนิด ของ clark และ Silberstien ที่เรียนไปแล้ว
2. ครูใช้คำถามนำเพื่อแนะให้นักเรียนสามารถใช้บริบทในการเดาคำศัพท์ สำนวน และข้อความในบทเรียน แล้วครูอ่านข้อความในบทเรียนให้นักเรียนฟัง 1 เที่ยว
3. ให้นักเรียนอ่านข้อความในบทเรียน โดยใช้บริบทในการเดา คำศัพท์ สำนวน แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับข้อความที่อ่าน
4. ครูสอนให้นักเรียนรู้จักเลือก Main Idea ในประโยค
5. ให้นักเรียนอ่านข้อความ และช่วยกันหา Main Idea ของแต่ละย่อหน้า
6. ครูถามคำถามนักเรียนในเรื่องรายละเอียดของข่าว

ขั้นสรุป

ครูสรุป Main Idea ของข่าวแต่ละย่อหน้า

การประเมินผล

1. การสังเกต
2. การซักถาม
 - ศัพท์ และความหมายของสำนวนที่ครูกำหนดให้ รวมทั้งทดสอบการออกเสียง
 - Main Idea ของแต่ละย่อหน้า

- ตอบคำถามของข้อความต่อไปนี้

1. Who was the Prime Minister of Tyrea ?
 2. Does Mr.Krim want Tyrea to go to war ?
 3. Who was Ben Kitson ?
 4. Why have the New York policemen stopped work ?
 5. Why will fruit and vegetables cost less this year ?
3. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนเป็นการบ้าน

กิจกรรมการเรียนรู้ที่สอนตามคู่มือครู

ขั้นนำ

ครูกล่าวคำทักทายและสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับรายงานข่าวทางวิทยุที่นักเรียนฟังอยู่เสมอ ๆ

ขั้นสอน

1. ครูออกเสียงศัพท์ และอธิบายความหมายศัพท์ และสำนวน
2. ให้นักเรียนอ่านเรื่องจากข้อความ เพื่อจับใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า
3. ให้นักเรียนช่วยกันหา Main Idea ของแต่ละย่อหน้า
4. ครูอ่านเรื่อง และใช้คำถามถามนักเรียนในรายละเอียดของข่าว

ขั้นสรุป

ครูสรุป Main Idea ของแต่ละย่อหน้า

การประเมินผล

1. การสังเกต
2. ชักถาม
 - ศัพท์ และความหมายของศัพท์และสำนวนที่ครูกำหนดให้
 - Main Idea ของแต่ละย่อหน้า
 - ตอบคำถามของข้อความที่อ่านดังต่อไปนี้
 1. Who was the Prime Minister of Tyrea ?
 2. Does Mr. Krim want Tyrea to go to war ?
 3. Who was Ben Kitson ?
 4. Why have the New York policemen stopped work ?
 5. Why will fruit and vegetable cost less this year ?
3. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนเป็นการบ้าน

แผนการสอนอ่านข้อความที่ 7

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

วิชาการอ่าน 1 (อ 431)

เวลา 100 นาที (2 คาบ)

หัวข้อที่สอน ศัพท์ และสำนวน และโครงสร้างที่ซับซ้อน

1. คำศัพท์

tiny	ever
perhaps	master
touch	grow
a meal	still

2. สำนวน

- took his master for a walk.
- They took him home.
- But he ate....., at three or four meals.

3. โครงสร้างที่ซับซ้อน

- he's growing still
- ..., is certain that he will.

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถถอดเสียงศัพท์และบอกความหมายได้ 8 ใน 10 คำ
2. บอกความหมายของสำนวนได้ 5 ใน 6 สำนวน
3. สามารถบอกความแตกต่างระหว่างข้อความภาษาอังกฤษที่เป็นร้อยแก้ว

และร้อยกรอง

4. ตอบคำถามจากข้อความที่อ่านได้ 4 ใน 5 คำถาม

Passage 7 Superdog

Tiny was a little dog at the beginning of the year,
When Mrs. Ball told Mr Ball to buy ' the little dear'.
They took him home and found a box for little Tiny's bed.
'He's very small', thought Mrs.Ball. 'He won't eat much', she said.
He was thirty centimetres high, in March perhaps, not more;
and because his legs were rather short, his body touched the floor.
But he ate so much in April, at three or four meals a day,
That he grew too big for his sleeping box in the second week in May.
In June, July and August, Tiny learn a thing or two.
and he did things for himself that few dogs ever learn to do.
Then in September, Tiny took his master for a walk.
The only thing he cannot do that his master can is talk;
but Mrs. Ball, who's teaching him, is certain that he will.
She says he's learning very fast, and she says he's growing still.

กิจกรรมการเรียนรู้ที่สอนแบบสอศแทรกชั้นธรรม

ขั้นนำ

ครูกล่าวคำทักทายและสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับสัปดาห์ที่แล้วที่นักเรียนได้เรียนไว้ที่บ้าน

ขั้นสอน

1. ครูสนทนากับนักเรียนต่อไปเกี่ยวกับการเลี้ยงสุนัข การให้อาหาร และชื่อเรียก มีอาหารที่ชาวตะวันตกเรียก และครูอธิบายถึงลักษณะของอาหารแต่ละมื้อที่คนตะวันตกรับประทาน รวมทั้งฤดูกาลที่เปลี่ยนไป ครูจะเล่าให้ฟังว่าในซีกโลกตะวันตกและตะวันออกนั้นมีฤดูกาลที่แตกต่างกันอย่างไร และเมื่อฤดูเปลี่ยนไปธรรมชาติในแต่ละที่จะเปลี่ยนไปอย่างไร
2. ครูอ่านข้อความในบทเรียนให้นักเรียนฟัง 1 เทียบ คิววีวิธีการอ่านบทสนทนาภาษาอังกฤษ ที่มีทั้งพยางค์ ซึ่งแตกต่างจากการอ่านบทความธรรมดา รวมทั้งสอนให้นักเรียนทราบถึงความสัมผัสคล้องจองกัน และวัฒนธรรมในหัวข้อ Rhetorical device in literature.
3. ให้นักเรียนอ่านออกเสียง แล้วตอบคำถามเรื่องท่อนควายการเคา
4. ครูเปิดเทป การอ่านบทกลอนภาษาอังกฤษโดยเจ้าของภาษา โดยครูแจกบทกลอนนั้น ให้นักเรียนดูตามไปด้วยและบอกว่า บทกลอนที่นำมาเปิดให้ฟังนี้เป็นบทกลอนที่แพร่หลายเป็นที่รู้จักกันทั่วไป และมักจะเป็บบทกลอนที่อ่านให้เด็กฟังก่อนนอน

ขั้นสรุป

1. ให้นักเรียนอ่านบทกลอนในหนังสือเรียนอีกครั้ง หลังจากฟังเทปแล้ว
2. ครูใช้คำถาม เพื่อทดสอบความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่าน และครูกับนักเรียนช่วยกัน

เฉลยคำตอบ

สื่อการเรียนรู้

1. เทป
2. บทกลอนภาษาอังกฤษ

การประเมินผล

1. การสังเกต การอ่านบทกลอน หึ่ง เคี้ยวและพร้อมกันหึ่งขึ้น
2. การซักถาม
 - ศัพท์ สำนวน เนื้อหาในข้อความและการออกเสียง โดยการให้นักเรียนตอบคำถาม

ดังต่อไปนี้

1. What is the 'Superdog's' name?
 2. What was the height of the dog in March?
 3. Why was the dog's body touch the floor?
 4. Is Mrs. Ball certain that the dog will talk?
 5. What did the dog do in September?
3. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนเป็นการบ้าน

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้เอาความหมายของสำนวนจากบริบท

ขั้นนำ

ครูกล่าวคำทักทายและสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงที่นักเรียนเลี้ยงไว้ที่บ้าน

ขั้นสอน

1. ครูพหวนปริบทชนิดต่าง ๆ 6 ชนิดของ Clark และ Silberstien ที่เรียนไปแล้ว
2. ครูใช้คำถามนำเพื่อแนะให้นักเรียนสามารถใช้บริบทในการเดาคำศัพท์ สำนวน และข้อความในบทเรียน
3. ครูอ่านข้อความในบทเรียนให้นักเรียนฟัง 1 เทียบ ค่ววิธีทำการการอ่านกลอนภาษาอังกฤษที่มีท่วงทำนอง ซึ่งแตกต่างจากการอ่านบทความธรรมดา รวมทั้งสอนให้นักเรียนทราบถึงความสัมพันธ์ของจองกัน
4. ให้นักเรียนอ่านข้อความในบทเรียน โดยใช้บริบทในการเดาคำศัพท์ สำนวน แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับข้อความที่อ่าน
5. ครูเปิดเพลงการอ่านกลอนภาษาอังกฤษโดยเจ้าของภาษา โดยครูแจกบทกลอนให้นักเรียนดูตามใจชอบ ซึ่งครูจะไม่บอกความหมายบทกลอนนั้น เป็นบทกลอนที่มาจากไหน แพร่หลายหรือไม่ และจะไม่บอกรายละเอียดข้อใดเกี่ยวกับกลอนนั้น ๆ

ขั้นสรุป

1. ให้นักเรียนอ่านบทกลอนในหนังสือเรียนอีกครั้ง หลังจากฟังเพลงแล้ว
2. ครูใช้คำถามเพื่อทดสอบความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน และครูกับนักเรียนช่วยกัน

เฉลยคำตอบ

สื่อการเรียนรู้

1. เพลง
2. บทกลอนภาษาอังกฤษ

การประเมินผล

1. การสังเกต การอ่านบทกลอน ทั้งเดี่ยว และพร้อมกันทั้งชั้น

2. การซักถาม

- ศัพท์ สำนวน เนื้อหาในข้อความและการออกเสียง โดยการให้นักเรียน

ตอบคำถามดังต่อไปนี้

1. What is the 'Superdog's' name?

2. What was the height of the dog in September?

3. Why was the dog's body touch the floor?

4. Is Mrs, Ball certain that the dog will talk?

5. What did the dog do in September?

3. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนเป็นการบ้าน

กิจกรรมการเรียนรู้ตามคู่มือครู

ขั้นนำ

ครูกล่าวคำทักทายและสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงที่นักเรียนเลี้ยงไว้ที่บ้าน

ขั้นสอน

1. ครูออกเสียงศัพท์ และอธิบายความหมายศัพท์และจำนวน
2. ครูอ่านข้อความในบทเรียนให้นักเรียนฟัง 1 เที่ยว ด้วยวิธีการอ่านกลอนภาษาอังกฤษ
พยางค์พยางค์ ซึ่งแตกต่างจากการอ่านบทความธรรมดา รวมทั้งสองให้นักเรียนทราบถึงความ
คล้องจองกัน
3. ครูเปิดเพลงการอ่านกลอนภาษาอังกฤษโดยเจ้าของภาษา โดยครูแจกบทกลอนให้
นักเรียนดูตามใบควย ซึ่งครูจะไม่บอกความบทกลอนนั้นเป็นบทกลอนพยางค์มาจากไหน เพราะหลายเรื่องไม่
และจะไม่บอกรายละเอียดข้อใดเกี่ยวกับบทกลอนนั้น ๆ

ขั้นสรุป

1. ให้นักเรียนอ่านบทกลอนในหนังสือเรียนอีกครั้ง หลังจากฟังเพลงแล้ว
2. ครูใช้คำถามเพื่อทดสอบความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

สื่อการเรียนรู้

1. เพลง
2. บทกลอนภาษาอังกฤษ

การประเมินผล

1. การสังเกต การอ่านบทกลอน ทั้งเดี่ยวและพร้อมกันทั้งชั้น
2. การซักถาม

- ศัพท์ ด้านวณ เนื้อหาในข้อความและการอ่านออกเสียง โดยการให้นักเรียน
ตอบคำถามดังต่อไปนี้

1. What is the 'Superdog's' name?
 2. What was the height of the dog in March?
 3. Why was the dog's body touch the floor?
 4. Is Mrs. Ball certain that the dog will talk?
 5. What did the dog do in September?
3. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนเป็นการบ้าน

แผนการสอนอ่านข้อความที่ 8

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

วิชาการอ่าน 1 (๔ 431)

เวลา 100 นาที (2 คาบ)

หัวข้อที่สอน ศัพท์ และสำนวน

1. คำศัพท์

Stay	unpleasant
well	surprise
news	both
weather	old self
busy	silly
church	best wishes

2. สำนวน

- was not well
- of course
- get better
- unpleasant surprise
- full of life
- the rest of

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถออกเสียงคำศัพท์และบอกความหมายได้ 8 ใน 10 คำ
2. บอกความหมายของสำนวนได้ 5 ใน 6 สำนวน
3. ตอบคำถามของข้อความที่อ่านได้ 4 ใน 5 คำถาม

1101101 Passage 8 He was a good man

24, Station Road,
Hallham.

Dear Aunt Mary

Jane and I were very sorry to here that Uncle John died on Thursday last. Mother and Father stayed with us on Saturday and Sunday, and they told us the sad news. We knew that Uncle John was not well, of course, and the cold weather that we have had for the past few weeks has not helped him to get better;but the news came as a very unpleasant surprise, all the same.

We were most unhappy that we could not come and see you both ten days ago, On Uncle John birthday. Mother tells me that he was his old self, laughing, and full of life. This is how, I am sure, Jane and I shall always remember him. He was a good man, who was never too busy to read to us, play with us, and listen to the stories about all the silly things we did when we were young. He was the kind of uncle that every child loves to have.

We shall be at the church on Friday, and of course we hope to see you again at Christmas, with all the rest of the family.

With love and
best wishes,
Robert and Jane.

กิจกรรมการเรียนรู้สอนแบบสอศแทรกวัชฌวรรณ

ขั้นนำ

ครูกล่าวคำทักทายและสนทนากับนักเรียนเรื่องการไปงานศพ และการเชิญไปงานศพ
ที่มีในหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ

ขั้นสอน

1. ครูสนทนาเกี่ยวกับงานศพต่อไปแล้วให้นักเรียนฟังว่าในสถานการณ์ของความเศร้า
เสียใจเช่นนี้ในประเทศตะวันตกมีการเขียนจดหมายแสดงความเสียใจหรืออาจจะไปคุยตนเอง
และครูยังเล่าเกี่ยวกับวัชฌวรรณการจัดงานศพ การแสดงความเสียใจ และรายละเอียดปลีกย่อย
ที่น่าสนใจเกี่ยวกับงานศพ นอกจากนี้ ครูยังเล่าถึงงานเลี้ยงและเทศกาลอื่น ๆ ที่น่าสนใจและ
เป็นวัชฌวรรณของประเทศตะวันตก เช่น วันคริสตมาส ฮาโลวีน งานแต่งงาน ฯลฯ
โดยอธิบายถึงความเชื่อและวิธีการ และวัชฌวรรณในหัวข้อ Rhetorical device in literature.
2. ครูอ่านข้อความในบทเรียนให้นักเรียนฟัง 1 เทียบ
3. ครูเปิดเทป คำสั่งให้นักเรียนแสดงละครสั้น ๆ ที่เกี่ยวกับงานศพ งานเลี้ยง หรือ
เทศกาลอื่น ๆ โดยแบ่งกลุ่มให้นักเรียนแสดงกลุ่มละเรื่อง (ตามวิธีการของ Audio Motor -
Unit)
4. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงแล้วตอบคำถามเรื่องทอานควยการเตา

ขั้นสรุป

ครูใช้คำถามเพื่อทดสอบความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่าน แล้วครูกับนักเรียนช่วยกันเฉลย
คำตอบ

สื่อการเรียนรู้

1. เทป
2. การแสดงละครตามเทป (ตามวิธีของ Audio Motor -Unit)
3. หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ

การประเมินผล

1. การสังเกต การแสดงละครตามเทป
2. การซักถาม
 - คัดสรร ส่วนวน เนื้อหาในข้อความและการออกเสียง โดยการให้นักเรียนตอบ

คำถามดังต่อไปนี้

1. Why is Robert writing to his Aunt Mary?
2. The news was 'unpleasant', but was it a complete surprise?
3. How was Uncle John on his birthday?
4. What sort of uncle was he to Robert?
5. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนเป็นการบ้าน รวมทั้งเขียนจดหมายภาษาอังกฤษ
แสดงความเสียใจต่อการตายของใครก็ได้ด้วยภาษาของตนเอง คนละ 1 ฉบับ

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้เอาความหมายของสำนวนจากบริบท

ขั้นนำ

ครูกล่าวคำทักทายและสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการไปงานศพ และการเชิญไปงานศพ
ที่มีในหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ

ขั้นสอน

1. ครูพบทวนบริบท 6 บทของ Clark และ Silberstien ที่ได้เรียนไปแล้ว
2. ครูใช้คำถามนำเพื่อให้นักเรียนสามารถใช้บริบทในการเดาคำศัพท์ สำนวน และข้อความในบทเรียน
3. ครูอ่านข้อความในบทเรียนให้นักเรียนฟัง 1 เที่ยว แล้วให้นักเรียนอ่านเอง
4. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียน กลุ่มละ 5 - 8 คน ให้ช่วยกันเขียนบทเพื่อแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับงานศพ โดยใช้ศัพท์ และสำนวนที่พบในบทเรียน เพื่อออกมาแสดงหน้าชั้นที่ละกลุ่ม
5. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงแล้วตอบคำถามเรื่องทวนด้วยการเดา

ขั้นสรุป

ครูใช้คำถามเพื่อทดสอบความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน แล้วครูกับนักเรียนช่วยกันเฉลย

คำทวน

สื่อการเรียนรู้

1. หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ
2. การแสดงบทบาทสมมติ

การประเมินผล

1. การสังเกต การแสดงบทบาทสมมติ
2. การซักถาม

- ศัพท์ สำนวน เนื้อหาในข้อความ และการออกเสียง โดยการให้นักเรียน
ตอบคำถามดังต่อไปนี้

1. Why is Robert writing to his Aunt Mary?
2. The news was 'unpleasant', but was it a complete surprise?
3. How was Uncle John on his birthday?
4. What sort of uncle was he to Robert?

3. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนเป็นการบ้าน รวมทั้งเขียนจดหมายภาษาอังกฤษ
แสดงความเสียใจ ต่อการตายของใครก็ได้ควยภาษาของตนเองคนละ 1 ฉบับ

กิจกรรมการเรียนรู้ตามคู่มือครู

ขั้นนำ

ครูกล่าวคำทักทายและสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการไปงานศพ การเชิญไปงานศพ
ที่มีในหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ

ขั้นสอน

1. ครูออกเสียง ศัพท์ และอธิบายความหมายศัพท์ ส่วนวนในข้อความ
2. ให้นักเรียนอ่านเรื่องจากข้อความด้วยตนเอง
3. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 5 - 8 คน ให้ช่วยกันเขียนบท เพื่อแสดงบทบาท
สมมติเกี่ยวกับงานศพ โดยใช้ศัพท์ และส่วนวนที่พบในบทเรียน เพื่อออกมาแสดงหน้าชั้นที่ละกลุ่ม
4. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงและตอบคำถามเสียก่อน

ขั้นสรุป

ครูใช้คำถามเพื่อทดสอบความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่านแล้วครูกับนักเรียนช่วยกันเฉลย

คำทบทวน

สื่อการเรียนรู้

1. หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ
2. การแสดงบทบาทสมมติ

การประเมินผล

1. การสังเกต การแสดงบทบาทสมมติ
2. การซักถาม

กึ่งต่อไปนี้

- คัทธ์ สำนวน เนื้อหาในข้อความ และการออกเสียง โดยให้นักเรียนตอบคำถาม

1. Why is Robert writing to his Aunt Mary?
2. The news was 'unpleasant', but was it a complete surprise?
3. How was uncle John on his birthday?
4. What sort of uncle was he to Robert?

3. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนเป็นการบ้าน รวมทั้งเขียนจดหมายภาษาอังกฤษ
แสดงความเสียใจ ต่อการตายของใครก็ได้ วยภาษาของตนเองคนละ 1 ฉบับ

แผนการสอนอ่านข้อความที่ 9

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

วิชาการอ่าน 1 (๒ 431)

เวลา 100 นาที (2 คาบ)

หัวข้อที่สอน ศัพท์ และสำนวน

1. คำศัพท์

almost	pass
meet	once again
ride	please
instead	while

2. สำนวน

- set out
- up there
- get down
- get up
- give your poor horse a rest
- ride on
- sometime later

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถออกเสียงคำศัพท์ และบอกความหมายได้ 8 ใน 10 คำ
2. บอกความหมายของสำนวนได้ 5 ใน 6 สำนวน
3. ตอบคำถามของข้อความที่อ่านได้ 4 ใน 5 คำถาม

UNIT 9 Passage 9 The Farmer, His Horse, and His Son

Once there was an old farmer, with a horse which was almost as old as himself. He set out one morning with his young son, to sell the horse before it died. Father and son walk, because the farmer did not want the horse to be too tired.

They met two men on the road who said : 'Why are you walking, farmer? you have a horse. It's a long way to the market.' The farmer knew that this was true, so he rode on the horse, while his son walked

Then they met two old ladies. 'What are you doing up there, farmer? Can't you see how tired your boy is?' So the farmer got down and his son rode instead.

Next three old men stopped them. One said : ' Why are you walking, farmer? Get up. It's too hot for an old man like you to walk today.' So the farmer got up behind his son, and they rode on.

Some time later, a young woman passed them. ' Why aren't you walking? she asked. 'It isn't far to market. Give your poor old horse a rest.'

So the farmer and his son, got down once again.

It is a fact that you cannot please all the people all the time.

กิจกรรมการเรียนรู้ที่สอนแบบสอศแทรกวันธรรม

ขั้นนำ

ครูกล่าวคำทักทาย และสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับนิทาน สุภาษิต หรือนิทานอีสป ที่นักเรียนเคยฟังหรือเคยอ่านมา

ขั้นสอน

1. ครูนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับนิทานที่ซึ้งคิดเป็นทำนองสั่งสอน และครูเล่านิทานสั้น ๆ ในลักษณะที่เจ้าของภาษา เรียกว่า Fable ซึ่งเล่าเพื่อจะเป็นการสั่งสอน ซึ่งส่วนมากจะเป็นเรื่องเล่ากันมานาน และเป็นที่ยุติกันแพร่หลายทั่วไป พร้อมทั้งครูแจกนิทานเหล่านั้นบางเรื่องให้นักเรียน จำนวน 8 - 10 เรื่อง เพื่อเป็นตัวอย่าง
2. ครูเปิดเทปเสียงเจ้าของภาษา อ่านนิทานดังกล่าวให้นักเรียนฟัง 4 - 5 เรื่อง พอเป็นตัวอย่าง
3. ครูอ่านออกเสียงข้อความในบทเรียนให้นักเรียนฟัง 1 เทียบ
4. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 11 - 12 คน เพื่อแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับเรื่องในบทเรียน รวมทั้งมีคนหนึ่งของแต่ละกลุ่มเป็นผู้บรรยายฉาก
5. ให้นักเรียนอ่านออกเสียง แล้วตอบคำถามเรื่องทอานควยการเคา

ขั้นสรุป

ครูใช้คำถามเพื่อทดสอบความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน แล้วครูกับนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบ

สื่อการเรียนรู้

1. นิทาน 8 - 10 เรื่อง
2. เทป
3. การแสดงบทบาทสมมติ

การประเมินผล

1. การสังเกตการแสดงบทบาทสมมติ

2. การซักถาม

- ศัพท์ สำนวน เนื้อหาในข้อความและการออกเสียง โดยการให้นักเรียนตอบคำถาม ดังต่อไปนี้

1. Why did the farmer want to sell his horse?

2. Why did the farmer and his son walk at first?

3. Why did the three old men tell the farmer to ride?

4. What sort of man do you think the farmer is?

5. Use the story to explain the 'fact' at the end of it?

3. ให้นักเรียนทำแผนผังความคิดท้ายบทเรียนเป็นการบ้าน

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้เอาความหมายของสำนวนจากบริบท

ขั้นนำ

ครูกล่าวคำทักทายและสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับนิทานสฤณีหรือนิทานอีสปที่นักเรียนเคยฟังหรืออ่านมา

ขั้นสอน

1. ครูทบทวนบริบท 6 ชนิด ของ Clark และ Silberstien ที่ได้เรียนไปแล้ว
2. ครูใช้คำถามนำเพื่อแนะให้นักเรียนสามารถใช้บริบทในการเดาคำศัพท์สำนวนและขอความในบทเรียน
3. ครูอ่านขอความในบทเรียนให้นักเรียนฟัง 1 เที่ยว แล้วให้นักเรียนอ่านเอง
4. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 11 - 12 คน เพื่อแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับเรื่องในบทเรียน รวมทั้งมีสมาชิกในแต่ละกลุ่มคนหนึ่งเป็นผู้บรรยายฉาก
5. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงแล้วตอบคำถามเรื่องผู้อ่านควยการเคา

ขั้นสรุป

ครูใช้คำถามเพื่อทดสอบความเข้าใจในเรื่องผู้อ่าน แล้วครูกับนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบ

สื่อการเรียนรู้

การแสดงบทบาทสมมติ

การประเมินผล

1. การสังเกต การแสดงบทบาทสมมติ
2. การซักถาม

- ศัพท์ ส่วนวน เนื้อหาในข้อความ และการออกเสียง โดยการให้นักเรียนตอบ
คำถามดังต่อไปนี้

1. Why did the farmer want to sell his horse?
 2. Why did the farmer and his son walk at first?
 3. Why did the three old men tell the farmer to ride?
 4. What sort of man do you think the farmer is?
 5. Use the story to explain the 'fact' at the end of it
3. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนเป็นการบ้าน

กิจกรรมการเรียนรู้ตามคู่มือครู

ข้อนำ

ครูกล่าวคำทักทาย และสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับนิทานสุภาษิต หรือนิทานอีสปที่นักเรียนเคยฟังหรืออ่านมา

ขั้นสอน

1. ครูออกเสียงศัพท์ และอธิบายความหมายของศัพท์ สำนวนในข้อความ
2. ให้นักเรียนอ่านเรื่องจากข้อความด้วยตนเอง
3. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 11 - 12 คน เพื่อแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับเรื่องในบทเรียน รวมทั้งมีสมาชิกในแต่ละกลุ่มคนหนึ่งเป็นผู้บรรยายฉาก
4. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงแล้วทอคำถามเรื่องทอาน

ขั้นสรุป

ครูใช้คำถามเพื่อทดสอบความเข้าใจในเรื่องทอาน แล้วครูกับนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบ

สื่อการเรียนรู้

การแสดงบทบาทสมมติ

ภาพประเมินผล

1. การสังเกต การแสดงบทบาทสมมติ
2. การซักถาม
 - ศัพท์ สำนวน เนื้อหาในข้อความ และการออกเสียง โดยให้นักเรียนทอคำถาม

ดังต่อไปนี้

1. Why did the farmer want to sell his horse?
2. Why did the farmer and his son walk at first?
3. Why did the three old men tell the farmer to ride?
4. What sort of man do you think the farmer is?
5. Use the story to explain the 'fact' at the end of it

3. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนเป็นการบ้าน

หมวดหมู่ของวัฒนธรรมที่อีสาน
ในกลุ่มทดลองที่ 1

หมวดหมู่ของวัฒนธรรม
ที่ใช้สอนนักเรียนที่เรียนวิชาการอ่าน
ภาษาอังกฤษ โดยวิธีการสอน ที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม

จากรูปแบบของวัฒนธรรม 11 รูปแบบ ที่ ดร. กัดศกทิพย์ สิงหนะเนติ ได้ทำการวิจัยไว้คือ

1. Various communicative functions.
2. Proper choice of words / sentences within certain situation.
3. Holidays and Celebrations.
4. Distinguishing tyoes of information.
5. Tones feeling attitudes.
6. Association with places or setting.
7. Daily past-time use
8. Sources of information.
9. Role relationship.
10. Rhetorical device in literature.
11. Cultural specificity about names.

เมื่อแยกย่อยออกเป็นวัฒนธรรมในส่วนที่จะเอืดย่อยลงไปอีก ก็จะได้ว่ารูปแบบทางวัฒนธรรม รูปแบบที่ 1, 2 และ 4 - 9 คือ

1. Various communicative functions.
2. Proper choice of words / sentences within certain situation.
4. Distinguishing typs of information .
5. Tones feelings attitudes.
- 6, Daily past-time use
7. Assosiation with places or setting.
8. Sources of information.

9. Role relationship.

ประกอบด้วย หัวข้อวัฒนธรรมย่อย ๆ ดังนี้คือ

1. การพบปะบุคคลหรือเพื่อนฝูง การสนทนาและอำลาจากกัน หัวข้อที่ใช้ในการสนทนา การแนะนำตัวบุคคลที่เพิ่งรู้จักกัน
2. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เช่น ความแตกต่างในด้านวัย ความใกล้ชิดทางสังคม และการมีอารมณ์ถึงเครือญาติตลอดการใช้รูปแบบคำสรรพนามหรือกริยาที่ใช้อย่างไร
3. วัย เพศกำเนิดฐานะทางสังคม การศึกษา ความเป็นแบบแผน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความมีสุนทรีย์ภาพ และบุคลิกภาพ จะสะท้อนออกมาให้เห็นในการพูดทั้งที่เป็นแบบแผน (Standard) และที่เป็นประเพณีนิยม (Traditional speech)
4. สิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความรู้สึกและโอกาสที่ควรแสดงความรู้สึก
5. การแสดงออกซึ่งความเคารพนับถือ
6. เนื้อเรื่องที่อ่านนั้น มีการออกเสียงเน้นให้เห็นลักษณะที่เป็นคำถาม คำสั่ง ความสงสัย การแสดงความนับถือ และอื่น ๆ
7. มีคำหรือเสียงที่นำมาใช้เป็น Contractions เช่น can't หรือ won't เป็นต้น
8. มีคำหรือรูปแบบ การออกเสียงสูงต่ำ ที่ทำให้การพูดของบุคคลเกิดมีชีวิตชีวา สนุกสนาน โดยการใช้ความรู้สึก หรือท่วงท่าประกอบ
9. ความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นในการใช้ภาษาใหม่ และจุดสำคัญที่ทำให้เกิดการผิดพลาด
10. ความไม่เหมาะสมในการใช้ถ้อยคำหรือการแสดงออกในการใช้ภาษาในวัฒนธรรมใหม่
11. ความแตกต่างระหว่างภาษาพูดกับภาษาเขียนในเรื่องการใช้คำศัพท์และโครงสร้าง
12. การอ่านออกเสียง การสะกด การนำเสนอมือลายมือ และการพิมพ์ คำที่เป็นตัวเลขในวัฒนธรรมใหม่

13. งานที่ผู้เยาว์ได้รับอนุญาตให้ทำทั้งที่บ้านและในโรงเรียน
14. ชนิดของสัตว์ที่เป็นที่ยอมรับให้นำมาเป็นสัตว์เลี้ยงและบทบาทของสัตว์เหล่านั้น

ในบ้าน

15. คำหรือข้อความที่โชกโชกตอมทางโทรศัพท์
 16. มีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องเสื้อผ้า การทำความร้อน การระบายอากาศ การจัดหาอาหาร และเครื่องมือ ที่เป็นเหตุมาจากการผันแปรทางอุณหภูมิของอากาศ
 17. ความนิยมการสูบบุหรี่ โอกาส และทัศนคติในเรื่องการสูบบุหรี่ และความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดบางประเภท
 18. มีเรื่องใดบ้างที่เป็นการเยาะแหย่หรือขำขันสามัญ ในกรณีเจ็บป่วยเล็ก ๆ น้อย ๆ
- ในบ้าน ในประเทศเจ้าของภาษา บุคคลจะเข้ารับการบำบัดรักษาจากแพทย์ได้อย่างไร

19. ความสำคัญของการนัดหมาย และการตรงต่อเวลา
20. การนัดหมายของหนุ่มสาว (Date)
21. การจราจร เครื่องหมายต่าง ๆ ตามท้องถนน ทางข้าม มิเตอร์จอดรถ การเดินทางแบบรอนแรมแบบเดินทางอาศัยรณาง
22. การเป็นเจ้าของรถ บทบาทของรถต่อครอบครัว
23. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ก้าวหน้า ที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตประจำวัน ความคิด การสนทนา และเรื่องราวต่าง ๆ ที่เป็นเนื้อหาสาระในการอ่าน
24. กีฬาที่เป็นที่นิยม และมีการแข่งขันเพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือลงเล่น
25. รายการวิทยุ และโทรทัศน์ ที่เสนอให้ประชาชนชม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

สำหรับเด็ก

26. งานอดิเรกที่หนุ่มสาวชอบปฏิบัติกัน
27. อาหารที่รับประทานกันในครอบครัว ลักษณะพิเศษของอาหารแต่ละมื้อการจัดที่นั่ง การเสิร์ฟ การสนทนาในโต๊ะอาหาร
28. เมื่อออกจากบ้านไปแล้ว จะสามารถหาซื้ออาหารได้จากที่ไหน

29. เครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ ซึ่งเป็นที่นิยมของ คนหนุ่มสาวและผู้ใหญ่โดยทั่วไป
ทัศนคติต่อการดื่ม เบียร์ ไวน์ และสุรา

30. นอกจากอาหารประจำวันแล้ว ยังมีอาหารว่างในช่วงเวลาใด
และราคาเป็นอย่างไร

31. บาร์ คาเฟ่ และภัตตาคาร ชนิดใดบ้างที่อาจจะพบเห็นได้ และมีลักษณะเป็น
อย่างไร

32. โรงภาพยนตร์ และโรงละคร สามารถพบเห็นได้ในบริเวณใด การซื้อตั๋ว
การหาที่นั่งทำอย่างไร หากจะพูดถึงคุณภาพ หรือความนิยมของสิ่งบันเทิงเหล่านี้จะพูดโดยใช้อะไร
อ้างอิง

33. กิจกรรมกลางแจ้งที่เป็นที่นิยม เช่น การแข่งม้า แข่งรถ หรือละครสัตว์

34. การแสดงนิทรรศการ สวนสัตว์ พิพิธภัณฑ์ พิพิธภัณฑ์ และพิพิธภัณฑ์
การศึกษาของเด็ก และการพักผ่อน หรือความสนุกสนานของผู้ใหญ่

35. สิ่งที่ใช้อำนวยความสะดวกในการเดินทาง ทั้งระยะสั้น และระยะยาว เช่น
การเดินทางรอบเมือง การเดินทางจากเมืองหนึ่งไปยังอีกเมืองหนึ่ง รถไฟ รถประจำทาง และ
เครื่องบิน

36. ข้อแตกต่างระหว่างชีวิตในเมืองกับชนบท

37. บริเวณที่พักอาศัย ที่จอดรถ และสภาพธรรมชาติอื่น ๆ ที่ดึงดูดใจให้คนไปเที่ยว
พักผ่อนหย่อนใจใน

38. ความนิยมเกี่ยวกับการพักผ่อนในฤดูร้อน การเดินป่า การท่องเที่ยว โดยรถ
จักรยาน

39. การฝากเงิน และการออมทรัพย์

40. งานบ้านเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่เด็ก ๆ หรือวัยรุ่นได้รับอนุญาตให้ทำได้และงานที่
ได้รับค่าตอบแทน ซึ่งจะมีหลักการจ่ายเงินแก่ผู้ปฏิบัติ

41. อาชีพที่ช่วยเหลืการทำกรเงิน ซึ่งจะตอบแทนแก่ผู้ปฏิบัติงานเป็นเวลาอัน
ยาวนาน และความช่วยเหลือที่รัฐให้แก่ผู้ไม่มีงานทำ

จากรูปแบบที่ 3 คือ Holidays and celebrations จะรวมสิ่งที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมทาง ๆ (Cultural heritage) เข้าไปด้วย ซึ่งมีรายละเอียดของหัวข้อวัฒนธรรมย่อยดังนี้คือ

1. นิทาน เรื่องราวต่าง ๆ ขนบธรรมเนียมประเพณี นิยาย ความเชื่อที่เป็นเรื่องราวในสังคม
2. เพลง เพลงกล่อมเด็ก กลอน จังหวะในการสวด
3. แนวปฏิบัติที่แสดงถึงความเป็นระเบียบในบ้าน โรงเรียนที่สาธารณะ การเล่นกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจในพิธีการต่าง ๆ
4. เทศกาลต่าง ๆ ที่ปรากฏในปฏิทิน และเป็นวันหยุดราชการ จุดเด่นสำคัญของวันเหล่านั้น และวิธีการฉลอง
5. คนหนุ่มสาว และเด็ก ๆ ทำอะไรในวันหยุดและวันทำงาน
6. ความสำคัญของการไปโบสถ์ในวันอาทิตย์
7. เกมที่นิยมเล่น
8. โอกาสที่บุคคลจะได้เข้าร่วมร้องเพลง เล่นดนตรี

จากรูปแบบที่ 10 คือ Rhetorical device in literature ซึ่งมีรายละเอียดของหัวข้อวัฒนธรรมย่อยดังนี้ คือ

1. เพลง เพลงกล่อมเด็ก กลอน โคลง จังหวะในการสวด
2. ลีลา รูปแบบการเขียนที่ถูกนำมาสอน และใช้ในการเขียน
3. การเริ่มต้น ลงท้าย จดหมาย

จากรูปแบบที่ 11 คือ Cultural specificity about names มีรายละเอียดของหัวข้อทางวัฒนธรรมย่อย ดังนี้คือ

1. การตั้งชื่อ การเรียกชื่อเล่น
2. ลักษณะเฉพาะของชื่อคนในประเทศต่าง ๆ ที่ทำให้สามารถเดาเชื้อชาติของเจ้าของชื่อได้

ตัวอย่างวัฒนธรรมในสังคมตะวันตกที่พูดภาษาอังกฤษ
ที่นักเรียนควรทราบ เพื่อการเอาใจความ

ประเทศตะวันตกที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้ หมายถึง ประเทศที่พูดภาษาอังกฤษ ซึ่งมีอังกฤษ แคนาดา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และสหรัฐอเมริกา และวัฒนธรรมที่จะกล่าวถึง ส่วนมากจะกล่าวถึงโดยส่วนรวม ในส่วนที่แต่ละประเทศมีความคล้ายคลึงกัน แต่ในบางส่วนจะพบว่า กล่าวถึงประเทศสหรัฐอเมริกาค่อนข้างมาก เพราะชาวต่างประเทศที่พูดภาษาอังกฤษและมีจำนวนมาก ซึ่งผู้เรียนภาษาอังกฤษมีโอกาสจะพบมากกว่าชาวต่างประเทศที่พูดภาษาอังกฤษที่มาจากประเทศอื่น คือ ชาวอเมริกัน

วัฒนธรรมในสังคมตะวันตกที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้ จะแยกเป็นหัวข้อพอสังเขป ซึ่งเป็นวัฒนธรรมพื้นฐานในการดำรงชีวิตประจำวัน ที่ชาวตะวันตกมักปฏิบัติกันโดยทั่วไป

1. ชีวิตในครอบครัว

- ในประเทศตะวันตกหรือประเทศที่พูดภาษาอังกฤษส่วนมากแล้ว พ่อแม่จะออกไปทำงานเพื่อรับเงินเลี้ยงดูครอบครัว แม่บ้านจะอยู่ทำงานบ้านต่าง ๆ ทางคนต่างหน้าที่ของตน ลูก ๆ ส่วนมาก จะอยู่ที่โรงเรียนในระหว่างกลางวัน

- เรื่องงานประจำบ้าน บางครั้งลูกชายหรือแม่แต่พ่อแม่นักต้องลงมือช่วยด้วย ส่วนครอบครัวอเมริกันมักถือหลักความยุติธรรม แบ่งหน้าที่กันทำทุกคน ไม่เอาเปรียบกัน

- การออกความเห็น และการรวมกันตัดสินใจระหว่างพ่อแม่และแม่บ้าน กระทำไปโดยถือหลักเสมอภาค คู่สามี ภรรยา จะต่างคนต่างรักใคร่กลมเกลียวกัน และมีขอบเขตโรย่าย ๆ กัน

- ในครอบครัวชาวตะวันตกและชาวอเมริกัน มีความสำคัญสูงในเรื่องวันครบรอบปีของโอกาสสำคัญต่าง ๆ เช่น วันครบรอบปีของการดำเนินธุรกิจ และถือว่าเป็นเรื่องสำคัญที่สุดคือวันครบรอบปีของวันแต่งงาน ซึ่งจะมีการเลี้ยงฉลองและถือว่าเป็นวันสำคัญที่สุดวันหนึ่งของคู่สามี ภรรยา ซึ่งปีที่จะมีการเลี้ยงฉลองอย่างมีความหมายมากที่สุดคือ เมื่อคู่สามี ภรรยา อยู่กันมาครบ 25 ปี ที่เรียกว่า silver Anniversary และครบ 50 ปี ที่เรียกว่า Golden Anniversary เป็นต้น

- นอกจากการเลี้ยงฉลองครบรอบปีแล้ว งานเลี้ยงฉลองในครอบครัวหรือระหว่างเพื่อนฝูง ก็เป็นประเพณีที่นิยมมากและขาดเสียมิได้ในหมู่ชาวตะวันตกโดยทั่วไป เช่น ชาวอเมริกัน ถ้าเป็นเรื่องของขวัญ ก็มักจะหาซื้อของขวัญที่เหมาะสมกับผู้รับ และจะเอาของขวัญชิ้นนั้นไปเก็บซุกซ่อนไว้ก่อน เพื่อจะก่อให้เกิดความแปลกใจในวันเกิด หากพ่อแม่หรือเพื่อน ๆ ต้องการจะจัดงานปาร์ตี้ก็มักจะแอบปรึกษากันเพื่อเตรียมการจัดงานโดยปกปิดไว้ไม่ให้เจ้าของวันเกิดใครล่วงหนา เพื่อก่อให้เกิดความแปลกใจ

- ครอบครัวชาวตะวันตกส่วนมากมักจะมีหมอประจำครอบครัว ไว้ขอคำแนะนำปรึกษาเกี่ยวกับอาการเจ็บไข้ต่าง ๆ หมอส่วนมากจะมีคลินิกเป็นของตนเอง ก่อนที่ใครจะไปหาหมอจะต้องโทรศัทพ์ นัดจองเวลาเขาพบให้แน่นอน เพราะเวลาในสังคมตะวันตกโดยเฉพาะในสังคมอเมริกันนั้นเป็นของมีค่า เมื่อไปหาหมอแล้ว หมอมักจะเขียนใบสั่งยาให้ไปซื้อยารับประทานเอง และนัดให้โทรศัพทกลับไปหาหมอ ภายใน 1 - 2 วัน เพื่อบอกหมอถึงอาการหลังรับประทานยาแล้ว

- ในการซื้อของกินและของใช้ในครอบครัว ส่วนมากแล้วทั้งพ่อและแม่บ้านมักจะไม่ซื้อพร่ำเพรื่อ แต่จะซื้อในคราวเดียวกันเป็นจำนวนมาก เพราะอาจจะไปซื้ออาทิตย์ละ 1 ครั้ง เพราะวันธรรมดา มีระเบียบหรือต้องออกไปทำงาน การจ่ายตลาดส่วนมากแม่บ้านจะเป็นผู้ไปซื้อ และใช้บัตรเครดิตการรูด มักซื้อของมากมายจนลืมนัดถึงจำนวนเงินรวมจะมากหรือน้อยก็ตอนที่ทางร้านคิดเงิน และทางธนาคารส่งบัญชีการใช้จ่ายทั้งหมดมาให้คุณนั่นเอง

- ประชาชนในสังคมตะวันตกโดยเฉพาะชาวอเมริกันจะต้องเสียภาษีให้กับรัฐ โดยจะประเมินเงินภาษีจากรายได้ ซึ่งเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนให้กับชาวอเมริกันพอสมควร เพราะมีการเรียกเก็บอย่างหนัก ภาษีแต่ละอาชีวะจะถูกเรียกเก็บในอัตราที่ไม่เท่ากัน พวกเศรษฐีเจ้าของที่ดิน และพวกที่หาเงินได้คล่อง เช่น นักธุรกิจ นักแสดง จะถูกเรียกเก็บหนักที่สุด ซึ่งภาษีที่รัฐเรียกเก็บเป็นจำนวนมากนั้นจะถูกนำมาใช้ในด้านบริการสังคมอย่างมาก

- การบริการสังคมที่รัฐหรือประเทศจัดให้ นั้น จะจัดให้กับผู้อยู่อาศัยในครอบครัวที่ย้ายเข้ามาอยู่ในรัฐใดรัฐหนึ่งหรือเมืองใดเมืองหนึ่ง เป็นระยะเวลาตามที่กฎหมายของรัฐนั้น หรือเมืองนั้นกำหนดไว้ก็จะได้รับสิทธิอันชอบธรรม มีคุณสมบัติที่จะร้องขอความช่วยเหลือด้านค่าใช้จ่ายกับหน่วยงานของรัฐได้ ถ้าหัวหน้าครอบครัวตกงานหรือไม่มีรายได้ หรือเจ็บป่วยจนไม่สามารถหา

รายได้มาจุนเจือครอบครัวได้ รัฐก็จะจ่ายเงินค่าประกันสังคมในรูปของเงินจำนวนน้อย และสำหรับแลกอาหาร เครื่องดื่มโดยจะแจกเป็นรายหัวให้กับบุคคลในครอบครัว และตัวนั้นจะมีอายุใช้ไ้ภายใน 7 - 10 วัน ตัวนี้จะใช้แทนที่หรือของมีนเมาอื่น ๆ ไม่ได้

- เรื่องการยาร้างถือได้ว่าเป็นเรื่องธรรมดา และในสังคมตะวันตกปัจจุบันนี้นั้น เมื่อหนุ่มสาวรักกัน ก็จะย้ายมาอยู่ด้วยกัน เมื่อเกิดเรื่องขัดเคืองใจก็จะแยกจากกัน ฉะนั้นเรื่องของการแต่งงานในปัจจุบันนี้จึงไม่เกิดขึ้นโดยบ่อยนัก อัตราของการหย่าร้างจึงลดลงไปตามส่วนจะมีแต่เฉพาะหนุ่มสาวที่มีถือศาสนาคริสต์ นิกายโรมันคาทอลิกเท่านั้น ที่ยังคงเชื่อมั่นในความศักดิ์สิทธิ์ของการแต่งงานต่อหน้าพระผู้เป็นเจ้าภายในโบสถ์และเมื่อแต่งงานกันแล้วจะไม่มีมีการหย่าร้างอย่างคนทั่วไป

- ในวันอาทิตย์ชาวคริสต์ที่เคร่งศาสนาส่วนมากมักจะไปโบสถ์ ซึ่งจะมีการจัดกิจกรรมชนิดต่าง ๆ ซึ่งแตกต่างไปจากศาสนาพุทธของไทยเรา สมาชิกของโบสถ์จะสามัคคีกัน รักใคร่สนิทสนมกัน และร่วมกันจัดกิจกรรมชนิดต่าง ๆ ในโอกาสต่าง ๆ อยู่เสมอ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นงานการกุศลเพื่อสมทบทุน หรือจัดหาทุนสำหรับงานกุศลหรือบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม

- ในบ้านของครอบครัวชาวตะวันตก โดยทั่วไปแล้ว มักจะมีแบบฉบับเฉพาะตายตัวของห้องต่าง ๆ เช่น ห้องรับแขกและห้องพักผ่อนของครอบครัว ห้องรับแขกหรือ Living room คือห้องที่เขทอนรับแขก เครื่องเรือนในห้องนี้จะมีชุด โซฟา พรมโต๊ะกลาง 1 ตัว หรืออาจจะมืโต๊ะข้างอีก 2 ตัว เพอร์ริเจอร์ และตู้โชว์ประกอบห้องมักจะเลือกใช้ชนิดดี เพื่อแขกแขกที่แวะมาเยี่ยมเยือน ส่วนห้องพักผ่อนของครอบครัวหรือ Family room นั้นจะเป็นห้องที่มีบรรยากาศสบาย ๆ และเป็นกันเองมากกว่าห้องแรก เพราะเป็นบริเวณที่สมาชิกภายในบ้านมาพักผ่อนหาความสำราญในยามว่างภายในห้อง จึงมักจะมีเครื่องเสียงหรือเครื่องเล่นไฟฟ้าจำพวกโทรทัศน์ วีดีโอ ไวประกอง และอาจจะเป็นห้องเฝ้ายามักัดกรวยของแม่บ้าน และห้องอ่านหนังสือพิมพ์ของพ่อมานไปโน้ตควัย และในบางครั้งครอบครัวที่อาศัยอยู่ในบ้านที่มีขนาดเล็ก หรือในห้องเช่า ห้องรับแขกและห้องพักผ่อนของครอบครัวก็อาจจะเป็ห้องเดียวกัน

2. เรื่องเกี่ยวกับเด็กเล็กและเด็กวัยรุ่น

- เด็ก ๆ นั้น ไม่ว่าชนชาติไหน ๆ ต่างก็เอ็นดูและรักใคร่ด้วยกันทั้งสิ้น ในสังคมของชาวตะวันตกยกย่องเด็ก ๆ ของเขามาก เด็กที่ยังอยู่ในวัยเด็กเล็ก หรือในระดับประถมศึกษา จะได้รับการดูแลเอาใจใส่เป็นพิเศษ เด็กที่อยู่ในห้องเรียนจะเรียบร้อยกว่าเมื่ออยู่นอกห้องเรียน เพราะเด็กที่ซุกซนหรือทำผิดจะถูกทำโทษให้นั่งอยู่ในห้องหลังจากโรงเรียนเลิกแล้ว และการทำโทษเด็กนักเรียนนั้นจะไม่มีการตี

ส่วนการทำโทษเด็กคือหรือชนในบางแห่งเป็นความผิด เด็ก ๆ น้อย ๆ ก็จะกักบริเวณ ห้ามดูทีวี ห้ามกินขนม หรืออื่น ๆ ที่ไม่หนักหนานัก แต่หากเป็นความผิดที่ต้องการทำโทษให้หลายจำ ซึ่งจะทักท้อเมื่อเด็กค้อมาก ๆ เท่านั้น ก็อาจจะมีการตีกันด้วยฝ่ามือแรง ๆ เรียกว่า Spanking

- เด็กวัยรุ่นในสังคมของประเทศตะวันตก เป็นวัยที่ก่อให้เกิดความวุ่นวายใจกับพ่อแม่มาก เพราะวัยนี้เด็กวัยรุ่นจะออกสังคมมาก พบปะกับเพื่อนฝูงมาก ดังนั้นปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กวัยรุ่นจึงเกิดขึ้นจากความขัดแย้งต่าง ๆ ที่มีในหมู่เพื่อนฝูง เช่น การมีนัดเที่ยวกับคู่ครอง การแต่งกายตามแฟชั่น ไกลคลมกลืนกับความนิยมของพวกพ้อง นอกจากนี้ก็ยังมีปัญหาที่นาหนักใจอีกคือ ปัญหาเรื่องเพศ และยาเสพติด เรื่องการมีแฟนหรือคู่กัด (Date) เป็นเรื่องธรรมดาเหลือเกินในสังคมตะวันตก เพราะเป็นการแสดงออกอย่างเปิดเผยทางมนุษยสัมพันธ์ เด็กวัยรุ่นจะรู้จักเริ่มมีนัดเที่ยวตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษา ถ้าหนุ่มสาวคนใดไม่มีคู่กัดเลยจะถูกมองด้วยสายตาแปลก ๆ เพราะแสดงว่ามีอะไรบางอย่างผิดปกติเกิดขึ้นกับบุคลิกภาพของคนคนนั้น หนุ่มสาวชาวตะวันตก โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวอเมริกันเขาหาคนแปลกหน้าได้ง่าย หากเขาสนใจใครเขาก็จะเดินไปทักทายคนที่เขาสนใจได้ง่าย ๆ ดังนั้นหนุ่มสาวพวกนี้จึงเปิดเผยไม่ทำตัวลึกลับ และหากเขาชอบใครเขาก็จะเอยมัดคน ๆ นั้น ให้ไปคาเฟ่พบปะ ฟังดนตรีหรือไปเดินเที่ยว หากเขาไม่ชอบใครเขาก็จะเดินหนีไป การมีนัดเที่ยว เช่นนี้เรียกว่าเป็นการมองหาแฟนหรือคู่ครองก็ได้ แต่ไม่จำเป็นว่าจะต้องสิ้นสุดลงด้วยการแต่งงาน เพราะหนุ่มหรือสาวบางรายอาจจะมีคู่ครองพร้อม ๆ กันที่เคี้ยวหลาย ๆ ราย

นอกจากปัญหาในเรื่องเพศ ซึ่งเป็นปัญหาที่นาหนักใจสำหรับวัยรุ่นในสังคมตะวันตกแล้ว ศัตรูตัวสำคัญที่ทำลายและบั่นทอนสุขภาพของวัยรุ่น โดยเฉพาะในประเทศสหรัฐอเมริกา ก็ได้แก่

ยาเสพติด (ศัตรูตัวที่ตามติดมาคือ "กามโรค") ลักษณะของยาเสพติดนั้นถ้าเป็นชนิดร้ายแรง ก็เช่น เฮโรอีน มักจะระบาดในหมู่คนยากจนและไร้การศึกษา แต่ในหมู่วัยรุ่น นักเรียน นักศึกษา มักใช้จำพวกกัญชา โดยนิยมชวนใบแห้งสูบเป็นบุหรี่ หรืออาจจะมีการดื่มน้ำปลาล้าง (pot) นอกจากนี้ยังมีโคเคน ซึ่งเป็นยาชนิดที่สกัดจากพืช เพื่อกระตุ้นให้เกิดอาการหลอนทางประสาท ปัจจุบันนี้ในสหรัฐอเมริกาเมื่อยาเสพติดที่ร้ายแรงกว่าเฮโรอีน คือ แครก ซึ่งเริ่มระบาดแพร่หลาย ในหมู่วัยรุ่นแล้ว

ในประเทศตะวันตกส่วนใหญ่ การศึกษามัธยมศึกษาบังคับจะมีถึงระดับวิทยาลัย (College) ฉะนั้นชีวิตส่วนหนึ่งของเด็กวัยรุ่นก็จะอยู่ในระดับต่าง ๆ ซึ่งเป็นการศึกษามัธยมศึกษา เด็กในวัยศึกษา เหล่านี้ จะมีชีวิตสังคมรวมอยู่ในหมู่เพื่อนร่วมชั้นเกือบตลอดเวลา มีการแบ่งพวกเป็นกลุ่ม ๆ ตามอุปนิสัยความชื่นชอบของคนที่ในแต่ละกลุ่มนั้น พ่อแม่ที่มีเงินทองก็จะให้ลูกเขาเรียนในวิทยาลัยที่ชื่อเสียง นักศึกษาบางรายจะอยู่ในหอพักบางก็จะเช่าหอรวมกันกับเพื่อนเพื่อประหยัดค่าเช่าหอกัน ในวัยเรียนนี้ถ้าไม่จำเป็นจริง ๆ แล้ว หนุ่มสาวจะยังไม่ย้ายเข้ามาอยู่รวมห้องเดียวกันแบบคู่รัก

3. การทำรงชีวิตในสังคม

- ชีวิตประจำวันของชาวตะวันตกต้องอยู่ในสังคมที่รีบเร่งตั้งแต่เช้าจรดเย็น ฉะนั้น เวลาสำหรับอาหารแต่ละมื้อจึงมีจำกัดอาหารแต่ละมื้อจะจัดเตรียมอย่างง่าย ๆ เช่น อาหารเช้าของผู้ใหญ่จะเป็นขนมปัง ไข่ดาว และอาจจะมีแฮมบ้าง เครื่องดื่มคือ นมสดหรือน้ำผลไม้สด ส่วนอาหารเช้าของเด็ก ๆ มักจะเป็นข้าวสำหรับรูป (บรรจุในกล่อง) เอามาเทใส่ชาม เติมน้ำมัน น้ำตาล หรือเกลือ แล้วเติมผลไม้ผ่านอีกสักชั้น เป็นต้น

ส่วนอาหารหลักในกรณีที่อยู่บ้านสำหรับครอบครัวทั่ว ๆ ไป ในกรณีรีบเร่งหรือเมื่อยามมีงานยุ่งก็จะเป็นไส้กรอกรมควัน และถั่วกระป๋อง เพราะหาซื้อได้ง่ายในราคาถูกสะดวก และเก็บกินได้ในบ้านได้เมื่อพอลานหรือแม่บ้านเกิดหิวขึ้นมา ก็แกะไส้กรอกออกจากถุงเปิดกระป๋องถั่ว เอาสองสิ่งนี้รวมกัน แล้วตักบนเตาแก๊สอุ่นสักพักหนึ่งก็ทานได้ใช้เวลาไม่นานและไม่ต้องใช้มือในการปรุง แต่ในกรณีแม่บ้านว่างทำอาหาร อาหารมื้อหลักก็อาจจะเป็นอาหารชนิดใดก็ได้ที่แม่บ้านต้องการจะทำ

นอกจากนี้กรณีที่พักไปหรือทำงานนอกบ้านพ่อกับแม่จะเอาอาหารไปจากบ้าน ซึ่งอาจจะเป็นแซนวิช หรือแฮมเบอร์เกอร์ และในกรณีที่ไมได้นำอาหารไปจากบ้าน ตามท้องถนน ก็มีร้านอาหารประเภทเสิร์ฟไวไวเร็ว คือ Fast Food เพื่อให้ทันกับความต้องการของบุคคล ที่อยู่ในสังคมอันเร่งรีบ ซึ่งส่วนมากจะขายหรือแฮมเบอร์เกอร์ ซึ่งประกอบด้วย ขนมปังกลม อยู่บนและล่าง สอดไส้ด้วยแฮมหรือเนยคุดทอด ผัก พร้อมเครื่องเทศรส การทานแฮมเบอร์เกอร์ จะทานได้ประมาณ 1 อัน และราคาก็ถือว่าถูกกว่าอาหารชุด ร้าน Fast Food ที่มีชื่อเสียงโด่งดังมากของอเมริกา และมีสาขาแพร่หลายไปเกือบทั่วโลกแล้ว คือ ร้านแมคโดนัลด์ สินค้าที่ลือชื่อและเป็นที่รู้จักกันทั่วไป ไค้แก แฮมเบอร์เกอร์ มีทั้งขนาดธรรมดาและขนาดใหญ่ที่เรียกว่า Big Mac อาหารที่ขายดีควบคู่กับแฮมเบอร์เกอร์ คือเครื่องดื่มประเภท โค้ก และเป๊ปซี่

- การซื้อเสื้อผ้า

เนื่องจากสังคมตะวันตกโดยทั่วไปเป็นสังคมที่คิดค่าแรงงานคนสูงมาก ดังนั้นเสื้อผ้าที่สวมใส่ จึงเป็นชุด เสื้อผ้า หรือกางเกงประเภทสำเร็จรูป มีระบบกำหนดขนาดเสื้อผ้า ขึ้นต่าง ๆ ไว้อย่างทั่วถ้วนเหมือนกันหมด ไม่ว่าจะมีผลผลิตออกมาจากโรงงานใด ดังนั้นการเลือกซื้อเสื้อผ้าใส่ของแต่ละคนจึงกระทำโดยสะดวกเพียงแต่จำสัดส่วนและขนาดของตัวเองไว้ ก็จะซื้อเสื้อผ้าใส่ได้พอดีตัวทุกครั้งไปไม่ว่าจะเป็นเสื้อผ้าประเภทใด หรือยี่ห้อใดก็ตาม ยกเว้นคนที่ร่างกายผิดปกติหรือทุพพลภาพ ซึ่งจะต้องใส่เสื้อผ้าที่สั่งตัดพิเศษ ซึ่งมีราคาแพงกว่า

- อาชญากรรมบนท้องถนน

เมืองหลวงในประเทศตะวันตกโดยทั่วไปเป็นเมืองใหญ่ย่อมต้องมีคนหลายประเภทรวมทั้งประเภทยากจนไร้การศึกษา ซึ่งส่วนหนึ่งจะหาเงินด้วยการฉ้อโกงชิงวิ่งราวหรือประกอบอาชญากรรมอื่น ๆ ซึ่งมีมากมาย เช่น

1. การจี้ปล้นโดยใช้ปืน ซึ่งส่วนมากมักจี้ข้างหลัง แล้วล้วงเอาเงินไป ซึ่งบางรายอาจใช้มีด

2. การปล้นเงี่ยง ประเภทนี้จะลอบทำร้ายคนข้างหลัง มักใช้ปืนระยะเหยี่ยวให้สลบ แล้วคนหาเอาทรัพย์สินมีค่าไป

3. พวกหัวขโมยประเภทคันทันแนว มักจะเสาะบ้านคนเพื่อขนย้ายสิ่งของ ประเภทนี้ทำงานกันเป็นทีม

4. พวกกระชากกระเป๋าคอยฉกชิงกระเป๋ายูรีมถนน เทียบมักเป็นผู้หญิงหรือผู้ที่มิรูปร่างอันงดงาม

- ในประเทศตะวันตกส่วนมาก โดยเฉพาะในอเมริกา มีกฎหมายหลายข้อที่กำหนดให้ผู้อยู่อาศัยในชุมชนต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของชุมชน เพื่อให้ชุมชนสะอาด เรียบร้อย หากฝ่าฝืนก็จะมีคามผิดตามกฎหมายโดยตำรวจจะเป็นผู้ตรวจตรา และนำหมายศาลไปส่งให้ถึงประตูบ้านของผู้กระทำความผิดกฎหมายที่กำหนดไว้เหล่านี้ เช่น

- ในฤดูหนาวเจ้าของบ้านจะต้องจัดน้ำแข็งจากริมทางเทหามาบ้านของตนเองออกให้เรียบร้อย

- เจ้าของบ้านจะต้องปิดฝาถังขยะให้เรียบร้อย หากวางถังขยะไว้หน้าบ้าน

- เจ้าของบ้านจะต้องดูแลพาหนะให้อยู่ที่บ้านให้เรียบร้อย ไม่ปล่อยให้สภาพรถ

เสื่อมโทรม เช่น ไฟเลี้ยวแตก เป็นต้น

- เจ้าของบ้านจะต้องดูแลสัตว์เลี้ยงของตนเอง เช่น สุนัขจะต้องนำไปจดทะเบียน ฉีดยาทุกปี และพาไปเดินเล่นทุกเย็น รวมทั้งไม่ปล่อยให้ออกไปเพ่นพ่านกัดใครก็ได้

- ขนบธรรมเนียมประเพณี

ในประเทศตะวันตกบางประเทศมีขนบใหญ่และเปิดรับผู้ที่จะเข้าไปอยู่ใหม่อยู่ตลอดเวลา เช่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย หรือแม้แต่อังกฤษ ประชาชนในประเทศนั้น ๆ จะมาหลายแหล่งด้วยกัน เช่น จาก โปแลนด์ โปรตุเกส สเปน หรือประเทศในเอเชีย ฯลฯ ดังนั้น ขนบธรรมเนียมประเพณี จึงมีหลายแบบ คนกลุ่มหนึ่งก็มีขนบธรรมเนียมประเพณีประจำคนกลุ่มนั้น เช่น การเข้าโบสถ์ ชาวยิวก็จะเข้าแต่โบสถ์ของชาวยิว และคริสเตียนจะเข้าแต่โบสถ์พระคริสต์ การจัดฉลองพิธีแต่งงานก็ไม่เหมือนกัน สุดแล้วแต่ชาวชนบธรรมเนียมประเพณีที่รักษากันมา จากบรรพบุรุษจะนิยมทำกันลักษณะไหน แตกกันข้อสำคัญว่าชนบธรรมเนียมประเพณีนั้น ๆ จะต้องไม่ขัดต่อกฎหมาย และไม่ก่อกวนความสงบสุขของสังคม

ประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศใหญ่และปกครอง ระบบประชาธิปไตยที่ประชาชนทุกคน มีสิทธิเสรีภาพอย่างเต็มที่ที่จะทำอะไรก็ได้ตามใจ โดยไม่ขัดต่อกฎหมาย ฉะนั้นชาวอเมริกันจะเคร่งครัดอย่างมากในเรื่องเสรีภาพหากพบว่า มีการล่วงละเมิดเสรีภาพหรือขัดขวางความมีเสรีภาพของพวกเขาไม่ว่าจะในลักษณะใดก็ตาม ชาวอเมริกันจะมีความสนใจมากในเรื่องนี้และจะฟ้องร้องกันถึงโรงศาลอยู่เสมอ ๆ

- สภาพในฤดูหนาว

สำหรับประเทศตะวันตกที่อยู่ในเขตหนาวจะมีหิมะตก ซึ่งคนไทยที่ไม่เคยเห็นหิมะหรือสัมผัสกับอากาศหนาวเช่นนั้น ก็คงจะรู้สึกตื่นเต้นเมื่อได้เห็นครั้งแรก

ครอบครัวชาวตะวันตกที่อยู่ในเขตที่มีหิมะจะมีกิจกรรมในฤดูหนาวแปลกไปจากฤดูร้อนบ้าง บ้านส่วนมากจะมีเครื่องปรับอากาศในฤดูหนาว (Heater) และเตาผิงที่ไม่มีประโยชน์ในฤดูร้อนก็จะได้ใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ในฤดูหนาวนี้เอง งานกวาดหรือตัดหิมะด้วยรถกวาดจะเป็นงานประจำวันที่หาเมื่อหนาวและกินแรงมาก บ้านไหนที่มีรถยนต์แต่ไม่มีโรงเก็บรถ และต้องจอดรถไว้ริมถนนจะต้องออกแรงตัดหิมะออกจากตัวถังรถ เครื่องของรถยนต์จะถูกหล่อลื่นด้วยสารกันแข็ง (Anti-Freeze) เพื่อให้ติดเครื่องยนต์ได้ง่ายขึ้น

4. เพื่อนบ้าน

คำว่าเพื่อนบ้านในสังคมตะวันตก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสังคมอเมริกัน หมายถึงเพื่อนบ้านหรือเพื่อนข้างห้อง และครอบครัวที่อาศัยอยู่ในละแวกใกล้เคียง และถือหลักกันว่าต่างคนต่างอยู่ต่างคนต่างรับผิดชอบหน้าที่ตัวเองจะทอดูแล ดังนั้นความสัมพันธ์ของผู้คนในระหว่างเพื่อนบ้านข้างเคียงจึงมีอยู่น้อย หากบ้านไหน หรือห้องพักไหน ทำเสียงดังเอะอะหนวกหู เป็นที่รบกวนเพื่อนบ้านก็จะได้ยินเสียงกระพวงพวง เป็นการเตือนให้เงียบ แต่ในเรื่องความสัมพันธ์นั้นจะยกเว้นเฉพาะพวกกลุ่มแม่บ้านซึ่งมีเวลาว่างอยู่กับบ้านจึงจะมีเวลารู้จักคุ้นเคยกับเพื่อนบ้านบ้าง

การยื่นมือช่วยเหลือและการผูกมิตรกับคนแปลกหน้าจะมีในบางถิ่นของคนที่มีสกุล ในชนบทหรือในหมู่บ้านที่มีผู้คนไม่หนาแน่น ถ้าเป็นในเมืองใหญ่ ๆ แล้วมักจะเฉลนน้ำใจ แต่การไปมาหาสู่ในหมู่เพื่อนฝูงที่สนิทสนมเป็นสิ่งที่จำเป็น อาจจะเป็นเพราะความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้น หรือมีเหตุผล

ประโยชน์ในแง่ธุรกิจรวมกัน บางครั้งจะมีการชวนเพื่อนมารวมรับประทานอาหารที่บ้านด้วย

5. ຍວດຍານพาหนະ

ຍວດຍານพาหนะมีบทบาทสำคัญในแง่ของการเดินทางสัญจรไปมา เพราะประเทศตะวันตกหลายประเทศ เช่น แคนาดา อเมริกา ออสเตรเลีย มีเนื้อที่ขอบเขตกว้างขวางแทบทุกบ้านจะมีรถยนต์กันบ้านละคัน การมีรถ 2 - 3 คัน ไม่ใช่เรื่องแปลก เพราะรถยนต์ในประเทศดังกล่าวโดยทั่วไปแล้วหาซื้อได้ง่าย เปลี่ยนง่าย มีรุ่นใหม่ออกมาให้เลือกใช้ทุกปี และผู้ที่มีฐานะดีในหมู่แวดวงธุรกิจ ส่วนใหญ่จึงเปลี่ยนรถกันทุกปี

ที่จอดรถเป็นบริเวณที่หายาก จะมีมีเตอร์หยอดเหรียญ คิดค่าจอดรถเป็นรายชั่วโมง เพื่อป้องกันมิให้ใครจอดรถทิ้งไว้ในสถานที่นั้นนาน ๆ ถ้าเป็นที่แออัด มีเตอร์จะให้จอด รายละเอียด 15 - 30 นาที และมีเตอร์จะอนุญาตให้จอดได้นานที่สุด 2 ชั่วโมง ในที่ที่ไมแออัด และหากจอดเกินเวลา หรือมีการจอดผิดที่ผิดกฎจราจรจะมีรถยกจากทางราชการมาขยับไป บางที่เจ้าของเองก็ไม่ทราบว่ารารถโดยยกไปแล้ว

บริษัทห้างร้านที่จัดลานจอดรถไว้กว้างใหญ่ที่สุดจะ ได้แก่ ห้างสรรพสินค้าประเภท Super Market เพราะจะมีลูกค้าที่แวะเวียนมาซื้อของใช้ประจำวันกันไม่ขาดสาย ความกว้างใหญ่ของลานจอดรถนี้ ทำให้ลูกค้าที่ความจำไม่ค่อยดีปดหัวเป็นประจำ เพราะกลัวจะซื้อสินค้าเสร็จ ก็ลืมไปแล้วว่าจอดรถทิ้งไว้ตรงบริเวณไหนของลาน

6. อาชีพ

ในประเทศอเมริกา ถือกันว่า อาชีพหมอบโดยเฉพาะนายแพทย์ทันตศัลยกรรม หรือผ่าตัด ทำเงินได้มากที่สุด ถัดลงมาได้แก่อาชีพช่างเครื่องยนต์ที่คิดค่าบริการเป็นรายชั่วโมง ถัดจากนั้นคือทนายความหรือนักกฎหมาย

7. ตำนาน นิทาน หรือนิยาย

เรื่องของตำนาน นิทาน หรือนิยาย โบราณที่เล่าสืบต่อกันมาจะปรากฏอยู่ทั่วไปใน
แต่ละท้องถิ่นของแต่ละประเทศ ผู้ที่สนใจและโปรดปรานเรื่องเหล่านี้ ส่วนมากจะโคแก่เฒ่า
เพราะจะรับฟังได้สนุกสนาน ตื่นเต้นเร้าใจตามแบบฉบับของนิทานทั่วไป เช่น ตำนาน ส่วนใหญ่
ของอเมริกาจะเล่าเรื่องเกี่ยวกับวีรบุรุษของทั้งประเทศสหรัฐอเมริกา เช่น ยอร์จ วอชิงตัน
หรือวีรบุรุษตามท้องถิ่นสมัยก่อตั้งประเทศใหม่ ๆ เช่น แคนเนดัล บุน และเรื่องราวของชาวอินเดียนแดง
เผ่าต่าง ๆ ซึ่งเป็นเจ้าของถิ่นของดินแดนนี้

นอกจากตำนานแล้วยังมีนิทาน และนิยายต่าง ๆ ที่สะท้อนให้เห็นถึงชีวิตความเป็นอยู่
ของเจ้าของภาษาที่ผู้เรียนภาษาอังกฤษจำเป็นต้องศึกษาไว้เป็นความรู้ เพื่อที่จะได้เข้าใจ ภูมิหลัง
และความรู้สึกนึกคิดของเจ้าของภาษาดีขึ้น

อุปสรรค Prefix ปัจจัย Suffix
ที่ใช้สอนในกลุ่มทดลองที่ 2

อุปสรรค Prefix ปัจจัย Suffix และรากคำ Root
ที่จะช่วยในการเดาคำศัพท์และส่วนจากบริบท

Prefixes :

In general, prefixes modify the meaning of a stem word, (1) by - negation, as for example, in, in the word inactive, meaning not active, or un, in uninterested, meaning not interested; (2) by time, as pre in preregistration, meaning before registration; (3) by intensity, or degree of force, as pre in perceive, meaning to get knowledge through the senses; (4) by place, as for under in undergrowth; (5) by direction, as for ex in exit, meaning to go out; (6) by degree, as for hyper in hypersensitive, meaning extremely sensitive; and (7) by number, as uni in unicellular, meaning one celled.

TABLE OF PREFIXES

Prefix	Meaning	Example	Notes
a	not	asymmetrical	A Greek prefix used in a few English-words
ab	from	absent	Distinguished from
(a-)	away from	away	a meaning <u>not</u>
AD	1. to	admit	Latin prefix, in-
(a-	2. very	achieve	which the <u>d</u> changes
ac-		accord	to match the first
af-		affect	letter of the root
ag-		agression	word to which it is
al-		allocate	attached

Prefix	Meaning	Example	Note
an-		announce	
ap-		appear	
ar-		arrange	
as-		associate	
at-)		attract	
<u>ante</u>	before	antecedent	
<u>ANTI-</u>	against	anti-communist	A prefix used for contrast.
(ant-)	opposed	antagonist	
circum	around	circumvent	often used in science.
<u>COM</u>	1. with	1. copartnership	one of the most common prefix, (with the third letter changed to match the beginning letter of the root)
(co-	together with	2. convention	
col-	2. completely	3. collect	
con-		4. connect	
cor-)		5. correct	
contra	against	contradict	emphasizes.
(counter, contra-)		counterattack	contract.

Prefix	Meaning	Example	Notes
<u>DE-</u>	1. down from 2. reversing or undoing 3. down to the bottom, completely.	1. depart 2. decentralize 3. devoid	
<u>DIS-</u>	1. away, apart 2. reversing, taking away from 3. negation(no) 4. completely	1. distort 2. disclaim 3. disinterested 4. dissimulate	
<u>du-</u>	two	dute duplicate	
<u>ex-</u> (e- ef- a-)	1. from 2. out of	extend exit effect award	
<u>extra-</u>	beyond	extraordinary extraneous	
<u>for-</u>	from	forbear	

Prefix	Meaning	Example	Notes
<u>fore-</u>	before in front of	foreground	
<u>hemi-</u>	half	hemisphere	
<u>in-</u>	in onto	into ingrown improve	
<u>em-</u>		embark	
<u>en-</u>		enforce	
<u>il-</u>		illumination	
<u>im-</u>		imply	
<u>in-</u> (<u>en-</u> <u>ig-</u> <u>il-</u> <u>im-</u> <u>ir-</u>)	not	1. infirm 2. impossible 3. irregular 4. illogical 5. irregular 6. ignore	English prefix <u>un</u>
<u>inter-</u> (<u>intro-</u>)	between	interrupt introduce	
<u>mis-</u>	1. wrong 2. badly	misconduct mistake	

Prefix	Meaning	Example	Notes
<u>ob-</u>	against	object	
(oc-	towards	occur	
of-		offend	
op-)		oppose	
<u>para-</u>	1. beside	parallel	
(par-)	2. contrary	parasite	
		paradox	
<u>per-</u>	1. through	persist	
	2. thoroughly	perform	
<u>poly-</u>	many	polygon	
<u>post-</u>	after	postscript	
		postwar	
<u>pre-</u>	before	prefix	
		preference	
<u>re-</u>	1. back	retreat	
	2. again	refer	
<u>sub-</u>	1. under	subject	
(suc-	2. close after	submerge	
suf-		suffer	

Prefix	Meaning	Example	Notes
sug-		suggest	
sup-		support	
sur-		surround	
sus-)		suspend	
<u>super-</u>	over	superimpose	
(sur-		supervise	
sir-)			
<u>syn-</u>	with	synonym	
(syl-		syllable	
sym-)		sympathy	
<u>trans-</u>	across	transport	
(tra-		traverse	
tran-		transcript	
tres-)		trespass	
un-	not	unkind	
		unable	

Suffixes;

Suffixes are verbal elements placed at the end of words to form entirely new words. They alter the function of words, transforming noun to adjective, adjective to noun, noun to verb, and so on. For example, by adding suffixes to

dark, you have the verb darken, the noun darkness, and the adverb darkly.

Since adjective suffixes are most productive in the formation of English words, they are given first in the following table of useful suffixes.

TABLE OF SUFFIXES

I. General meaning; full of; characterized by; tending to; etc.

Suffix	Example	Notes
-able	changeable	
(-ible	responsible	
-ble)	treble	
-ate	proportionate	
(-ite)	affectionate	
-ous	monotonous	
(-uous	tenuous	
-ious)	conscious	
-ulent	virulent	
(-lent)	violent	
-y	gloomy	usually used with simple words from old English.
	roomy	

II. General meaning; like; resembling; of the nature of.

Suffix	Example	Notes
-al	gradual	
(-ical	identical	
-ial	cordial	
-ual)	usual	
-ar	nuclear	
(-ular	muscular	
-ary)	ordinary	
-ic	poetic	
(-tic)	romantic	
-ive	massive	
(-ative	provocative	
-itive	positive	
-sive)	responsive	

III. Other adjective suffixes

General meaning	Suffix	Example
Belonging to	-an	American
Having character of	-ian	reptilian
Same as -ing	-ant	repentant
	-ent	insistent
Having	-ed	bearded

General meaning	Suffix	Example
Having the effect of	-ery	compuls ary ery
	-atony	declarat ory atony
Lacking, without	-less	careless
Like	-ly	fatherly

VERB SUFFIXES

The verb suffixes are a signal to tell you that the word has become a verb.

Suffix	Signifies	Example	Notes
-ate	to make, do or represent	regulate	to do what the step -word says.
-ize	1. to make, or treat in a certain way.	sterilize patronize	to make sterile . to treat as a patron.
	2. to follow some line of action or thought.	economize	to follow a plan of economy .
-fy (-ify)	1. to make, bring upon, represent	humidify	to make humid.
	2. to become or to represent	liquefy	to become lique .

Suffix	Signifies	Example	Notes
-en	1. to make	strengthen	to make strong.
	2. to become	sicken	to become sick.

ADVERB SUFFIXES

These suffixes have lost the meaning they once had. -ly and -wise now serve only to signal that the words to which they are attached are adverbs.

Suffix	Signifies	Example	Notes
-ly	like	evenly	even-like.
-wise	way, manner	lengthwise	in the long way.

UNDERSTAND ROOT MEANING

If you wish to build words from the following roots, study their meaning, and list all the words which you know have grown from each root. Then keep watching as you study, or read, to discover other words containing these roots. Use your dictionary to be sure of the meaning of words you guess from the context. Make a list of special words which you hope to use in your speaking and writing.

Root	Meaning	Example	Notes
Scribe	write,	transcribe	note the changes in spelling.
(script	draw	describe	
scrip)		subscribe	
		manuscript	
		description	

Root	Meaning	Example	Notes
duc	lead or	deduce	
(duct)	draw	induce	
		reduce	
		conduct	
		educate	
mitt	send	transmit	
(miss)		intermission	
		missionary	
vis	see	vision	
(vid)		supervise	
graph	write	telegraph	
(gram)		biography	
		geography	
		telegram	
		radiogram	
ced	go,	precede	
(cess)	yield	accessible	
centrum	center	centralize	
(cen)		concentric	

Root	Meaning	Example	Notes
equ	equal	equate unequal equivalent	
form	form, custom or rule	conform reform formula uniform	
grad (gress)	to go, to take steps	gradual graduation aggressive	
loqui	to speak	loquacious colloquial circumlocution	talkative, having to do with. conversation.
nomin (nomen)	name	nominal misnomer	in name only, wrong name.
path	feeling	pathetic sympathy pathological	

Root	Meaning	Example	Notes
pend	to hang	depend	
(pond	to weigh	ponder	
pois)		poise	
spect	to hold	pertain	
(tin,		tenacious	
tain,		continue	
tent)		detain	
		retention	
vert	to turn	convert	
(vers)		diversion	
		extrovert	
		invert	
voc	to call	invoke	
(voc,		vocal	
vocat)		vocation	
unus(uni)	one	unified	
frons	fore head	confront	
(fron)		frontispiece	
citare	stir up	incite	

Root	Meaning	Example	Notes
poners (pos)	place	deposit	
chronos (chron)	time	chronological	
intricare (intric)	entangle perplex	intricate extricate	
plicare	fold	complicate	
tangere (tang)	touch	tangible	
portare (port)	carry	portable	
jacere (jac, jec)	throw	ejected dejected	
tribuere (trib)	bestow	tribute contribute	
metron	measure	meter	

การเปรียบเทียบการสอนสำนวนภาษาอังกฤษ โดยสอดแทรกวัฒนธรรม
 โดยให้เฝ้าความหมายของสำนวนจากบริบทและโดยสอนตามกลุ่มอนุ

บทคัดย่อ

ของ

อารีย์ แว่วชาญ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร
 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กันยายน 2529

จุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ โดยวิธีการสอน 3 แบบคือ วิธีการสอนที่สอดแทรกวัฒนธรรม วิธีการสอนที่ให้เฝ้าความหมายของคำศัพท์และสำนวนจากบริบท และวิธีการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 ของโรงเรียน บางกะปิ อำเภอบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ซึ่งเลือกมาแบบสุ่มอย่างง่าย จำนวน 129 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 45 คน 43 คน และ 41 คน ตามลำดับ แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่ง เพื่อกำหนดเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองที่ 1 เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดแทรกวัฒนธรรม กลุ่มทดลองที่ 2 เรียนโดยวิธีการสอนที่ให้เฝ้าคำศัพท์ และสำนวนจากบริบท และกลุ่มควบคุมเรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู ใช้เวลาเรียนในเวลาที่ปกติที่โรงเรียนได้เปิดทำการสอน เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ รวมเวลาที่ใช้ในการทดลองทั้งสิ้น กลุ่มละ 12 คาบ

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและแบบทดสอบวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทดสอบความคงทนในการเรียนรู้ ภายหลังการสอนเมื่อถึงช่วงไป 2 สัปดาห์ จากนั้นนำข้อมูลมารวบรวมมาทำการเปรียบเทียบความแตกต่าง โดยใช้ t-test แบบ test of dependent และการวิเคราะห์ความแปรปรวนรวม (ANCOVA) ซึ่งนำคะแนนจากแบบทดสอบมาตรฐานวิชาภาษาอังกฤษมัธยมศึกษาตอนปลาย มาเป็นตัวแปรรวม (covariate)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่แล้ว พบว่า กลุ่มทดลองที่ 1 มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ สูงกว่ากลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และไม่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มควบคุม

2. แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. ความคงทนในการเรียนรู้ ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่แล้ว พบว่า กลุ่มทดลองที่ 1 มีความคงทนในการเรียนรู้ สูงกว่ากลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และไม่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มควบคุม
4. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของกลุ่มทดลองมีการพัฒนาสูงขึ้นกว่าเดิม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และไม่พบความแตกต่างในกลุ่มควบคุม
5. แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของกลุ่มทดลองที่ 1 มีการพัฒนาสูงขึ้นกว่าเดิม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และไม่พบความแตกต่างในกลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มควบคุม

A COMPARISON OF TEACHING IDIOMS USING SUPPLEMENTARY CULTURAL CONTENT,
GUESSING IDIOMS FROM THE CONTEXT CLUE AND THE
METHODS IN THE TEACHER'S MANUAL

AN ABSTRACT

BY

AREE WAECHAN

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

September 1986

The purpose of this study was to investigate effects of three teaching methods upon Mathayom Suksa IV students' ability in reading comprehension, motivation in learning English and retention.

The 129 subjects were randomly selected from Mathayom Suksa IV students of Bangkapi School, Amphor Bangkapi, Bangkok. They were divided into three groups: 2 experimental and 1 control groups. Each of the experimental group was orderly assigned the treatment, supplementary cultural content and guessing idiom from the context clue. The method in the teacher's manual was treated in the control group.

The experiment was conducted during 6 weeks, 2 periods a week. The dependent variables in the study were subjects' ability scores in reading comprehension test, motivation in learning English and retention test based on the three teaching methods.

The inferential statistical techniques were the t-test and the analysis of covariance.

Findings of the study revealed that :

1. The reading ability of the first experimental group students was significantly higher than the second experimental group students and the control group students at the .01 level.
2. The teaching methods did not significantly affect students' motivation in learning English.
3. Retention of the first experimental group students was significantly higher than the second experimental group students and the control group students at the .01 level.
4. The first teaching method significantly affected the experimental group students' reading ability improvement at the .01 level.

5. The teaching method significantly affected the first experimental group students' motivation improvement at the .01 level.